

प्रवेश सः

नाम आचार्यचन्द्रिका.

पत्र १० १-१२८

इति। ३५२

१२.२" x ४.२"

40 1457 102

५०

13407

2
वी. एल. सु. ए. - १०० एम. सी. ई. - १९५१ - ५० ०००

विषयः धर्मशास्त्रम्

प्रश्न सं. (१००)

लिपि: दे. ना.

मन्त्रकार श्री नाथः आचार्य-यूगमणिः
ममठ श्री वर-आचार्यपुत्रः

62

वृत्ति सं० (पृ० १)

आचार्य = ह्य.

3110 2929

**Indira Gandhi National
Centre for the Arts**

2013.01

आचार्य रामसिंह

आचार्य रामसिंह

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

ओनमोमगवनेवापुरेवा ॥ विचार्यमन्वादिष्टनीतिं हिताहिताय सत्कर्मनिविष्टने सोऽपि चार्थद्वयमभिजा
 न्तेतुरीयवर्णोदितकर्मपटति ॥ आचारचंद्रिकाविज्ञानमुद्रामोददधिना ॥ श्रूयत्परगणानेयानुषा
 दिदुषामियं ॥ अत्रयद्यपि विप्रसैवेव श्रूदस्य विनिष्टकर्मकीर्त्यते ॥ परतोमहिभूतेतद्वयमस्य निष्फलमि
 ति ॥ मनुवचनादिप्रसेवायतिरिक्तैकर्मणि ॥ श्रूदस्य फलभावादप्रतिज्ञेवावगम्यते ॥ तत्तसंहितापुरणारिष
 त्प्रज्ञामपि कर्मविशेषेयुक्ते चान्नमत्तपंचमहाविषयिकारभुतेरस्यत्रापि प्रवृत्तिरनुमीयते ॥ मनुवचनस्य
 विनिष्टप्रत्यक्षे निष्फलमस्य फलफलश्रूयमेवेति व्याख्यानमिति पारिजातकारदयः ॥ वस्तुतस्तु अतदस्य
 तद्वरेण्यमन्वादप्येवार्थः ॥ अतएव विष्णुपुराणे हि जस्य श्रूयणे रेषणकमत्ताधिकारवान्नितान्न
 तैकेकात् ॥ श्रूयैवमन्तरस्तत्तत्तथा न विष्णुपुराणे वर्णत्रयस्य श्रूयानिः श्रूदकरोति यः ॥ स

[illegible]

रामः
३३

五

विनेचिन्नेत ॥ एतदुपायभूताश्च कायकेलानि नित्यतः शय्यापाउत्थाय कृत्वा सः परित्यज्य वा सो नारं परिवायाच
 म्यतत्स्थानादि सुप्रसेययोग्यदेशमतिक्रम्यैकीतीरक्षिणावादिशंयसीतोदकपात्रोदसीतानिषिद्धमृत्तिकावा
 ससाशिरोवपुःपमौनीघ्राणं मुखं च वा सगच्छाद्यदि वा सभ्या सज्जरमुद्वेगोद्वेगक्षिणा मुखः प्राणवायवये
 यथा मुखमुखो वाः यतीयमुष्णकाष्ठतणपणीदिपिहितनृभागे निषिद्धे मूलमृत्तिकात्सर्गमुपदिश्य ऊर्वा
 त ॥ निषिद्धमृत्तिकाश्च आबुत करवस्त्री कपोसमुक्त कर्दमवालुकान नल्लहले पसकीटहलोत्त
 तशौचान्नरवशिष्ट निषिद्धस्थानानि च रूपपल्लवतडागनदीप्रस्रवणपर्वतगोष्ठगोमयमस्मादिका
 सफालकहृत्पुष्पांगारकपालनीर्णादेवायेतनवर्त्मराजमार्गचतुष्यथश्मशानवस्त्रीकसेत्रखलरस्य
 स्थाननलसमीपाश्चान्नरपुक्तशादलवृक्षमूलखयं विदीर्णान् भागविवरचत्तरद्वारशस्य पुरीसेत्रोप
 नीयच्छायाः सेच्छायादीनि स्वयमपि न सोपाततः कः नगच्छन् गोत्रास्यणाम्नि चन्द्रारिमननरेव तासी

सभ्याभिमुखः पथाहरसः दिवसस्याद्यभागे च हस्तं तस्य समाप्यते द्वितीये च तृतीये च चतुर्थे च पंचमेतथा
 षष्ठे च सप्तमे चैव द्वाष्टमे च षष्ठ्युक्तं अत्र च दिवसपदेन उषः कालादिप्ररोधान्न कालोपादानं दक्षे
 रोव दिवसमुपक्रम्य उषः कालादिप्ररोधान्न कालीन कर्माभिवानात् मनु ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उच्येत वर्मान
 येन वाचिन्नेत ॥ कायकले शंश्चतन्मूलानवेरत तार्थमेव च ॥ ब्राह्ममुहूर्ते च पंचदशवा विमताया
 रात्रे चतुर्दशभागः ॥ पंचदशभागो उषः काले उत्थानस्य ततः कल्पसममथायेति विशिष्यमाणविष्णुरा
 णवचनादवगमात् ॥ कस्य कालात् पूर्वस्य तस्यैव प्रवोच कालत्वप्रतीतेरिति पाश्चात्याः वस्तुतस्तु प्ररोध
 पश्चिन्नेयोमेवेत्यासेन वाचयेत् ॥ यामद्वयं शयानोद्भिन्नहस्तन्याय कल्पत इति लिख्यमाणदक्ष
 वचनात् ॥ रात्रे चतुर्थया मय ब्राह्मो मुहूर्तः वेदरूपवत् सन्वित्वादिति ॥ विष्णुराणे ॥ तासे मुहूर्ते
 स्वस्ते च यान्ते मतिमा सपात ॥ मनु इति चिन्तायेद्दुर्मयं च ॥ निरेक्षिने ॥ ॥ इत्यादि योः काममुपयोरपि

चेदंशेचसंयाद्याः शर्करादिद्वयैताः ॥ अष्टांगलं च निर्या ॥ अष्टांगलं च निर्या ॥
 ॥ उदास्यचमरेततइतिहलाबुजलिः ॥ अष्टांगलं च निर्या ॥ अष्टांगलं च निर्या ॥
 गानिनरीप्रश्नवणानिचः नगगोमयमस्मानिफालकृष्टानिवर्जयेत् ॥ तुषागारकपालानिदेवताय
 नानिचः राजमार्गश्चशानानिस्त्राणिचखलानिचः उपरुहोनसेवेतच्छायाकूपेचतुष्यथः उर
 कः ॥ रक्तान्तेचपयानेचविवर्जयेत् ॥ वर्जयेदहस्मलानिचेत्यश्वविलानिचः उपरुहोविरामत्राभा
 पीडितोन्सेवेतमत्रपरीषात्सर्गार्थमित्यर्थस्यात् ॥ पयानेवर्जयेदित्युक्तापिराजमार्गचतुष्यथयह
 यो ॥ तथाशाहलदेशचयत्नेनपरिवर्जयेत् ॥ भयेशेषताहारणायश्चत्रेविरीणभूमिभागः विलम्बि
 कादिगर्तः शाहूलोः सन्तस्त्रिगुभ्रभिभागइतिरत्नाकरः ॥ विष्णुः ॥ नोषरेणापरोमुचोनेद्यानोद
 कसमीपयोर्नगोवृजेनाकाशः ॥ नाकाशइतिनाहलकादिस्थितइत्यर्थः ॥ देवलः ॥ छायागोष्ठन

रामः

दीकृपचिप्यनपश्चिभस्मसु ॥ अष्टौकांशेषश्चशानेचविण्मन्त्रेनसमाचरेत् ॥ हारीतः ॥ नचहारोपहारयोः नती
 र्येनशस्यपूरोनहृषेसेवेनयत्तमूषोनपुत्तिपानोदशाणामवस्तात् ॥ विष्णुपुराणे ॥ आसच्छायातरुच्छ
 यागोसर्गप्रतिलास्तथा ॥ गुरुदिजातौश्चबुचोनमेहेतकराचनः ॥ एतानभिमुखीकृत्येयैः इतिहलापुषः ॥
 एतेयामभिमुखइतिचपरमाद्यैः ॥ अतएवापसम्बः ॥ नसेषाननकोमत्रपरीषेकुर्वातः ॥ तथा ॥ गोदेवता
 याश्चामिमुखोमत्रपरीषयोः कमेवर्जयेदिति ॥ यमः ॥ प्रसारित्यनमेहेतनपरेषात्मनः सकृत् ॥ रक्षास्ये
 निरीक्षेत् ॥ गामयिञ्चाह्यणस्तथा ॥ प्रसारित्यप्रत्यनिलप्रतिगाचप्रतिहिजे ॥ प्रतिसामप्रतिनलेप्रतिनलेप्र
 तिसंथेचतिसशः ॥ हन्तिमेहयतः ॥ पुराणप्रतिपत्तनमेवच ॥ मेहयन्तियस्वतेषुतेभवन्तिगतायुषः ॥ विदमुपग
 यो ॥ त्रयोपच्छायवसुधेवस्वपारतमस्तकः ॥ तिष्ठेन्नातिचिरंतवनेवकिंचिदरीरयेत् ॥ तत्रेतिमत्रपरीष
 स्थाने ॥ एवमलम्बोत्सर्गकृताशुफलणकाश्चरितानाशु ॥ नयेत् ॥ तत्रेति ॥ लम्बोत्सर्गकृते ॥ तथा

चहारीतः लोहेनपरिमृत्नीतमुष्णकृष्टेनवाः॥ लिङ्गगुह्यं शेषः॥ रवेः पुरो लोष्टाश्चभिर्मवपरीषाणा
 मपकर्षकुर्यादितिगोतमीयो लोष्टनिषेधोविहितइत्यान्तरत्नाभविषयः॥ पूर्णनिषेधमुद्यप्यशीर्षेतिरप
 णविषयः अतएवपारस्करः॥ स्वयशीर्षेणपुणेनिकाष्टेनवापरिमृत्नीतेति॥ तथाचवासः नास्मा
 लफलागारेरुन्मृत्ते अनन्तरंचगृहीतशिश्नउत्थापस्थानान्तरंगत्वाद्दृष्टोरकेनवामहस्तेनप्र
 यमंकेवलैनजलेनलिङ्गप्रक्षाल्यत्रिपर्वपरितमृत्नत्वाभामनन्तरंचप्रक्षाल्यपुनःकेवलजलेनगरे
 प्रक्षाल्यपश्चात् त्रिपर्वपरिक्रम्यामृदागरेप्रलिखनिसृष्ट्यमुक्षालयेत् एवंवावद्भुलेपस्यः स्यात्
 यावच्चात्मानमुद्देश्येततावदेवभूयोभूयोमृदादिश्लेष्चकुप्येदिति सततुक्तंयातवत्त्वेन गृहीतशिश्न
 श्लोष्यायमृद्विरभृदिनैलैः गंधलेपस्यकरंशेचकुप्येदतंत्रितः अत्रेवितोनिरलसः प्रह्लादपुरा
 णे मुनिर्निर्गतेमरंदद्यान्मरन्नेष्टपयवच रातव्यमुदकंतावद्यावत्पान्मृत्तिकास्यः मुनिर्णिर्गतेकेवले

गमः
 २

नजलेनप्रक्षालितेगरादौगंधलेपापकर्षणेणैवसाध्यस्तद्विः पूर्वमृदाचेतिगोतमवचनात् अतः मुनि
 णिर्गतेमुष्णकृष्टणारिनामार्जितेगरावितिकेषांचिह्नारव्यानमपास्तंशेचेरक्षिणहस्तेनावयुंजीत वम्रैवि
 दक्षिणहस्तेमवः शौचेनयोजयेत् तथैववामहस्तेननाभेरुद्देशंशेधयेत् प्रहृतिस्थितिरस्यात्कारणाद्
 भयक्रियेतिरेवलवचनात्कारणाद्गोदरेः॥ शौचेचमत्सरस्यामृदादिभिर्पोषितासाधूणांननिपुतावि
 तुतावत्यातनूनपाधिकपावायद्विगंधलेपस्यसंभावनयामनः मुद्दिः स्यात्तदशौचानिवर्जिता यथा
 विष्णुपुराणे॥ यज्ञालिङ्गेगरेतिसोदशवामकरेतथा॥ हस्तद्वयेचसप्तस्यान्मरः शौचोपपत्तिकाः यथा
 यमः॥ लिङ्गेलेकागरेतिसोवामेपाणौचतुर्देशः॥ ततः पुनरुनाभ्याचरातव्याः सप्तमृत्तिकाः॥ तथापेदीनसि
 ॥ मृत्तिकासंग्रह्यकास्तिगेअपानेपंचरुक्मिन्हस्तद्वयभ्याः सप्तमृद्विः॥ तथाशंखः॥ अपानेमृत्ति

काः सप्तलिंगे द्वेपरकीर्तितेः एका स्याद्विशतिर्हस्ते ह्योत्तयाश्चतुर्दशेति॥ केवलमवेदसः॥ एकांलिंगे म
 र्देरयाहमेहस्तेनमवयं॥ उभयोर्हस्तेयोर्हस्तमवयं च प्रकीर्तिते॥ तथावैवायनः॥ मूत्रमृदादिः प्रक्षालनं
 विःपाणामववेदतसः॥ समुत्सर्ग एतासांच सख्यानाविशुपराणाद्युक्ताधिक्यवानुलेपतिरिति मनुः
 अथवस्थेयः॥ स्त्रीमृदानुपनीतदिनेतरेषांचैताः संख्याः निषता एव तदुक्तं वदपुराणीयेन यावदुपनी
 येतद्विजः मृदस्तथांगना गंधुलेपस्य कुरंगे चैतेषां विधीयते प्रमाणं शौचं संख्यानां न शिष्टैरुपरिह
 ते यावेच्छेद्विसमये तत्तावच्छौचं समाचरेत् येषामपि नियतातेषामसन्नविहिततया विधिचारेः स
 ख्यातः प्राग्गन्धुलेपशंकाविगमेपिविहितामृतमसंख्यापर्यन्तमवश्यं शौचमिच्छादरसः मूत्राधि
 केन कर्तव्यं शौचं शुद्धिमभीप्सुना प्रायश्चित्तं प्रसज्ये तविहितातिक्रमेकतेरति॥ एषा च व्यवस्था हस्तप

राम
८

रादिशौचेनेया तथा मनुः वशाश्चक्रमसंरमन्तामूत्रविट्कर्णविप्रवाः स्नेषाश्चट्टिकासेरोद्वारं शौचे
 नृणामलाः वैवायनः आदरीतमरोपश्चष्टमुपूर्वंप्रभृते उत्तरेषु तु षट्मदिः केन लाभिर्विभुद्वा
 ति इत्यंशौ चानन्तरं स्थानान्तरे गत्वा वामहस्ते रश उभयोर्हस्तेयोः सप्ताशं मलकमाना अवान्तराम्
 र्देरत्तायावत्तमरपयमः स्थात्तावतो येन प्रक्षालयेत्॥ यावत्तावामनः शुद्धिरात्मनः स्थात्तावन्मज्जलेर्वा
 कुरंगे धने कुर्यात्॥ ततो मखशोधने कृत्वा पुनस्तिष्ठो मरोदिः सह एव मवेदत्ताक्षालयेत्॥ ततः पा
 दयोः प्रत्येकमेका उपधातशंकायां तिष्ठो वा एव च मरोदेयाः॥ तदुक्तं शंखेन॥ तिस्रस्तु मृत्तिका देया
 कृत्वा वै नखशोधनं॥ तिस्रस्तु पादयोर्देयाः शौचं कामस्य नित्यं॥ तथा वैवायनः॥ सक्तत्सकृत्पा
 दयो रिति एवमुक्तं संख्याक्रमेण मूत्राधिकाभिर्वा पादशौचं यथा मनः शुद्धि कुर्यादिति॥ एतच्च शौचं

॥

दिवा समया वाचते पथि पादमेकपीडायां पथि चरं कुर्वति ॥ ५ ॥ प्रपद्यते ॥ अन्दिशोचं मया प्रोक्तं
 निश्चयेन तस्य निदिशेत् ॥ पादौ चरं कर्तव्यं ॥ आर्तं कुर्याद्यथा नृपमिति ततः ॥ शोचं भूमिप्रक्षाल्य
 ज्ञानागमं वेतदेव पात्रं मयुक्तयेण शोचं पथि ताहिण चम्पविमुस्यरेति ॥ यदा ह्यम्यम्यगः ॥ यस्मिन्
 स्थाने कृतं शोचं वारिणा तद्दिशोचयेत् ॥ नमुहि सुभवेन सम्यक् कर्तुं च न शोचयेत् ॥ तथा शोचाननारं
 रीतः ॥ तिसृभिः पादौ प्रक्षाल्य गोमयेन मलावाक मडलुपरिम्य पूर्ववदपस्य स्थारि संसोममग्निनिरीक्ष्येत
 ॥ तथा शोखस्ति स्थितो ॥ कमंडलुमपस्य प्रक्षाल्य पाणी पादौ च चम्पय शानं मनसा ध्यायेत् ॥ आदिनं दिवा
 चन्द्रावौ उभयां संभवे ॥ अग्निमवतिरत्नाकरः ॥ दशानं ईश्वरं विमुमित्यर्थः ॥ दिणचम्पततः ॥ अहः स्यत्वादि
 सुसनातनमिति ॥ ब्रह्मप्राणवचनादिति ॥ अथाचमनविधिः ॥ तत्र सामान्यत आचमननिमित्तानि ॥ उच्छिष्टे

राम
५

व ३

तो विरामवृत्तस्य शोचं शोणितमन्त्राकर्णविष्णुस्त्रेष्वाभुदृषिकास्वेरानां देहयुतानां स्पर्शः ॥ नीचीविषंसं न वस्वप
 रीवाने निद्रास्यपथुः ॥ पक्षिणः प्रतिरिक्तः ॥ हस्तोद्यमः ॥ निःसहयं च न स्वास्थिस्पर्शः ॥ चोशल्लेच्छं भाषणं उच्छिष्ट
 जनाभिषयणं मत्तुपरीषोत्सर्गः ॥ कामतस्तदेव लोकं न देवताभिगमनकामनारथाक्रमणं उदकांतरणान्तरस्ताननि
 स्त्रीवनानि अनन्तभाषणं ॥ पतितचर्मकारदिनक्रवेण धीवरनरस्पर्शः ॥ दन्तवावनपूर्वापरकालः ॥ अम्यगः पादावसे
 चने शिखामोक्षणः ॥ आचमने आचमननिमित्तसंदेहचोडा लोदि दर्शनं वेति ॥ यदा ह्येदीनसिः ॥ उच्छिष्टं रेतो
 विरामवृत्तस्य उच्छिष्टा चम्पयतो भवति ॥ प्रक्षाल्य तत्प्रदेशं ॥ तत्प्रदेशं उच्छिष्टादिति मकायभागं मुद्रावाचमनम
 ललनयोः पादककमस्यानुकमादनादरः ॥ तथा चोद्यमनः ॥ देहिकानां मलानां युतानां स्पर्शे निवाविषंसं सपमि
 त्तानां चोपपद्येता ॥ तथा मनुः ॥ सुखासुखाचमुक्ताच निष्ठीयोक्ता नृतानि च ॥ पीतापोऽप्यमानसु आचामेतम्

यतोपि सत्त्वात्तथापसम्बन्धः सुप्ते सवयौ सिंहालिकाण आलभोरिक्तपाणि वयसामुदम्योपसृशेत् ॥ तथा न गच्छ
 उदृष्टौ मनः ॥ आचम्यैव तु निःसिद्धं गमात्तथा कमीश्वरा ॥ तथा विष्णुः ॥ रथ्या माक्रम्य सागत्तन्मन्त्रपरीषयोः
 पंचनखाः ॥ मध्यः स्नेहं सत्त्वाचाचामेत् ॥ चांडालसंभाषणस्नेहः ॥ भाषणानि च कृतेति शेषः ॥ तथा चापुप
 राणे निष्ठीवितं तथा मंगे तथा पादावसेचने उच्छिष्टस्य च सम्भाषादुपुपहतस्य च संदेहेषु च सर्वेषु
 शिरसां मुक्ता तथैव च ॥ विनायतोपवीतेन निसर्गमेव मुपसृशेत् ॥ उच्छिष्टस्य च संस्पृशेत् दर्शने चान्यवामिना
 अन्सवासिनो च चांडाला इति रत्नाकरः ॥ आचमनविषयनन्तरं देवलः ॥ रेतो मन्त्रसंस्तोत्रं भोजने च
 परिश्रमे शौचमेवं विधेयं प्रोक्तमीष चान्नवर्जते एवं विधेयं सर्वागसम्पन्नाचमनमित्यर्थः ॥ अन्यत्राचमने इय
 तकिंचिदंगदीनमपीत्यर्थः ॥ देवलः ॥ कामतलु निरीत्यैव रेतो विरामन्मेव च ॥ देवाभिगमकामेव हि ज्ञेयः

एवः
१०

उपसृशेत् ॥ देवाभिगमने च्छाप्यामाचम्यैव तत्तु कर्पादित्यर्थः ॥ तथा हारीतः ॥ स्त्रीश्वरोच्छिष्टानि भाषणे म
 न्त्रपरीषोत्सर्गदर्शने देवतामभिगन्तुकाम आचामेत् ॥ रथ्या माक्रम्य तथान्नला उदृष्टौ नोत्तरे रत्नपसृ
 श्पः ॥ यमः ॥ उज्जीयोदकमाचम्यात्तोर्याप उपसृशेत् ॥ एवं स्यात्तथैव सायुक्तो वरुणश्चापि पूजितः ॥ सम्
 तैः चर्मरंजकं वेणुवीचरेन रमेव च ॥ एतान् स्पृष्ट्वा नरो मोहाराचामेत्तु यतोपि सन् ब्रह्मपराणे अ
 धमर्णस्य संलापे सुप्ते चारत्नवाचने आचम्य प्रयतो मत्तातेतः सुहोमवेन्नरः ॥ अधमर्णश्चांडालादि अ
 युष्टिगचमननिमित्तानि ॥ भोजनपूर्वपरोत्तानं पानं सवयुर्निदीविस्तरणं ॥ अलोमकोष्ठाधरस्यर्शः ॥
 मन्त्रपरीषधीव नोत्सर्गः ॥ निद्रापरुषभाषणा कठिनस्नेहसागः ॥ विरुजश्चासंरमणं च शान्तगमनं चेति
 न च ॥ देवलः ॥ स्वात्पापीत्वा सुते सुप्ते नुत्तारश्चोपसृशेत् ॥ आचमनः पुनराचामेत् वा सोपि परिका

मंगर

यच्च तथाप्यसम्भोक्षमाणमुग्रयतोऽहं चामेतद्वाराष्ट्रः अहं च तस्यैव यत्रालोमको शङ्ख-
 लिखितो मृत्परीयणीव नारिष्ठशुष्कवाक्पाभिधाने पुनरुपस्पृशेत् पेदीनसिः कलिलकाशश्चा-
 सागमेरुत्थाचत्तरश्मगानानि चाक्रम्याचान्नः पुनराचामेत कलिलेकरिन्मेषमाश्वासोववि-
 कृतः अमस्यसदातनत्वात् अत्र च हि रात्रमनेपाणिपादप्रक्षालनं सकृदेव दृष्टव्यं स्येक्यात् अ-
 समार्जनं चावर्तते दृष्टमेव आस्पृशेदिकमथावर्तते अदृष्टव्यं तत् आचान्नस्य पुनराच-
 मनविधानात् सागस्यैवाहृतोरिति मेथिलाः अथाचमनप्रयोगः शुचिदेशोपविष्टः प्राङ्मुख उ-
 डमुखो वापैतदेव दक्षिणमुखो वा मण्डपदिगलं अथ मण्डपदिनोपघाते आजानुप्रक्षाल्य आमणिव-
 धं हस्तौ प्रक्षालयेत् ततो बह्वक्षिणः शुचि वस्त्रं धृत्य नूतनकृतसमपारद्वयः प्राङ्मुखः उरुः मुखो

वा प्रसन्नात्मा अन्तर्जानुकरः ब्राह्मेण देवेन प्रजापतेन वा तीर्थेनानिषिद्धलेन वीक्षितेनाशुभमनव-
 स्वरं सकृदोष्मशेत् यथाह देवलः प्रथमं प्राङ्मुखं स्थित्वा पादौ प्रक्षालयेच्छनेः उरुः मुखो वा देव-
 सेपैतदेव दक्षिणमुखः शनैः क्रमेणैव सार्धं सचाग्नेव स्थिते अत्र देवपित्रकर्मणोर्दिशेभ्यमुखतानि प-
 मादम्य च यथा मुखं मुखता प्रतीयत इति केचित् वसुतसुप्रसकपारावसेचनमिसापसम्बुचन-
 दम्यत्राचमने केवलपादप्रक्षालने च प्राङ्मुखत्वं भवेति तथा पारस्करः सव्यपादं प्रक्षाल्य दक्षिण-
 प्रक्षालयतीति पुनर्देवलः शिखावध्वावसित्वा च निषीक्रे वा ससीधुमे तस्मीपत्वा समापायनो-
 च्छन्निविलोकयन् समावायमन इति शेषः न विलोकयन्ति हि शङ्खिते शेषः दिशश्चानवलोकय-
 निति वचनात् तथा भविष्यः समोच्चरणे कृत्वा तथा बह्वक्षिणोत्पा अयन्तमुग्रता चापि न्यक्ता

एननुदुरतः प्रसन्नाभिमुदेः द्विस्तु आचान् अचिताः पातः आपसम् ॥ इत्येवमद्विगजानुप्रसा
 ल्यचरणौ पृथक् हस्तौ च मणिवन्ध्याभ्यां पश्चादासीत संयतः ॥ आज्ञानिति अथ प्रमादिना तत्पर्यन्तम
 शोचं आनेघात इति हारीतोक्तं सामान्यतः ॥ हारीतः ॥ अन्नसंस्काराणीकृत्वा त्रिरपोः शब्दं पिबन्तः अ
 शब्दमिति सोतकरादि रहितं यथा स्यादित्यर्थः ॥ तथा रेवतः ॥ अथातः प्रथमं तीर्थं दक्षिणादिः पि
 वेज्जले अशब्दमनवसावमवहिर्जातु बुद्धमिति मनुः ॥ ब्राह्मेण विप्रस्तीर्थेन नित्यकालमुपस्पृशेत्
 कायं वै देशिकाभ्यां वानपित्रेण कराचनः कायं प्राजापत्यं वै देशिकं देवं नित्यकालमिदमेव न वृणा
 दिना ब्राह्मणं तीर्थं विशेष एव तीर्थान्तरमिति व्यवस्थितं विकल्प उक्तः ॥ पितृतीर्थं तथापि दक्षिणं
 सूर्यः ब्राह्मादितीर्थानि आह्वयन् वत्सः कनिष्ठादेशिमुपसृष्टमलाम्ब्य करस्य च प्रजापतिपितृवत्स

देवतीर्थं उपक्रमदिति ॥ आदेशिनी प्रदेशिनी ॥ अत्र विप्रस्याचमनकर्तृमात्रोपलक्षकं सर्वेषामेवाच
 मने तीर्थस्याकांक्षितत्वादतः ॥ अदेणापितृजतीर्थेनाचमनं कार्यमिति प्रागेवोक्तमिति ॥ तथा च मने
 याचवत्सः ॥ रुतकंदतालुगभिस्तु यथा संख्ये द्विजातयः ॥ अदेरन्स्वीचम्पदश्च सक्तस्पृष्टाभिरन्त
 तः ॥ तालुगभिरद्विरित्यर्थः ॥ सान्निध्यात्तात्त्वत इति केचित् ॥ अन्तत ओष्ठपान इति कल्पतरुः ॥
 तोमुखं संहर्यागृष्टमलेन ओष्ठेनालोमकौ द्विः परिमज्जते ॥ यवतर्जनीमथ मानामिकाभिः संहरता
 भिः लोमस्थाने ओष्ठावद्विः स्पृशेत् ॥ अद्विरेवागृष्टप्रदेशिनीभ्यां संहरताभ्यां दक्षिणे तथैव घ्राणे एवमेव
 घ्राणामिकाभ्यां च सुषीश्रोत्रे च अंगुष्ठकनिष्ठाभ्यां नाभिकरतलेन हृदयं सर्वंगुलीभिः शिरः तद्वेण
 वाहच स्पृशेदिति तदितरं स्पृशणात् नो गम्यर्थः ॥ किं ताचमनमात्रमेवेमुक्तं प्रागेवाततो न सावदकं

किंचिद्वत्तपपादावमुस्यशिरोमुस्यविह्वंस्मरेदिति॥यथाहनरसंहपुराणेदक्षिणंतुकरंरुत्तागेक
र्णाकृतिचापुनः॥त्रिःपिवेद्विहितंनोयमास्पृष्टिःपरिमार्जयेत्॥गोकर्णाकृतिवेतिवाकारःषट्त्रिंश
न्मनोविकल्पार्थः॥यथासंहितोऽग्लिनातोयेपाणिनादक्षिणेनतु॥मुक्ताःगुष्ठकंनिष्ठाभांशेषेणाचम
नंविदुरिति॥त्रिःपिवेदितिश्रुदेतरपरुषविषयः॥रसः॥प्रक्षाल्यपाणिपादौचत्रिपिवेदमुवीक्षितंसेद
त्यतिस्त्रिभिःपूर्वमास्पमेवमुपस्पृशेत्॥अंगुष्ठेनप्रदेशिमाघ्राणंपश्चादननरं॥अंगुष्ठानामिकायांच
क्षुःश्रोत्रेपुनःपुनः॥नाभिकंनिष्ठागुष्ठेनहृदयंचतलेनैव॥सर्वाभिलुशिरःपश्चाद्वाहचात्रेणसेस्प
शेत्॥संवृत्येतिमुखमित्यर्थः॥द्विःप्रमृष्यादितिऊर्ध्वलोमसमस्तान्द्विपरिशिष्टीकृतः॥तन्ना
सीनस्त्रिगचामेहृदयंगमाभिरद्विर्द्विरोष्ठौपरिमार्जयेत्पलाशवचनेनथाअन्नरुचिररत्नीकृत्वात्रि

पोहोपिवेतः हि प्रमृमोष्टावितिहारीतवचनेवोष्ठयोरेवमार्जनावगतेः संहत्येति संस्मृष्टाः कृताति
 स्मृतिस्तर्जनीमध्यमाः नामाभिरंगुष्ठानन्तरं कमप्राप्तत्वात् आस्यमेवमिति संहत्येति सार्थः उपस्थितेन स
 मीयेन नुच्छिदस्यानेओष्टाविसर्थः अतएव व्यासः अक्षिणीनासिकेकर्णावोष्ठौ चतुर्नन्तरं ततः
 स्पृशेन्नाभिदेशपुनरापश्च संस्पृशेदिति पुनः पुनरिति घ्राणचक्षुः श्रीत्राणोपद्वयसंस्पर्शानर्थेन न
 चक्षुषोः श्रीत्रयोऽप्युत्सेकं वारहप्यस्पर्शानर्थं गौरवात् अतएव शंखः तर्ज्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नासा
 उपद्वयं अंगुष्ठानादिकाभ्यां च स्पृशेच्चक्षुहयंततः अंगुष्ठस्यानामिकया योगेन च वेषोऽस्पृशेदिति
 एतेमासं स्पृष्ट्वा पश्चात् प्राणमनन्तरं चक्षुषी पुनः श्रीत्रे पुनर्नाभिमिसर्थः इतिक्रमतरुः तय
 एतः हि प्राचीयादृन्धुषीतामेनास्परेवतः ॥ नृपदिमुच्यते ॥ भवन्तीत्युच्यते ॥

गाचयमुनाचेवप्रीयेतेपरिमाननात्॥ नासत्यदसौप्रीयेतेस्पृष्टेनासापटदये॥ स्पृष्टेलोचनमुमेतुप्रीयेते
 शिभास्करैः कर्णयुमेतुसंस्पृष्टेप्रीयेतेइतिज्ञानलौ॥ स्तब्धयोः॥ स्पर्शनादेवप्रीयन्तेसर्वपर्वताः॥
 नाभेसंस्पर्शान्नागाः प्रीयन्तेह्यस्यनित्यम्॥ संस्पृष्टेदृष्टेचास्यप्रीयन्तेसर्वदेवताः॥ मर्द्धसंस्पर्शना
 दस्यप्रीतुल्यपुरुषोभवत्॥ इन्द्रियस्पर्शाननन्तरं॥ अविद्ये॥ यदभमाबुदकंदीरसमुत्सजतिमानवः॥ को
 मुक्तिप्रमुरवान्नागांसेनप्रीणास्यसंशयः॥ यथादेवलः॥ ततः॥ रुत्वांगलिसर्शंदग्रासप्रोचताभिः॥
 मर्द्धनचरणोचाद्रिः॥ संगोस्थायमुचिर्मवेत्॥ यराहगोभिलः॥ त्रिरचामेतद्दिः॥ परिमृजीतपादवभु
 स्पाशिशेभुसेदिति॥ तथाव्यासः॥ त्रिः॥ प्राप्तीयादपः॥ पूर्वदिः॥ प्रमृज्यततोमुखं॥ पारवस्यस्यमर्द्धन
 नमभुसेनदननारमितादिवचनैराचमनात्परतएवपादशिशेभुसंशयच्चा नेकमुनिवचनेषु॥

न्द्रियस्पर्शौकमभेदाभिधानंतद्वैकल्यकमिति रत्नाकरदयः॥ आचमनकर्त्ताचनसोपानतकः॥ नजानु
 नोः॥ वस्ताजलस्थः॥ नोस्त्रीधीनमुक्तकेशः॥ नप्राततकरादशिराः॥ नाकृतपादपाणिशेषः॥ नागच्छन्नच
 लन्नपरंस्पृशन्नहसन्नजन्मनमृदूरयेनदिशश्चावलोकयन्॥ केशान्निवीमधुः॥ कायमस्पृशन्॥ नह
 स्तेनधरणी॥ स्पृशन्ननमोनासुकुर्वन्नाभेथ्यदेशेनतरपानवहिर्जीनुहसः॥ नोजनोत्तराचमनादमुत्रना
 सनस्थः॥ नोत्पितोनप्रोदपासेनकृतावसस्थिकुडिति॥ तथाहरेवलः॥ सोपानतकोजलस्थावापुक्त
 केशेषुचाद्रिजः॥ उस्त्रीधीवापिनाचामेदृखेणावेष्टवाशिरः॥ नगच्छन्नशयानोवानचलन्नपरान
 स्पृशन्॥ नहसन्नेवसेजस्यन्नात्मानमभिवीक्षयन्॥ केशान्निवीमधुः॥ कायेस्पृशन्भुरणीमपि॥ यदिस्पृ
 शतिचैतानिभूयः॥ प्रक्षालयेत्करं॥ आत्मानं॥ हृदयं॥ अयः॥ कायेनाभ्यपेक्षन्॥ आसनाअपः॥ पाणिन

॥१५॥
 स्वायेण आचामेयमुवाहणः सुण्णानसमेतस्य देवे च मन्त्रिश्चवीतः ॥ प्रचेताः ॥ नानन्तर्वासान्नासु ऊर्व
 न्नामेभ्यदेशे ॥ अन्नवोसः परेवानवस्वतद्वितो न प्ररसये ॥ तस्यायेणियात्तवल्नः ॥ नोत्तरीयेकदेशेन
 कल्पमितोत्तरीयकमिति ॥ मणिविः ॥ नवहिर्जीनुस्तरयानासनस्थोनचोत्थितः ॥ उक्तासनस्थोयाचामेन्ना
 यकालेकराचनः ॥ नपादकास्थानामचितोयाचामेन्नकराचनः ॥ यासः ॥ अहस्तापादयोः शौचमाचानोप
 शुचिर्भवेत् ॥ भविष्ये ॥ नयः ॥ रुतावसक्यश्चमौटपादोरुदन्वच ॥ म्रौटपादमाहशायायनः ॥ आसनारुदपादसु
 जान्वोर्जेघयोस्तथा ॥ रुतावसक्यकोत्तापिमौटपादः स उच्यते ॥ चक्षुःपराणे ॥ कंठेशिरोवाप्राहसरथापन
 गतोपिवा ॥ आचामेदिति शेषः ॥ तथा जान्वं च नलेति घृन्नाचानः ॥ शुचितामियात् ॥ अथस्थाच्छत रुत्तोपि
 समाचानो न शुद्धानि ॥ आचमनार्थोदकपात्राणि तेन सपाषाणकाचालाद्वंशकरकाणि विहितानि कास

रामः
 १५

पुसरंगसीसकपित्तलम्नपाणिनिषिद्धानियराहसुमेतुः ॥ चर्मैतेन सपाषाणकाचैश्च न गतं जलं ॥ उ
 च्छिष्टः स्वयमारयसमाचानोविशुद्धानि आपस्तवः ॥ अलाइताम्वेशस्थंकरं कस्थं च पतयः आचम्य स्वय
 मानीयमुद्देभवेति मानवः ॥ उशनाः ॥ काश्यायसेनपात्रेण च पुषीषकपित्तलैः ॥ आचानः ॥ शत रुत्तोपिन
 कराविच्छुचिर्भवेत् ॥ आचमनविहितजले च मृदति स्थं केशवुदुह्रीने न गतममेधायामं गोतृभियोग्यं स
 केशवुदुह्रीने विसर्गं दुर्गन्धं प्रादप्रक्षालनावशिष्टं समावनाश्रयितुं ॥ नृपयोगोत्तृभियोग्यं केशरजलं अशु
 चिदजमेकपाणिदत्तं शूद्रजमशुचिदेशाद्यगते स्वकारणादृष्टं च निषिद्धमिति ॥ यदाहयात्तवल्नः ॥ अदिसु
 मृदतिस्थाभिर्होनाभिः फनवुदुह्रीः ॥ तथा मनुः ॥ आपः शुद्धानि गतावेतस्म्यचगेर्भवेत् ॥ अयामाश्वेदमेध
 नगेववर्णरसान्विताः ॥ वौधयनः ॥ मारप्रक्षालनोच्छिष्टेन वाचामेत् ॥ यथावामेदमोश्वावयितेति ॥ आ

पस्तेवः नवर्षधारभिराचमेतत्प्रदग्देकेन तन्माभिश्चाकारणात् न प्रदग्देकेन प्रदग्देः स्वयंविरीरीभू
 आगः अकारणात् रोगादिकारणविनेत्यर्थः तदा तन्माभिरप्याचमेदित्यर्थः अनित्यकागमेदिति प्रकृतेनो
 निलः न स्पृष्टा स्पृष्टे कपाणिना वर्जिताभिः स्पृष्टसाहचर्यादेकपाणिना चामेन दत्ताभिः यद्वा प्रयत्न आ
 चामयेदिति आपस्तेवः वचनात् साहचर्यात् कमेडत्वं अधिकारे मूत्रं पुरीषे कुर्वन् रक्षिणस्य गृह्णाति
 सद्य आचमनीयमिति चोवायनवचनाच्च आचमनीयमाचमनार्थं कमेडत्वं तथा स्मृतिसमुच्चये ह
 हन्मनुः करग्रहीतपात्रेण कृत्वा मूत्रपुरीषयोः मूत्रतुल्यं च पानीयं पीत्वा चान्द्रायणं चरेत् वशिष्ठः
 प्रदग्दपि पागोतर्पणसमर्थाः स्पृष्टवर्णरसदृष्टाभिर्योः स्पृष्टशुभागमाः वर्णरसदृष्टाः इत्यान्तरसंगे
 न दूषितवर्णरसाः अशुभभागमोपासतां स्तथाः अशुभत्वे च निश्चितदेशपात्रादिनेति तथा चमनाश

राम
१६

क्तावउकसः तत्र मार्कंडेयपुराणे कुर्यादाचमनं स्पर्शगीपृष्ठस्यार्कदर्शनं कुर्यात्संभवनं वापि दक्षिण
 श्रवणस्य च यथाविभवतो होतुं पूर्वाभावे परम्परं अविद्यमाने पूर्वस्मिन्नुत्तरप्राप्तिरिष्यते पराशरः
 सुते निष्ठीवितैवेव दत्तास्त्रिष्टेन ते तथा सुते पतितसंभावे दक्षिणश्रवणं स्पृशेत् शान्तातपः वात
 कर्माणि निष्ठीव्य दत्तास्त्रिष्टेन ते तथा सुते पतितसंभावे दक्षिणश्रवणं स्पृशेत् चोवायनः अ
 र्दत्तं भूमिं चोपस्पृशेत् आपस्तेवः आर्द्रं वा सकृदोषधिं वा भूमिं वा सकृद्भौमयमित्यर्थः तदेव
 माचमनाशक्तौ गोपृष्ठस्यार्शनं अर्कदर्शनं स्वदक्षिणकर्णस्पर्शनं आर्द्रोषधिगोमयभूम्यन्यतमस्य
 र्शनं वा कुर्यादिति अथाचमनापवादः अंगे पतितेष्वमुखनिःसृतविन्दुष्वप्युपमुखान्तः प्रवि
 ष्टमश्रुणि जिह्वानभिर्मुष्टं दन्तलग्नमक्ता होतं स्य वाचमनानन्तरं निःसृज्य श्मश्रुगते लेपे परस्पाचा

रस्यति॥ प्रचरन्त न पाने पुनः ॥ सुप्रमदं सृजत ॥ नमो निरुपमं नृपं नृपप्रचरेत्सुनः ॥ अरण्ये नुर
 केरात्रौ चौरया घ्राकृतं ॥ कृतामरपरीये चरय हस्तो न दृश्यति ॥ शोचेतु कपोलमयं पारं प्रक्षालयेत्
 तः ॥ उपसृष्टं सततं ॥ अहो ते सुवितामिषातः ॥ इमं हस्तो यदीत द्रवः ॥ अमृदंतं वावने ॥ तत्र सभ्या
 याः पूर्वमुप्रक्षालितपाणिपादमुराचान्तः ॥ पूर्वमुरावउरुमुरावा उपविष्टेः ॥ न नो उरुतद्वदः ॥
 यथा संभवेति निमित्तिप्रादेशा मतरपिमिते न त्वत्सहितेनापाचितेन कनिष्ठागलस्य समसुनेन कृत्वा
 नाच्छृणोता येण इराहो ईणमुप्रक्षालितेनातिषिद्धहस्तो दुवेन काष्ठेन नामारतिरन्तः सुषणकुपोतः
 काष्ठासंभवेति षिष्टे दिने ह्यारशभिर्जलगेद्वयेने मरुक्षिमेव णमुरावस्य अट्टिकर्पातः ॥ हस्तः ॥ उषः का
 लेन सुप्रमप्रे शोचं कृता यथार्थवत् ॥ ततः स्थानं प्रकुर्वीत रत्नं वावने पूर्वके ॥ उषः कालो द्वाह्यमृद

तेशेषागः रत्नं वावने रत्नानां मत्तापकर्षणं ॥ दृष्टानातपः ॥ मुखे पुपुषिते निरुपमं सप्रयतो नरः ॥ तस्मात्स
 र्वप्रयत्नेन मस्ये रत्नं वावने ॥ अग्रयतोः शुचिः ॥ मस्येदिति गोष्ठादसातदमृद्वीजं च मनोदिप्राप्तये ए
 वं च रत्नं वावने मपि स्वतंत्रमेव कर्मे न नुरत्नान्विशेषा स्त्रायादिमादिदर्शनात् ॥ स्त्रानां गत्व मस्य सुक्तं ॥ म
 हानारते ॥ प्राउमुरावश्चोपविष्टसु मस्येहाप्येतो नरः ॥ रत्नं वावने मिति प्रकृतं रत्नं वावने नुरत्नौ विमुपग
 णं ॥ प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मुखं च सुसमाहितः ॥ रक्षिणां बाहुमुदसकृत्वा जानन् नगरतः ॥ कृत्वा विंति
 मात्रं च कीटादिभिरदृषितं ॥ नरसिंहपराणां ॥ अष्टांगलेन मानेनेति यदुक्तं तच्छेद्येन विषयं नाररायुक्त
 वार्त्तं यमष्टांगलमपारितमिति च्छेद्येन परिशिष्टवचनात् विनस्य संभवेतु प्रादेशमात्रेण प्रादेशमात्रमपि वा
 नरत्नानशोभयेदिति ॥ नरसिंहपराणां वचनात् ॥ विमुः ॥ कवीयाय समस्तं सङ्घं द्वाह्यं गतं ॥ प्रातर्उक्ता

चयतवाभक्षयेहन्धावनं सकूर्चमयेहलितं प्रातर्भुक्ते सनेन दन्धावनं सकालद्वयमुक्तं एतच्चयतिवि
 पयमिति प्राश्नासाः तथाचहरीतः नाद्रेनातिशुष्कनातिस्फुल्लमपोथिताय अनोष्ठयस्थि आद्रेमिहप्रस
 च्छन्नेनातिशुष्कमित्युक्तेः अपोथिताय मनीषवृण्णितायमित्यर्थः अनोष्ठो यन्मिथ्यस्य स्येनोष्ठं स्पृशती
 त्यर्थः अत्रैव विहितदृशाः खदिरकदम्बकरंजवटतिंतिडीवेणुपृष्ठआम्रनिम्बअपामार्गविवाकोदुम्बर
 केरुकिरुससीरिहसमावककरवीरशालमालतीअनेनादयः तित्तकडकपायानिपिहेतयाद्याः नरसिं
 हपराणो खदिरश्चकदम्बश्चकरंजश्चवटस्तथा तिंतिडीवेणुपृष्ठश्चआम्रनिम्बोतथैवच अपामार्गश्चविल
 च्छअर्कश्चोदुम्बरस्तथा प्रातःप्रशस्ताः कथितादन्धावनकर्मणि भारते तित्तकडकायंकडकंमुगंधिक
 दुकान्वितं सीरिणोदृशगुल्माद्यानभक्षयेहन्धावनं अत्रैवनिपिहदृशाः पलाशकोविदारश्चैष्मातकति

राम
१२५

दुकशकटसनिर्गुंडीवेणुपृष्ठेतर त्रयवदसवदरीकरंजशमीशिंशपाकपित्यामलकीहरीतकीशालाः च
 कर्णममूरशिखापिप्लपञ्जनीरगु गुल्मशोकशिथुपारिभद्रशाल्मलिताल्लादयोद्याद्याः मधुराम्लदृशा
 शुष्कच्छिन्नेपादितायत्वगविहीनयथिमुखाश्च यथाहरीतः पलाशकोविदारश्चैष्मातकतिदुकशकट
 सनिर्गुंडीवेणुवर्जंकज्जक शुष्कवदरीकरंजसमीविल्वदधित्यहरीतकश्चकर्णशालामलकानिचैत्येके को
 विदारः श्वेतपुष्पः श्वैष्मातकोवडुवाः रः निर्गुंडीसिधुवारः शिरवेडीममूरशिखाशिथुः शोभाञ्जनः विलु
 नपालादन्धावनं स्पातगचैव श्वैष्मातकानि एविभीतकचवकोविदारसमीपिलुपिप्ललेगुदगुगु
 ल्वर्जनकरंजनिर्गुंडीशिः युतिलकतिंदुकपारिभद्रात्मिकाशाल्मलीनमधुरं नाम्नेनोदं शुष्कं च्छिन्नेन
 मशिरंनपूतिगंधिनिपिचिल्लेगुददिच्छिन्नेनाः कट्टेशुष्कदृशस्थमेवयच्छुष्कमित्यर्थः भारते नाद्रेसप

वेसच्छिद्रं मूर्ध्नि पुष्पं च पादितं । त्वम्बुः नयन्यमुखं तथा पालाशैः शयं । पालाशं च कुशं काशं नक्षयेद्य
 शिशिषया तावद्वतिचां डालोयावद्गोने वपश्यति । वशिष्ठः । गुवाकस्तालहिना लोतथातालीचके
 तकी । खर्जरीनारिकेलौचसमौ ते तृणराजकाः । तृणराजशिरापत्रैः कुर्यादन्तधावनं । तावद्वतिचां
 डालोयावद्गोने वपश्यति । अविहिताः प्रतिषिद्धान्म्वारयः विहितनिषिद्धाः करनारयः विहिताल
 नेविहितनिषिद्धारः तस्मात्तेऽविहिता प्रतिषिद्धग्रहणं । तथा मज्जिका लोष्टपाषाणनखागलि
 मिहन्तधावनं वर्जयेत् । अशक्ता वंगष्ठानामिकाभ्यां दन्तानवर्जयेत् । तथा रड्यातवल्कः । मज्जिका
 लोष्टपाषाणेनेखेरंगलिना तथा सक्ता चानामिकांगेष्वेव वर्जयेदन्तधावनं । शोतातपः । दन्तधावन
 मंगुत्सामससलवरांतथा । मज्जिका मसरांचैव तु संगोमासमसरां प्रचेताः । मय्याहस्वानका

रामः
 २०

लेनयः कुर्यादन्तधावनं । निरसास्तस्य च्छन्तिरेवाः पितृगणैः सह । अथ प्रतिषिद्धिदिनानि । प्रतिप
 न्नवमीषष्ठीचतुर्दश्यष्टमीअमावास्यापूर्णिमा रविसंक्रान्तिदिनानि । मयानरसिंहपराशरौ । प्रतिपदृष्ट
 ष्ठीषुनवम्यांचैव सप्तमा । दन्तानां काष्ठसंयोगे रहसासममं कुलं । वर्जयेदन्तकाष्ठानि वर्जनीयानि निसृ
 ष्यत्येच्छासहृष्टानि पूर्वसपिच वर्जयेत् । तथा पराशरौ । अलाभे दन्तकाष्ठानां प्रतिषिद्धे तथादिने । अ
 पाहादृशगंडुपे मुखमुद्धिर्विधीयते । ततो दन्तकाष्ठं प्रक्षाल्य मुचौ रेशे प्रक्षिपेत् । प्रक्षाल्य चेमुचौ रेशे
 न्ताधावनमुत्सजेत् । पतितैस्त्रिस्वधेनस्मिन् भोज्यमाप्नोमीति । ततश्चाप्रायसे प्रातः स्नानमपि क
 र्येत् । उभे संध्ये तु स्नानं ब्राह्मणोऽनुग्रहः । श्रितैरित्यादिना हि जानामेव संस्थावेदनाग्निहवनाभ्यां प्रातः
 स्नानविधानात् । मृदाणां तु तद्वानधिकारान्ततर्यं प्रातः स्नाननियमः । पत्युनः स्वकर्मचैव वर्णिकमुश्रु

दिनिभिन्नप्रसवायपरिहारार्थं च काम्यजपश्चाद्द्वयार्थं च ॥ तथा मायादौ काम्यत्वात् न तच्छ्राणामप्यविह
 दुमेव ॥ तथा च विष्णुः ॥ अलक्ष्मीः कालकर्तो बहुः संप्रदुर्विचिन्तितः ॥ अस्मात्वेणाभिधिते सनत्पत्त
 तिधारणाः कालकर्णीयस्यसीदुर्विचिन्तिते अशुभविचिन्तिते अस्मात्वेण उद्धृते नानुद्धृतेन वा ॥ अत्रैव
 सः असन्तमलिनः कायो न बद्धिदसमन्वितः ॥ स्वसेषदिवागंघ्र्यात् प्रातः स्नानं विशेषतः ॥ लिखन्ति
 हि प्रमुप्रसुर्दिपाणिस्ववन्ति च ॥ अंगानि समतायान्ति उत्तमांश्च मानि च ॥ प्रातः स्नानं प्रशंसन्ति
 धादृष्टकरं महत् ॥ सर्वमर्हति शुद्धात्मा प्रातः स्नायी जपादिकं ॥ उत्तमानि मुखारी निर्वृत्तस्य सम्पत्कार्थ
 मा गतुं स्यान्निबन्नीत्यर्थः ॥ अदृष्टेन सत्तेन पापसयहेतुत्वेन च काम्यत्वात् न माह विष्णुः ॥ कार्तिके स
 कलेमासं प्रातः स्नायी जितेन्द्रियः ॥ जपन्हविष्य भुक्शान्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ तथा यही छेदितुला

रामः
२१

भोगान् चंदसूर्ययोपामानः प्रातः स्नायी भवेन्नित्यं दौ मासो माघफाल्गुनौ ॥ प्रातः शतः सूर्योदय
 पूर्वकालपरः ॥ यथा विष्णुः ॥ प्रातः स्नाय्य हणकिराय प्रस्नो प्राचीमवलोक्य स्नायादिति एतदपि अं
 वगाहनमात्रमृदाणां भोगवगाहनं स्नानं विहितं सार्ववर्णिकमिति वचनात् ॥ काम्यनुमाद्यस्नानादिय
 याविधौ वेदितव्यं ततो योततवाससी परिधाय हिरचम्पः श्री छेदेवतां विचिन्त्य ब्राह्मणारीन् प्रणम्य तेषां य
 या शक्तिपरितोषं कुर्यादिति ॥ ततः केशप्रसाधनमगत्वा च मनदूर्वाद्यालभनं च कुर्यात् आत्मानं धृत
 र्पर्यणो वा पश्येत् ॥ पापिष्टं भोगं मद्यं न प्रमुत्कृतनाशिकं न पश्येत् ॥ श्रोत्रियं सुभगमग्निगामग्निहो
 त्रियं राजानं च पश्येत् ॥ यथा विष्णुः ॥ प्रातः स्नाय्य च ततः कुर्यात्सुमानं केशप्रसाधनं ॥ आदर्शं जने
 मगत्सु दूर्वाद्यालभमानि च ॥ वस्त्रपुण्ये ॥ स्वमात्मानं धृतं पश्येद्यदीच्छेच्चिरजीविनं ॥ च्छेदोपरीश

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

दिसर्वानघोरजस्तथा॥ तामुस्त्वननकुर्वीतवर्जयेत्तासमुद्गा॥ अवस्त्वनानियेवाहचमनारौन
 रोषः॥ तथातास्त्विति वचनादुद्गतोवकेनरोषइतिकेचित॥ वस्तुतस्तुजस्वलाइतिहेतूपन्यासात्
 जालमात्रस्यैवानुयोगः॥ वगम्यतइसेवयुक्तमिति॥ रजोरोषापवादमाहतत्रैव॥ उपाकर्माणिचो
 त्सर्गेमेतरानेतथैवच॥ चन्द्रसूर्यग्रहेचैवरजारोषोनविद्यते॥ योगियातवत्कः॥ प्रभृतेविद्य
 मानेतुउदकेसुमनोहरे॥ नासौरकेनरः॥ स्त्रायान्नरीचोत्स्यरुचिमे॥ मनुः॥ परकीयनिधानेषुन
 स्त्रानादिकरुचन॥ निधानकर्तुः॥ स्वात्मानुदृष्टतांशेनलिप्यते॥ तत्रैवस्त्रानप्रकारमाहयातव
 त्कः॥ पंचपिंडाननुद्गसनस्त्रायासत्वारिषु॥ बोधायनः॥ उद्गसवात्रीनपिंडानकुर्यात्पत्सुसर्वे
 निरुद्धासुतुमजपिंडानकृपाजुत्रीनघटंस्तथा॥ अवपरकृतानसेतूनकृपांश्चवर्जयेदिति॥ शारव

वचनात् उत्सृष्टेपिरकृतत्वाविशेषात्पंचपिंडोद्धारइति॥ मनुः॥ नस्त्रानमाचरेद्भक्तानानुरोचनमह
 निशि॥ नवासोभिः सहानस्त्रंनाविज्ञातेजलाशये॥ पराशरः॥ दिवाकरकरैः प्रतदिवास्त्रानं प्ररं
 स्यते॥ अग्रशस्त्रं निशिस्त्रानं राहोरमंत्रदर्शनात्॥ देवलः॥ राहुदर्शनसंक्रान्तिविवाहात्पयदृष्टि
 षु॥ स्त्रानरानादिकं कुर्यान्निरिशिकाम्पत्रतेषुच॥ तथापरिरात्रेप्रथमयामेपिनिसक्रियामाह॥ दृ
 हन्वारहीयपराणे॥ दिवोदितानिकार्याणि स्वकालाचरेतानिचेत्॥ शर्वर्याः प्रथमेयामेतानि क
 र्यादितन्दित॥ इति॥ नाबालः॥ त्रयोदशपाततीयायादशम्यांचविशेषतः॥ शूद्रविदस्त्रत्रियाः स्त्राने
 नाचरेयुः कथंचन॥ अपंचनियेयोगगग्रामस्यस्त्रानस्यनतुवेवस्यअनमथासिद्धस्यैववेवस्त्रान
 स्यत्वाइतिअतएवगंगावाक्यावलीलिखितानिप्रचेतोवचनानि॥ इतिस्त्राननकुर्वीतमा

तापि ज्ञेयजीवितोः॥ नवम्यां च न चेत्तत्र निमित्तान्तरसंभवः॥ प्रतिपद्यन् पसः स्यात्तत्तीयायां सप-
 न्तिकः॥ दशम्यामथ नः स्नानात्सर्वहन्ति त्रयोदशी॥ पुनर्जन्मनि संक्रान्त्या आह्वेन न्मरिने तथा
 निसस्नाने च कर्त्तव्येति स्थिते यो न विद्यते॥ योगियात्तवल्क्यः॥ ब्रह्मश्च विंशो चैव मंत्रवत्त्वा
 नमिष्यते॥ तुलसीमेव तु मूर्दस्य सनमस्कारकं स्मृतमिति॥ हारीतः॥ न स्नानवर्णकयो रथमय-
 च्छेदस्य त्रैवगुरुब्राह्मणेभ्यः॥ स्वासनेनेति स्नानं यत्कुशादिवर्णकं कुंकुमाद्युद्धर्त्तनं॥ तदेवं
 नद्यादौ कृत्रिमेवाप्रतिष्ठिते स्त्रीये परकीये वापे च पिंडाजुद्धृततद्भावे कूपे युद्धततो येन घटी त्रयमु-
 त्तरम्य स्नायादिसंक्रान्तं त्रययोगः॥ वल्मीकमधिकान्तर्जलमशानदृष्टमूलदेवालयस्य प-
 रस्नानावशिष्टेतरमृत्तिकां चर्मजातचित्ताजानपस्करणी॥ कृतपिंडोपयुक्तपितृतर्पणोपयुक्त-

२४

मृत्त्रोच्चारणेच्छिद्यत कर्मान्तरनिर्मितेतरसमानकुशानामयुग्मदीप्तानद्यादौ स्नोतोः॥ मिमुखः स्वस्वो-
 तः स्वसर्वाभिमुखः कृतमौनः स्नायात्॥ योगियात्तवल्क्यः॥ मृत्तिकागोमयादभानपुष्पाणि सुरभीनि
 च॥ आहरेत्स्नानकालेषु स्नानार्थमयतः॥ अत्रैव निषिद्धमृत्तिका माहृदक्षः॥ मृत्तिकाः सप्तन-
 याः॥ वल्मीके मुषिके खले॥ अन्तर्जले श्रमशाने च दक्षमूले सुरालये॥ परस्नानविशिष्टा च म्रैयस्त्रोमे-
 सहानरे॥ कर्मणि साम्यकुशानाह॥ लघुहारीतः॥ यथिदभांश्चितो र्भाये र्भायुजभूमिषु॥ सारणा-
 सनपिंडेषु यदकुशान् परिवर्जयेत्॥ तथा॥ पिंडार्थयस्य तार्भायेः कृतपितृतर्पणं॥ मृत्त्रोच्छिद्योद्ध-
 ताये च ते यांसा गोविधीयते॥ मरीचिः॥ आसेन भस्ममात्रा स्यात्तस्यार्भं च यो मतः॥ अयातया माले र्भां विनि-
 योमाः पुनः पुनः॥ तथा यद्विशन्मृतो॥ उच्चारि मे शुने होमे प्रसावे रन्ता वावने॥ स्नानभोजननयेषु मोने कर्मा-

दथाष्टमः तथा न विष्णो ज्ञेयः स्नात सुवर्णस्नेजो जुहोति प्रिः प्रियं हरेत् ॥ अं जानस्य मस्तापः स्नान व्याहरे
 स्त्रिस्थिति स्नानुरिति स्नानं कुर्वन् ॥ मराद्याहरण निषिद्ध कालमाह ॥ शातातपः ॥ नमूरे नोदकं वापि नापि सा
 येतु गोमयः ॥ न गोमूत्रं प्रक्षेपेत् न गृहणीयाद्बुद्धिमान् नरः ॥ न रसिंह पुराणे ॥ न द्यां सवत्सु च स्नायात्प्रति स्नातः स्थि
 तो नरः ॥ तडागारिष्ठतो येष प्रसर्कं स्नानमाचरेत् ॥ प्रसर्कं भिसर्कं भिमुखं भिसर्गः ॥ अत एव कात्यायनः ॥ आ
 लभेद स्नानि मंदरे विष्णुरिति सर्वा भिमुखो मन्त्रे रापोः स्नानि सादि ॥ अथ निषेधः ॥ पारेन पाणिना वा ससा चं भि
 नहन्मातनाधुरकं प्रक्षोभयेत् ॥ न स्नानं कुर्वन् कर्मांतरमनुतिष्ठेत् ॥ स्वयमीपनाजीर्णवानसु तो न द्योवद्वासा
 नतामृतादिभक्षयेन्न वागतिं कुर्यात् ॥ न रसिंह पुराणे ॥ पारेन पाणिना वापि यष्टावसेण चोदकं ॥ नहन्मानेव
 वाशे तेन च प्रक्षोभयेद्बुधः ॥ योगियातवल्गुः ॥ न कुर्यात् कस्यचिर्सीडां कर्मणामनसापि वा ॥ आधुरन्ध्रभियेकं तु

कर्माण्यस्नानि वाचरेत् ॥ तथा व्यासः स्नानं मध्वदिने कुर्यादन्ने जीर्णो निरामयः ॥ न भुक्ता लेह्यतो रोणी नात्ता
 ते भक्षिना कुले ॥ अथ पौराणिकत्वेन विशेषोपयोगितया मृत्तुणां पद्मपुराणीय स्नानप्रयोगः ॥ तत्र प्रथममप्राप
 येत् स्त्रीमासुवनं स्नानं ॥ मथैवमेव न लेपास्त्रे कं स्थले चापरे पादं विधापरं पाणिगच्छात् ॥ प्राङ्मुख उदङ्मुख
 रवो वा संकसं स्नानमो नारायणायेति चतुरस्रं चतुर्हस्तं परितस्तीर्थं प्रकुलयेत् ॥ तत्र नमो नमस्ति गंगा मावाह
 येत् ॥ ततो नमो नारायणायेति मूलमंत्रेण समवाहनं शिरसि नलाज्जलीन्दद्यात् ॥ तोयापनयनं तु न परिष्टुतवसे
 कदेशेन पाणिना नापिकेशानविध्नयेत् ॥ ततो धौते ॥ विध्नितेन सासी परिधाय मूर्ध्ना नं विना उरूकं रोच प्रक्षाल
 हि रात्रौ मेतत्ततो गंगातीरं नदिरिः कंदलुलः ॥ इदं हृदयं न विषा ॥ अहं हृदयेषु तीलकानि कुर्यात् ॥ स्नात्वा
 च मनं नरं क्तमस्ति नं ॥ शांतिं नारायणं सति संभवेन ॥ जीर्णो नादैनं कंच वासः ॥ परिदद्यात् तर्पणं समाप्य स्ना

नवस्वनपीडयेत् नैतेलं वशांच स्पृशेत् ॥ नृसेछान्नपतिनैः सह संभाषितततः कुशयुक्त आसने उप
 विश्य सुवर्णमनामिकायां तर्ज्यारजते पवित्रं चरुक्षिराकरे सम्भवे वामकरे तर्ज्यमां सामान्य कुशं च
 कृत्वा पादमाचमेत् सर्वत्र प्रतो भवतीति यज्जायते ॥ तथा गिरः ॥ विना मंत्रेण यत्स्नानं यजुस्नानं विनोक्तं
 असदस्मान्नु यज्जमन्त सर्वे निष्फलं भवेत् ॥ स्नानसंक्रमे चः शिष्टाचार एव प्रमाणमिति ॥ पुराणेषु नो
 र्थे प्रकृत्ये हि स्नानसंक्रमे चैव धर्मवित् ॥ नमो नारायणायैति मूलमंत्र उदाहृतः ॥ र्मपाणिस्तु विधिना चाने
 नोनियतः शुचिः ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं सम्पन्नतः ॥ प्रकृत्या सह ये द्वे गामे भिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥ वि
 स्मोः पारप्रस्ततासि वै स्मवी विष्णुर्जिता ॥ पाहि नस्तेन सस्तस्माराज नम मरणान्तिकात् ॥ तिस्रः कोटो
 र्हं कोटी च तीर्थानां वायुरवती ॥ दिवि भवन्तीत्ये च तानि ते सन्ति जगद्गवी ॥ नन्दिनी सेवते नाम देवेषु न

लिनीति च ॥ चंद्राष्टवी च शुभगविश्वकाया शिवासिता ॥ विद्याधरी सुयसना तथालोकप्रसाधनी ॥ सेमा च
 जगद्गवी चैव शान्ता शान्तिप्रदायिनी ॥ नलिनी नंदिनी सीता मालिनी च मत्ता पहा ॥ विष्णुपारायणसंभूता गं
 गा विपथगामिनी ॥ एतानि पुष्पनामानि स्नानकाले प्रकीर्तयेत् ॥ भवेत्संनिहिता तत्र गंगा विपथगामिनी ॥
 सप्तवारमिन्नमेन करं संपुटयोजितं ॥ मूर्द्धिकर्णान्तं लभ्यस्वि चतुःपंचसप्तधा ॥ स्नानं कुर्यान्मरात हृद्गमे
 न विधानतः ॥ अश्वकानोरथकाने विष्णुकाने वसुंधरे ॥ मज्जि के हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतं ॥ उद्धतासिवराह
 एव सैन शतवाहना ॥ नमस्ते सर्वभूतानां प्रभवारणि सुव्रते ॥ एते मंत्राः ॥ मृदे नै पठनीयाः ॥ पौराणिक मंत्रप
 रानधिकार स्पष्टं यत्कृतान्नाम्नामभिलाषे तु न दोषः ॥ योगियात्तव लः ॥ प्रष्टुं सह स्नात्वा च म्पनमस्तु स
 जलं नुतत ॥ यायेन् नारायणं देवं स्नात्वा दिषु चक्रमे सु ॥ नाराजो राजदेसनि भेदाप्ये उस्तीर्षं शिथिलार्पितं ॥ जल

समनिमिजं वै वेष्टवामासमर्हति शिथिलार्पितं नगादबहू मिसर्यः ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ अपमृसान्नच
 स्वातो गत्रापमृशपाणिना ॥ नचापि धृतयेत केशानवाससी च न निहुनेत ॥ अपचा मृशनिषेधोऽन
 वासरकदेशविषयः ॥ स्वातोत्ताडानि मृशान्नान्वापाणिना चेति वप्रवचनात् ॥ पराशरः ॥
 स्वात्तावशिक्तावासो न्यमर्हति ॥ सालयेनरा ॥ अपवित्रीकृते ते तु कौपिनं प्रेतिवारिणा ॥ योगियात्तवत्का
 स्वात्तैव वाससीधौ ते चाक्षिण्येपरिवायच ॥ प्रक्षाल्योरुमराद्रिश्च हस्तौ प्रक्षाल्येव तथा ॥ अभावे धौत
 वस्त्रस्य शारमसौ माजिनानि च ॥ कुडपयोगपट्टे वा हि वासा येन वा भवेत् ॥ जावालः ॥ सार्धमेकं च वसनं
 परिध्यात् कथंचन ॥ नरसिंहपुराणे ॥ नरक्तमुलनं वा सोननीलं च प्रशस्यते ॥ मलाक्तं च दण्डाहीनं वर्ज
 येत् ॥ परम्वरं बुधः ॥ योगियात्तवत्का ॥ यावदेवान्धींश्चैव पितृंश्चैव न तर्पयेत् ॥ तावन्नपीडयेद्वस्त्रं येन स्वा

तनचोदके निःपीडयति यः पूर्वस्नानदस्वतु तर्पणात् ॥ निराशास्तस्य गच्छन्ति देवाः पितृगणैः सह ॥ भ
 विष्ये ॥ गंगातीरसमुद्रतो मृदमूर्ध्वं विभर्तयः ॥ विभर्तैरुपलोकस्य तमोनाशाय केवलं शिरःकटे
 ललाटे च बाहुभ्यां हृदये तथा ॥ नाभौ पृष्ठे प्रसातये पाश्वरोलुहये हयं ॥ इति ॥ यत्रोत्तानं न यो होमः स्वाध्या
 यश्च सुरार्चनं ॥ सर्वे तन्निष्कलं विद्याद्दुष्टं दुष्टं विना कृतमिति नारदीयपुराणवचनात् ॥ नाति लकीक
 र्म कुर्यादिति महाजनपरिग्रहीतवाक्याच्च स्वानात्परमेव संख्यातर्पणोत्पाकतिलकक्रियाभ्येतु तिल
 कस्य फलप्रवरात् प्रधानतस्त्योत्तर्पणान्तसांगप्रधानस्नानमध्ये ॥ नुपपन्नमेव ॥ यथा योगियात्त
 वत्का ॥ उपस्थानादिर्यस्मास्मिन्नेव जनकीर्तितो विधिः ॥ निवेदनात्तत्स्नानमित्याहर्ब्रह्मवादिनः ॥ ता
 सामपा मुपस्थानं तरुं हि वाजिचमत्रेण स्नानं होयत् कासायनेन धिहितं तरानिर्निवदेन देवागानुवि

इति मंत्रेण विहितं यत्तदन्तस्त्वनं स्नानं प्रयोग इत्यर्थः ॥ तथा जावज्जिरेपि ॥ निसंनैमित्तिकं कामं वि-
 विवं स्नानमुच्यते ॥ तर्पणं तु भवेत्, अंगत्वेन न्यवस्थितमिति प्रथमतः पर्यायस्नानांगत्वे सिते नैकस्मि-
 न्कर्मणि तत्तत्कर्म न्यजायते यत इति च्छंदोगपरिशिष्टवचनात्तर्पणानन्तरमेवलिलकमिसाहुः त-
 च्छिंसं तर्पणस्य स्नानांगत्वेऽपि परं यद्वा न्तर्गतप्रधानपितृयज्ञरूपत्वात्तत्र तिलकं विना वैगुण्यापत्तेः
 ॥ प्रयोगमध्ये कर्तव्यतायां वाचकाभावात्तत्र तिलकफलश्रुतेः स्वतंत्रकर्मत्वमेव नांगत्वमिति वा-
 च्यं अंगभूततिलकस्यैव गंगाकूलमुद्रपुष्पाफलखोदेषात्कणापः प्रणयेत्यशुभकामस्येति वल्-
 स्वतंत्रप्रधानकर्मत्वमिति ॥ अतएवानेहः कर्मणां विप्रः स्याद्दीनो यतः स्मृत इति वचनात्तसंघा-
 याः सर्वकर्मो गत्व प्रमितौ तर्पणरूपपितृयज्ञो गतया स्नानप्रयोगमध्ये यनुष्ठानं प्रामाणिकमिति ॥

तथा स्वरूपगणे ॥ अपि पापपरो निसंसुहृदस्योपि मानवः ॥ अलिप्तविबुधान्वातिभक्त्या तत्तीरमृजिका-
 मिति ॥ तस्यैव प्रकृतगंगापरामर्शः ॥ तर्पणात्पूर्वं तवेदजपरुषो ब्रह्मयज्ञः शूरेणानमस्कारमेवः का-
 र्यः ॥ नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञान्हापयेत् ॥ इति याज्ञवल्क्यस्मृतेः ॥ तथा च्छंदोगपरिशिष्टे ॥ ब्रह्म-
 यज्ञमुपक्रम्य सर्वाङ्गतर्पणात्तत्कर्तव्यं ॥ पश्चाद्वा प्रातराहुतैर्वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रेति निमित्तका-
 तः ॥ अर्वाङ्गतर्पणादेको वैदरूपजपः ॥ प्रातराहुतेः पश्चादष्टधा विभक्तदिनद्वितीयभागे अथापन-
 रूपः ॥ वैश्वदेवावसाने चामदेव्यगानरूप इति विविधेयत्वरूप इति कालरूप निमित्तत्वात् अन्यत्र न-
 कार्यः ॥ तथा क्तसायनः ॥ विव्रातिसनुवाक्यपुरुषस्तत्तत्शिवसरूपमंडलं ब्राह्मणरूपस्थायप्रदक्षि-
 णीकृत्य नमस्कृत्य उपविशेत् ॥ दर्भेषु दर्भेणाग्निः स्वाध्यायं च यथा शक्त्वा वारं भोजनं यदिति शेषः ॥ अ-

स्मादेववचनात्कुशासनः पवित्रान्तर्यामिः ब्रह्मयज्ञप्रसादोरेतिर्नृपाणिरिति विशेषतो विधानादिति केचि
 तः लघुहारीतः ॥ जपेहोमेतथा राने स्वाध्याये पितृ तर्पणे ॥ अमृतं तु करं कुपीतु वरं रजतेः कुशे ॥ अत्र
 केचित् करं रक्षिणं सुवर्णं समभियाहाय तत एव देवप्रकरणे देवीपरायो ॥ अनामिकायां तद्वर्णं रक्षि
 णस्य करस्य चैतिरजतकुशव्यवधारणमिति तत्रैव तत्संदिशतितर्जन्यारजतं धार्यमिति प्रचारो निर्मूल एव
 एकसुवर्णधारणेऽपि बहुवचनं सुवर्णं तज्जाते रक्षित्यवद्वानुकारावपि दृतेः ॥ कुशेरिति बहुवचनं तु कपि
 जलाधिकरणमायावित्त्वपर्यावसायी साह ॥ तन्न करमित्यत्र उद्देश्यविशेषणत्वेनैकत्वस्य हविरुभय
 त्वविवक्षितत्वात् न च सुवर्णं समभियाहो रक्तत्वं विवक्षा कुशसमभियाहारेण करद्वयपरतयापि सुव
 र्णसमभियाहाराविरोधात् अतएव च्छेदोपपरिशिष्टं ॥ अतः संधारिकर्मसु सद्यः सोपग्रहः कार्यो रक्षिणः

रामः

२५

सपवित्रकश्चित् करद्वयेऽङ्गधारणमाह अतएव रजतधारणमपि रक्षिणकरेणैव सपितृत्वं संसृज्य भावात् कि
 न्त्तु नृपायाहावकाभावाद्दुपस्थितकरद्वय एव अतएव रजतधारणसुवर्णारजतेरिति बहुवचनमप्यर्थे व
 तसुवर्णः प्रागुक्तवचनावबोधान्नैवमिति तर्जन्यारजतं धार्यमिति प्रचारस्यापि पितृदेवतस्य पितृती
 र्ये तर्जनीमूलेधारणमुचितमित्येवमूलमिति न साहचर्योदरः अतएव सुवर्णारजतसाहचर्यात् कु
 शधारणाचारोऽपि तर्जन्यनामिकामूलैः सर्वजनीनमिति कुशेरिति बहुवचनमपि जलाधिकरण
 मायान्नवित्त्वपरत्वे किंतु बहुनाङ्गानां लुरयो र्यथा र्धधारणपरमेव तत्र कामेह स्वत्वाद्यवस्था
 वतामुपग्रहकारणं रक्षित्वेन नृपैः संसृज्यमादेशपरिमितकुशवृद्ध्यात्मकमुवित्रस्यधारणोद्
 रमेवार्थमप्युक्तं न किं ॥ च्छेदोपपरिशिष्टकासायनः ॥ अलन्तर्गमिणो सायं कौशं हि रत्नमेव च

कपि ४

प्रादेशमात्रं विज्ञेयं यद्विज्ञेयं यत्र कुर्वन्ति ॥ तथा ह्यस्य प्रणीयाः स्युः कुशादीर्घाश्च वर्हिषः ॥ रर्माः पवित्रमि
सुक्तमतः संध्यादिकर्मसु ॥ सद्यः सोपग्रहः कापो रक्षिराः सपवित्रकरति ॥ इत्वा कुशाः पार्वण्ये
च यज्ञादिप्रचारार्थादीर्घाः वर्हिः संतकाः प्रातारर्थादीर्घा वाननार्गवित्वादि लक्षणोपेताः पवित्रमिसुक्त
मतः संध्यादिपार्वण्ये दैहिककर्मसु विशेषाभावात् सर्वेषामेवोपयोगाय ॥ यासः सोपग्रहे रक्षिरा उक्तलक्ष
णाः पवित्रसहितः कार्य एवमपि कुशैरित्युपपद्यते कुशवर्हिः सम्भितेनाजहत्स्वार्थलुक्षणाया कुशपर
स्य तदवयवपरत्वात् रर्माः पवित्रमिसत्रवद्भवन्तु इत्वादि रर्मात्रया प्रार्थ्य इत्येव ताद्यवात् ॥ चंडोगपरि
शिष्टेन संहेकप्रतिसनत्वसिद्धे उक्तः कपिंजलाधिकरण्याभ्यावकाश इति सर्वमनवद्यमिति ॥ एवं ब्रह्म
यत्ते कर्म समाप्य तर्पणं कुर्यात् तत्र प्रयोगः यथा कृताचमनः सुवर्णपवित्रं रजतयुतं रक्षिरा पारिवर्द्धकश्रेव

विः अद्विः पुलहः कतः प्रचेताः वशिष्ठः भृगुः नारदः ततोऽप्यमलमन्त्रे मनसानपत् अमुकं तर्पयामीति
 आत्मेष्टदेवतां तर्पयेत् तत उत्तराभिमुखः उत्तराग्रानकुशानास्तीर्थं निवीतोत्तरीयः कुशमथै न कनिष्ठाङ्गु
 लिमूलगलितोदकेन सकलतिलमुक्तेन यवोदकेन वासनकादितर्पणं कुर्यात् यथानमः सनकस्तु
 तानमः एवं सनंदः सनातनः कपिलः आसुरिः चोदः पंचशिखर इति प्रत्येकमेजलिहयेन तर्पयेत् ततो
 सिणमुखो वामोत्तरीयोदसिणाग्रानकुशानास्तीर्थं याति तवा मनाजुः कुशमलेन पितृतीर्थेन रियपितृ
 तर्पणं कुर्यात् यथानमः कथवालस्तृप्यतामेतन्तिलोदकं तस्मै नमः एवं नमः सोमः यमः अर्यमा अग्नि
 स्वात्ताः सोमयाः बर्हिषदः एते प्रत्येकमेकैकांजलिना तर्पणीयाः अजलित्रयेणैकेनो वत् पितृकं
 तु यस्तदन्तं तर्पयेत् येभ्यः पिता कुर्यात् तेभ्यो वा कुर्यात् मृतपितृकस्तु एतदन्तं तर्पयेत् येभ्यः पिता कुर्यात्

तेभ्यो वा कुर्यात् मृतपितृकस्तु रियपितृ तर्पणान्ते यमपितृ तर्पणानन्तरं पितृ तर्पणं च कुर्यात् यमतर्पणं
 तु क्ता अमतेनावश्यकं यथानमो यमाय नमः एवं चर्मराजाय ३ मृशवे ३ अजकाया ३ वैवस्वताय ३
 कालाय ३ सर्वभूतस्रपाय ३ औदम्वराय ३ दध्राय ३ नीलाय ३ परमेष्ठिने ३ रुकोदराय ३ चित्राय
 ३ चित्रगमाय ३ एवं प्रत्येकमेजलित्रयेदद्यात् ततः पितृ तर्पणं ॥ रसिणाग्रानकुशोपरि हस्तं रत्ना
 नमोनमदसावाद्यतिलानविकीर्य नमदतिजलस्थले चेतजले तिलान्मिश्रयित्वा मग्नद्विगुणितकुश
 त्रयेण पितृतीर्थेन तेनोदकेन पितृ तर्पयेत् सति सम्भवे सुवर्णरजतताम्रखड्गारिषात्रेण पितृतीर्थं गृहीत्वा
 दकेन पितृतीर्थं स्पृशन् प्रत्येकमेजलित्रयेदद्यात् ततः पितृ तर्पणं ॥ देवतर्पणं वा दृष्टे यो चोदयः तिलस्थाप
 नमपि वा यप्रकोष्ठे गावान्धिते साहसर्गात् ॥ यथाः मुक्तयो वपितरकुशसत्पुस्वेतस्ति लोदकं तस्मै

नमः एवं हि अपरमुच्चार्येतर्पयेत्प्रसंजलिकस्यैरौनमोनमइतिअपेत्तएवंपितामहादिषड्प्रमाताम
हान्तंतर्पयेत्ततोऽप्यत्रादितर्पणं यथा अमुकगोत्रेमातारमुक्तासित्तप्यस्वेतत्सतिलोहकंतुभ्य
नमः प्रसेकमेजलिरद्यात्स्नेहारज्जलित्रयामिति केचित् एवंपितामहाप्रपितामहोमातामद्या
दित्रयमातृसपत्नीमातृस्वसमातृलारीनां सव्यधुसन्निधिकमेराउक्तनर्पणवाक्यैरेकैकोज
लिनातर्पणं यथा कामममोश्च शक्तनर्पयेत् ततो नमोनमइति अंजलित्रयं रद्यात् अत्र प्रथ
मोजलौरेव तर्पणवत् प्रादुर्मुखपचारः एवेतर्पणं निर्वर्त्य स्नानशादींश्च त्रयेण प्रक्षाल्य नमोनमइति
ममौलिष्यीडयेत्ततोऽनमोनमिदृशचामेततो नमोनमइति सूर्याय नमः संजलिरद्यात् ततो नमो ब्र
ह्मणे नमः नमो विश्वे नमः नमो रुद्राय नमः नमः संवित्रे नमः नमो मित्राय नमः नमो वसु

णाय नमः नमो हि भ्यो नमः नमो हि देवताभ्यो नमइति प्रसेकं जलान्जली रद्यात् ततोऽष्टदलपद्मं च रज
हिनानिर्मायकशपुष्पतिलयवदूर्वारक्तचंदनाद्युपेतमर्घ्यं सूर्याय नमोनमइति मंत्रेण रद्यात् ततः प्ररक्षि
यात्रयंकृत्वा सूर्ये नमस्कृष्यंततस्तीर्थं प्रनम्याः सत्राह्मणादीन् प्रक्षाल्य उदपात्ररक्तः सोषानत्स कि
मनंमुचिदं स्पृशन् गङ्गां चेतत् ततः प्रक्षालितपाणिपादः आचम्योपविश्य स्विष्टदेवतापूजां निर्वर्त्य
रक्षिणात्रयंकृत्वा देवतां प्रणामेत् यथा ह शङ्खः उदकेनोदकं कुर्यात्पितृभ्यः प्रीतिमाबुहना उत्ती
र्थं च मुचौ देशे कुर्यादुदकतर्पणं तथा विष्णुपुराणे अचिवस्ववरस्वातो देवर्षिपितृर्पणं जैषामेव तु ती
र्थेन प्रकुर्याच्च समाहितः कृषितीर्थं मय्यभिमिति वौषायनः विष्णुः स्नानश्चादेवासौ देवर्षिपितृ
तर्पणमभ्यस्य एव कुर्यात्परिवर्जितवासाः श्वेतीरमवतीर्थं व्यवस्था माह योगियाजवल्कः पराशरि

स्थलवास्याइरकेदेवतापितृनः। तर्पयेत्तु यथा काममप्सु सर्वप्रतिष्ठितमिति। एवं च नोदकेषु न पात्रे
 पुनः कुहो नैकपाणिना। नोपतिष्ठति ततो यं यद्मोन प्रदीयते। इत्यादि शंखदि वचनानां तथा आपो
 देवगणाः सर्वे आपः पितृगणाः स्युताः। तस्माज्जलेन जलं देयं पितृभ्यो रत्नमस्य यं। इत्यादिका सर्वा
 निनम्रमृतीनां वचनानामपि स्थलस्थस्य स्थलेन लस्य स्थलेन पर्याधियायुक्तानां व्यवस्था कार्यं
 तथा सुमन्तु जलार्द्रवासाः स्थलगोयः प्रदद्याज्जलानलिं वस्वनिश्च्योतने प्रेताः परित्यज्य विवृन्ति
 च यमः स्यो यहा पो दीयते राता चैव जले स्थितः। दृष्टान् दीयते तोयं नोपतिष्ठेत्प्रदानतः। अत्र
 करस्यो फलानि शयोः करस्य सचाया भाव इति व्यवस्था विधिशिष्टत्वात् अत्राप्यपानामपि तर्पणं
 सोमादिभ्यः प्रागभिहितं तत्राचारप्रमाणं एव नान्यदिति अत्र च पितृ तर्पणस्यापितृपचस्तुत परा

मिति श्रुते स्माग रूपत्वात् तन्मकाशकृतिनाप सृष्ट्यतामिति सेक्तव्यं नान्मानु प्रणवादिने परिभाषा
 वलाच्च तृप्यतां परमुक्तः यथानमः कथं बालसृष्ट्यतामेतन्नि लोदकं तस्मिन्मर्दति एव च क
 यवालादिष्वपि पितृपदप्रयोगेन पितृधर्मप्राप्तेः कार्यः देवतर्पणस्य तदेव यत्तारिपदप्रयोगा
 भावो तृप्यतामिति सेक्तव्यमिति परिभाषा वलाच्चेदेवा सृष्ट्यतामिसन्त एव प्रयोगः अत्रापितृप
 तामित्यस्य मंत्रत्वाच्छ्रुत्पक्षे बाधः तेन न मोत्रस्मरणमर्दसेवनेषां प्रयोग इति सोमवचनेन निप्र
 माराकमेव तथा भविष्यपितृवत्कथं बालाद्यान्। हिमानपितृगणान्सकृत्तर्पयेत्तर्धमले
 नपितृ तर्पणार्थं भिः यमतर्पणानु फलसूत्रैः कास्यत्वाज्जावश्यकं॥ च्छले गपरिशिष्टे यमायधर्म
 रत्नायमस्य वेदान्तकायचो वैवस्वताय कालाप सर्वभूतक्षयाय च॥ ओदुम्बराय दध्नाय नीलाय प

योगोऽयमात्रमिति तृतीयांशस्यैवेति निर्देशः जलमय इति जलस्थ तर्पणार्थं योगियात्तवत्त्वं ॥ यद्युद्भूतं
सिचैवेति लान्मिषयेन जले ॥ अतो न यथा तस्येति लायाद्याविचक्षणे ॥ यद्युद्भूतं जलेन तर्पणं करोति
तदा तर्पणियजले यातान्तरस्थेति लान्मिषयेन ॥ ततः सिलमिषजलैर्हस्तिणेनां जलं पूरयित्वा तर्पयेत् ॥
अतो न यथा जलस्थो यदिति तर्पयेत् ॥ तदा स्येन तर्पणार्थं सिलायाद्यावामहस्तेन गृहीते खट्वाद्यन्यतमपा
त्रमवहिते वा स्थापनीया इत्यर्थः ॥ ततो जलं वध्वा रक्षिणेन जलैरापूर्वतर्पयेदिति अवकंचित्स्येन वाम
हस्तेन तर्पणानां सिलायाद्या अतो यत्र तत्र स्थं सित्वा वामहस्तेन गृहीत्वा जलौघं क्षिप्य तर्पयेदित्यर्थः
यदणस्य साक्षात्तर्पणार्थं सौत्तमिकत्वादिसाहचर्यं न संरेयद्युद्भूतमिति पूर्वार्हे जलपात्रस्थजलरूपाधिकर
णेति लस्यापनस्य प्रकृतत्वात्तो न्यथेति न गृहेपि तादृशजलाभयेतत्स्थाने तर्पणार्थं निलस्यापनाकरणा

नरस्येव विधानमोचि सात किंचास्यन्मतेतिलप्रसेपेदक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणां पारगः कर इति परिभाषे वा
 कांक्षा निगमनसाकांक्षसाधिकरणविधिरिति पूर्वार्द्धे स्वरसासिद्धमपेक्षितत्वविधानं परिभाषाया वाचकं भ
 वन्मते त्रिवारं प्रदक्षिणस्य परिभाषा प्राप्त्युक्तवच्चैति सयेने सधिकरणस्यापि ग्रहणसाधकतमत्वविवक्ष
 याकरणात्वं स्यात्तापचतीति वत किंचैवेति लग्रहणस्य मिश्रणार्थत्वं पर्यवसाने अतोऽम्यातु सयेने सने
 नेव पूर्वार्द्धे तिलमिश्रणे नेवान्वितेन विवक्षितसिद्धौ शेषे चैवार्थः किंचरक्षिणोपिततीर्थेन जले सिंचेद्यथा
 विधि रक्षिणेनेव ग्रहणीयात्पिततीर्थसमीपत इति योगियात्तवत्त्ववचनाज्जलग्रहणसाधनतारक्षि
 करस्यावश्यकी तत्साहचर्यादिति लग्रहणसाधनत्वमपि तस्यैव वाचकाभावात् अतएव रत्नाकरलिखितं म
 रीचिवचनमपि वामदक्षेति लायाद्यामुक्तहस्तलुरक्षिण इति मुक्तहस्तोऽसंज्ञचितपिततीर्थ इत्यर्थः

ग्रहासयेन रक्षिणेन हस्तेन कुत्रे साकांक्षायां अनन्तरं अधाहतवामकरो अधिकरणात्पावोद्भूतः चामे
 नेव तिलयाद्या इति प्रवाहो निर्मल एव कस्मत्त रुध्रीरत्नराकररिषु दृष्टत्वादिति तिलतर्पणं च निधि
 हरिने कायं यथास्ति निधिहरि नमासाद्यः कुर्यात्तिलतर्पणं रुधिरं तद्वेत्तोपंसातावनरकव्रजेत
 तथा मरीचिः रविशुक्रदिने चैव ग्रहादृश्याद्वाहवासरे समम्यो नमरिचसेन कुर्यात्तिलतर्पणं मत्स्यपु
 णे संक्रान्तानि शिसमम्यो रविशुक्रदिने तथा आह जन्मदिने चैव न कुर्यात्तिलतर्पणं आह परममावा
 स्याद्वाहेतरपरं नीलग्रहविमोक्षेण अमावास्यां तिलोदकैः वर्षासुदीपरा नेन पिष्ट्वा मन्त्रोभवेत्
 इति मत्स्यपुराणात् एतन्मन्त्रं सामान्यं न लेतर्पणं तीर्थेन तिलविना तर्पणं निरासो ग्रहहर्करपरायाती
 येमावेत कर्त्तव्यं सति लेनेव तर्पणं योम्यातर्पयेन्मृदः सविष्टायां कर्मिर्भवेत् विशेषेण तु जन्मद्वयां सर्व

शतपथेनपितृना। न कालेनयमलवप्रयतेदिकथंचन सति। अयनेविषवेवेवसंक्रान्तो ग्रहोऽव
 उपाकर्दृष्टान्तर्गुणादौ मृतवासरे सूर्यश्चक्रादिवारेचनद्वयेनिलतपसां संक्रान्त्यामिसयन
 विषुवयोर्विशेषणं औत्पत्तिकामनादिवावर्तनाय प्रयुज्याम्यनारिपद्वेयार्थात् संक्रान्तौ नि
 शिसप्तम्यामित्यादिमतं स्युराणविशेषात्चेति। अमावास्यांतु येमर्षाः प्रयच्छन्ति तिलोदकं शुद्ध
 म्वरं समासाद्य मधुमिश्रंतपोवनविशेषात् कुशसंस्पर्शत्वात् पीयूषादधिकं भवेत्। अत्र वचनात्मध
 नस्ताम्रयोगेऽपि न रोषः औद्धम्वरमिति तवर्गपाठ इत्यस्यः तिलसंख्यामाह दहस्यतिः। तपणेऽपि
 तृयज्ञादौ तिलोवित्त्वोपमो भवेत् अशीतिभिस्त्रिलैस्तेन पितृणां प्रीतिरुत्तमा। अग्निसाम्रभ्या
 देवनस्त्रिच्छत्यतिविस्तरं इति गंगावाक्यावलीकारः गंगायां विशेषमाह गंगामधिकं सप्तविष्य

राणां यावन्नश्नित्वाः पुत्रैः गृहीताः पितृकर्मणि तावद्वर्षसहस्राणि पितरः स्वर्गगामिनः मरिचिः।
 तिलानामप्यभावेन सुवर्णरजतान्वितं न दभावे प्रसिंचेत्तु दद्यान्मन्त्रेण वा पुनः। इत्थंच विनारूपसु
 वर्यो न विना ताम्रमिति लेखया। विनारभेऽश्चमन्त्रेऽपि तृणां नोपतिष्ठते। इति शंखवचनं स्तूपप्रदिसम
 स्तभावविषयं न लेकदेशाभावपरमिति व्येयं तर्पणजलांजलिग्रहणंच पितृतीर्थे नैव। यथा योगिया
 जवल्गुः दक्षिणेऽपि तृतीर्थे न जलं सिंचेद्यथा विधिः दक्षिणे नैव गृहणीयात्पितृतीर्थं सनीयतः।
 इति दक्षिणे करे इत्यर्थः। मरिचिः। उक्तहस्तं तु रातम्यमुद्रां तत्र न दर्शयेत्। मुद्रां तर्जनीगुह्ययोगेन पितृ
 तीर्थावरोधः सति संभवेत्तर्पणपात्राणां हशंखः। सौवर्णेन पात्रेण राजते नौद्धम्वरेण खड्गपात्रेण शं
 कनासुरकं पितृतीर्थं स्पृशन् दद्यात्। अत्र पितृतीर्थं परादि सारूपसुवर्णेनैव सत्रापि पितृणां नोपतिष्ठ

तेऽस्य भिधानाच्च ॥ तथा हारीतः ॥ कांचनेन तु पात्रेण राजतौ दुम्बरेण च ॥ रत्नमस्य तां याति खड्गेनार्यकृतेन
 वा ॥ तर्पणवाक्यं तु शर्मानर्पणकर्मणीति गोभिलो येन सामान्यतो भिधानात् ॥ असंख्यः प्रथमान्तेनै
 व यजुः असावेत तेति लोहकमिति प्रेततर्पणोपास्करवचनं तज्जन्मात्रे अपवादकं अतएव च
 दोगानामपि प्रेततर्पणोद्दिष्टीयान्ननामगोवाद्यमेवेति सोममिश्राः श्रीरत्नादयोप्येवं वसुतसुख
 शाखाश्च यमुत्तरस्य परशाखाश्च यंतु यः कर्तुमिच्छति दुर्भेधामोद्यंतस्य चेष्टितमिति च्छेदो गपरि
 शिष्टवचने स्वशाखाश्च यस्यागेन परशाखाश्च यन्निषेधाः वगम्यते स्वशाखायां च द्यासहिकतर्प
 णो मूलतावनुक्तमपि सम्यक् च नानावाक्ये तद्विहृतमृतमेततर्पणं च असावेत तेति लोहकमि
 त्यनेन निरीयते ॥ अतएव न्योतिष्ठो मे ॥ द्वादशशतदक्षिणा विभागो अनुक्तविक्रती मृतशतगते

नार्त्विजो रक्षयनीत्यनेन निरीत इति कथं तशेन परशाखिकस्य शर्मानर्पणकर्मणित्वस्य ग्रहण
 मिति न च तत्प्यतामिति सेक्तयं नान्मानुप्रणावादिनेति वचनात् तत्प्यतामित्यन्वययोग्यप्रथमान्त
 वप्रयोग इति वाच्यं शुचिवस्वधरः स्वातो देवार्थं पितृतर्पणमिसाहितर्पणाविधायकवाक्ये च तर्पण
 कर्तव्यताया अवगमात् तत्प्रकाशकं परत्वेन तत्पञ्चानुप्रयोगप्राप्तेर्योग्यताया क्वचित्प्यतामित्यस्य
 प्राप्यतामित्यनेन दितत्वात् क्वचिद्योग्यतया तत्प्यस्वेत्यस्यापि प्रयोगो वाचकाभावान् ॥ अमथा प्रेत
 तर्पणोऽनिस्तारात् ॥ किंच कास्यायनेन ब्रह्मराजं तर्पयेदित्युपक्रम्य यमतर्पणान्मुक्त्वा उदीरत
 मद्भिरसा आयाजुर्न ऊर्जं पितृभ्यो ये चेहमधुवातेति स चंचनपत्प्रसिंचेत् तत्प्यध्वमिति च त्रिभि
 ति पिवादित्रयमुद्दिश्य मिलितं तत्प्यध्वमित्यनेन वारत्रयं तर्पणं विहितं अत्र तत्प्यध्वमित्यस्य युग्म

रथेकतस्य नामसमुद्दिपयमानपराकाडक्षेति तत्रावश्यकसम्बोधकपदप्रयोगांगीकारादुनाधिकर
 राकस्यात् स्वधाकारप्रयोज्यस्तदनुकसोनमः शब्दप्रयोगः अतः स्त्रीतर्पणोक्त्युक्तादितर्पणोचन
 मस्कारस्वधान्वितमिति योगियात्तवल्क्यवचनात् स्वधानमइति पदद्वयमेव प्रयोक्तव्यमिति श्रीर
 णारयः गौडीयास्तु अमुकामुकगौत्रे तनुममन् स्वधानमः इति आह्वीयान्नोत्सर्गमिलापवो
 धकब्रह्मपराणवचनेत्याचक्षाणाः नमइति स्त्रीभूद्विषयं ननु द्वयमेव हि जैरपि प्रयोग्यं एक
 नैव निराकाडस्तत्त्वारितिसमुक्तिकमेवाङ्गरिति विष्णुपराणो इदंचापि जपेत्सम्बुद्धरा नेच्छयान
 य उपकाराय भूतानां कृतदेवादितर्पणः देवासुरासथायसानागागंधर्वराक्षसाः पिशाचा
 द्युकाः सिद्धाः कृष्णांशस्तरवः रवगाः जले च रात्रिमिलया वाद्याहारश्च जनावः तृप्तिमेते प्र

यान्ताशुमदनेनाम्बुनाखिलाः नरकेषु समस्तेषु यातनासु च ये स्थिताः ते यामप्यायनाप्येतद्दी
 यते शलिलं मया ये वा न्धवा वा न्धवा वा ये न्यूनान्मनि वा न्धवाः तत्तृप्तिमखिलायानुये वा स्मृतौ
 यकाडिस्तथा इतीदेकाम्यतर्पणमभिः स्तोत्रैर्हिनेः कार्यं भूदेरातुपोराणिकत्वादवतस्थाने
 नमइति वाच्यमिति वशिष्ठः स्नानशायान्तरातयामदस्तिस्त्वविमुह्यं पराशरः जलमधेतु
 यः कश्चिद्वा स्नोतान्दुर्वलः निष्पीडयति तद्वस्वस्नानं तस्य हृद्यानवेत् वस्वमपि तर्पणम
 कृत्वा न निष्पीडनीयं किंतु तदुत्तरमेव यथास्नानानन्तरं शंखः उदकस्याग्रहनाद्विस्नान
 शादीनपीडयेत् योगियात्तवल्क्यः वस्त्रनिष्पीडने तोयं स्नानस्योच्छिष्टभागिनो नागधेयेषु
 तिमाह तस्मान्निष्पीडयेत्संज्ञे तथा वासः स्नानशादीजले पीडयेन्नादयो योगियात्

वल्कः अन्नप्रकरविहितस्य अपसवेन पीडनं अन्नप्रकरवदिति आहीयान्नविकरणवदिस
 र्यः तेनोच्छिष्टनागिनो बुद्धिस्थीकृतसवस्त्रपीडनोदकेन तन्मिति प्रतीयते मंत्रमाह गोभिलः
 ये चास्माकं कुले जाता अपुत्रा गोविणो मृताः ते तस्य नु मया रते वस्त्रनिष्पीडनोदकमिति इ
 तितर्पणविधिः तर्पणनन्तरं योगियाजवल्कः निष्पीड्यस्नानवस्त्रत आचम्य प्रयतः शुचिः
 देवानामर्चनं कुर्याद्ब्रह्मादीनाममन्तरं ब्राह्मवैष्णववेदे लुसा वित्रे मन्त्रचारुणैः शिष्टोदि
 तदेवताभ्यश्चिपेत्यप्यनलान्नलीन पद्मपराण आचम्य विधिना सम्पुगालिखेत्यमन्त्र
 अक्षतादिः सपुष्पाभिः सतिलारुणचंदनैः अर्घ्यपात्रेषु यत्नेन सूर्यमानानुकीर्तनैः त
 तोर्घ्यानवेद्यानिलपुष्पसमन्वितं तथा विष्णुपराणोपि आचम्य तु ततो दद्यात्सूर्याय स

३५

तिलान्नलिं नमो विवस्वते ब्रह्मन् भास्वते विष्णुते जसे जगत्सवित्रे शुचये सवित्रे कर्मदायिने
 ततो गृहगणैः कुर्याद्भीष्टसुरपूजनं योगियाजवल्कोपि प्रक्षाल्य तीरदेशं तु गत्वा स्वधर्म
 माचरेत् श्रवणादिषु चाचम्य सोपानतः कोट्यसंस्पृशनं स्वागतः सोदपात्रं लुप्यत्नेन शुचि
 रेव सः तेनोदकेन द्रव्याणि संयोष्य च पुनर्गृहे ततः कर्माणि कुर्वीत नित्यं वैयानिकानि चि
 त्तं सोवर्णं गतं ताम्रं मुखपात्रं प्रकीर्तितं तेदभावे स्रजं पात्रं मण्यनो मनुधारितं असं
 स्पृशन्निःसंस्पृश्यादीनि विशेषः यत्नेनेत्यसंस्पृशन्निति संवन्धः कर्माणीति स्वाभीष्टदे
 वता पूजादीनीत्यर्थः अनन्तरं वैश्वदेव कर्मादिति तत्र प्रयोगः यथा कुशत्रयेणो मये कु
 शत्रयेन लपात्रमिति दक्षिणारधमुत्तरसमाप्य संस्थाप्य एकं कुशत्रयं गोमये च पृथक् सं

४०
 सप्रथममस्तकशत्रुपेणोत्तरान्तं परिसमुद्युततरतः कुरुंस्वत्कार्वस्थापितगोमयेनतांभूमि
 मुपलिप्सहसमात्रमितंदेशंचतुरसंपरिकस्मृष्टवस्थापितकशमलेनतन्मयेप्रागप्रपादे
 शमितिरेखात्रयैरक्षिणादितउत्तरान्तंसमुद्भिरव्यंकशत्रुयमुत्तरस्यानिरस्यादुष्टसहिता
 नामिकायेरातदेखात्रयमुन्वलीकृत्साभुसेत्॥ एवंपुंचभूमिसंस्कारानकृयात्तअग्नावेवे
 तेसंस्कारः जलेतुपरिसमूहोपलेपनमात्रेणचिदेशस्यसर्वकर्मांगत्वात्॥ ततस्तदुप
 रिताम्राद्यन्यतमपात्रंजलपूर्यानिधायतत्रघृतामानक्तकुरुं देवतीर्थेनचोत्तानकरेण
 माडमुखः॥ पातितरक्षिणजानुरुपचीतीहादशपूर्वपरिकराणांअभावेआर्द्रमलकमाशय
 जुहुयात्तयथासतिसंभवेभः स्वाहेतिहिजेः पठितेनमइतिप्रथमाहुतिरत्वादमग्नमइति

वरेतभुवः स्वाहेतिपठितेहिजेहिंतीयमाहुतिरत्वादमग्निवायुसूर्यभइतिवरेत्॥ ओं देवकृत
 स्येनसोऽवयजनमसिस्वाहेतिमन्त्रेहिजेः पठितेनमइतिहुत्वादमग्नयइतिवरेत्॥ ओमनुष्य
 कृतस्येनसोऽवयजनमसिस्वाहेतिमन्त्रेहिजेः पठितेनमइतिहुत्वादमग्नयइतिवरेत्पितृ
 कृतस्येनसोऽवयजनमसिस्वाहेतिहिजपादानन्तरंनमइतिहुत्वादमग्नयइतिवरेत्त
 तोमनसायममुद्दिश्यत्स्त्रीमेकाहुतिरनुहुयात्॥ ओंअग्नयेस्विष्टिकृतेस्वाहेतिहिजपा
 नन्तरंभृषिष्ठान्तमात्मनेनमइतिहुत्वादमग्नयेस्विष्टिकृतेइतिवरेत्॥ यथाहरश्च॥ पंचमे
 चततोभागेसंविभागोयथाहृतः॥ पितृदेवमनुष्याणांकीटानांचोपदिश्यते॥ अष्टधाविभक्त
 दिनस्यपंचमेभागेअयंचप्रशस्तः कालः॥ आसुरीरात्रिरग्नत्रतस्मात्तासुविवर्जयेदित्यत्रय

४१

४२

रासेनरात्रीतरककालस्यैवसर्वकर्मसुविहितत्वात्कीटपदेनभूतानामुपलक्षणांसम्विनम्यते
 अन्नाद्यमस्मिन्नितिसंविभागोवैश्वदेवार्चिः मनुः पंचभूतानां हस्थस्यचुह्वीपंचैनुपस्कारः
 कंडनीचोरकुंभश्चवयधतेयसुवाहनः भूनामृणिवधः स्थानेउपस्कारः समार्जनीप्रभृतिग
 होपकरणवधधतेहिंसोत्पन्नपापेनसम्वधतेवाहयनः तथातासांक्रमेणसर्वासांनिष्ठस
 र्थमहर्षिभिः पंचकृत्तामहायज्ञाः प्रत्यहंगृहमेधिनां निष्कृतिः पापान्मोक्षः एतेनतत्तसा
 पक्षयदेतुताप्येषामानुषडगिकीत्युक्तं अतएवस्ययंकेचित्तदुपात्तस्यदुरितस्येत्युक्तं
 विष्णुपुराणे च्छंरोगपरिशिष्टं पंचानामयसत्राणामदतामुच्यतेविधिः यैरिह्वासततं
 विप्रः प्राप्नुयात्सद्यशाश्वते देवभूतपितृब्रह्ममनुष्याणामनुकृमात् महासत्राणिजानी

यात्तएवहिमहामखाः अथापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतर्पणं होमोदैवोवल्लिर्भोजोत्तयज्ञो जे
 यिपूजनं आहुंवापितृयज्ञः स्यात्पित्रोवल्लिरथापिवा यश्चभुतिजवः प्रोक्तो ब्रह्मयज्ञः सउच्य
 ते सचार्वाकतर्पणात्कार्यः पश्चाद्वाप्रातराहुतेः वैश्वदेवावसानेवानाम्यत्रेतिनिमित्तकत्वात्
 वैश्वदेवावसानेवामदेवगानरूपो ब्रह्मयज्ञः एतेनत्रयाणांब्रह्मयज्ञानामेतेत्रयोवैकस्मिकका
 लावस्थिताइत्युक्तं तन्नभुतिजेपरूपतर्पणात्प्राकअथापनरूपसुप्रातराहुतेः परेदिव
 सेहितीयभागेवामदेवगारात्मकस्तुवैश्वदेवावसानइति एतत्कालत्रयनिमित्ताहुतेः न्य
 रानेक्यार्थित्यर्थः कर्मणोनिस्तत्वात्कालस्यचांगत्वान्निसंकेचिरंगहान्यापिकर्तव्यता
 याः प्राप्तेः कालस्याधिकारिविशेषणन्यादभावेअधिकारान्नकर्तव्येतिन्यायमल्लोपनिषे

धः वैश्वदेवावसानेयः सतुवत्सनेवैश्वदेविकेति च्छंदोगपरिशिष्टवचनात्। अत्र च तर्पणमिदं वलिनि स आह
 नापितयत्ता च्छंताशक्तमेरेन समुच्चया समुच्चयोवोवौ। अतएवमनुः। यदेवसेतर्पयसाद्विपित्त्नस्वात्
 द्विजोत्तमः तेनेव सर्वमाप्नोति पितृपुत्रक्रियाफलमिति। आसः वैवाहिके यो कुर्वीत पाकपत्रमशेषतः। वै
 वाहिक आवासयोऽग्निः एतच्च संभवे सति अमृया तु लौकिके वैदिके वापि इतोच्छिष्टेन लेखितो। वैश्वदेवः प्रक
 र्त्तयः पञ्चशूनापनुजये। इति शातातपवचनात् लौकिकायावपिलौकिके फलसाधना यौ वैदिके आवासयेह
 तोच्छिष्टे अमेन होमं हत्वा सुक्ते सोमपक्ष एव परिसेवह नोपलपनो ह्येखनो ज्वलीकरणा बोधनात्मकपंच
 संस्कारान्तो होतुपरिसमह नोपलेपनमात्रं अतएव पारस्करसूत्रे उह्सावेक्षितेऽग्निमुपसमाधयेति तत्राया
 तो गृहस्थादीनां कर्मसंप्रत्ययसंस्कारा उक्ताः स एव विधिर्यत्र क्वचित् सोम इत्युक्तापि यदुह्तावेक्षि

त इत्युक्तेरेवो ह्येताद्विषयं अग्निस्थापन एव परिसमह नोपलेपने तु सर्वं चेति हरिभाष्यव्याख्या नारितितया जलहो
 मपक्षे पर्युक्षणा मपिन कार्यं वैश्वदेवाद्नादुहस पर्युक्षणाकारैर्जुह्यारिसवपारस्करसूत्रे एष एव विधिर्यत्र क्वचि
 होम इत्यनेन रेखो ह्येखनारिमये पर्युक्षणा स्यापि व्याप्तेः पर्युक्षेति विधानं यावत् कुशदिक्ता निरासार्थमेव सा च कुश
 दिकावन्हावेति पर्युक्षणा मपिते चैवेति अतएव त्रिवर्त्ययाणि पसाय पर्युक्ष्यान्नि समध्रुविरिति अत्राग्निपदं प्रयुक्त
 मिति च्छंदोगपरिशिष्टं। सायं मातर्पे वैश्वदेवः कर्तव्यो वलिकर्मचा। अनश्नातापि सततं मया किंस्विधी भवेदिति या
 संवे च्छंदे चैव कुर्वीत स्वयात्वादि तंततः संस्तुतान्ने हविष्ये च्छविशिष्टे स्तुतारिभिः तैरेवान्नैरेव विद्वद्वा हं यया च
 तारिणा। च्छंदोगपरिशिष्टं। हविष्ये यया मरसास्तहनवो हयो मताः। मायको हवोगो रहीन्सर्वास्ता मेपि वर्जयेत। गो
 धृत शर्षपः आहतिमानो चैवादी मलकमानेन कर्मा होम हविर्वलीना। प्राणा इति वलि चैव मृदे गात्रविशो वनीमि

निष्ठासवचनाः ज्ञेयं सति संभवे प्राणपादतिर्द्वादशपर्वपरिकाशतिच्छं रोगपरिशिष्टवचनाद्वा हेयमिति । अत्रैव रत्न
करव्यवस्थावैश्वदेवस्यान्त्यस्य पर्यस्य स्वाहाकारेर्गुह्यतात् । ब्रह्मरोगप्रज्ञापनयेगस्याभ्यः कश्यपायानुमतये इति पा
रस्करदर्शनात् । तथा । संप्रयच्छेत्ततो वन्दिरेद्यात्वेनाहतिः कर्मात्प्रयमं ब्रह्मरोगेद्यात्मज्ञानोपतयेततः । ततोप्ये
वैवर्गस्याभ्यः कश्यपायततः परं । ततो नुमतये रद्याद्याद्वतवलिं तत इति मार्कंडेयपुराणाच्च ब्रह्मायनापतिग
द्या कश्यपायानुमतिरेवताः । पंचाद्वतपुण्यसाभिनिर्नैरभिष्टुवाजसनेयनिमित्तकौ होतव्यः । तथा वल्लोपि म
तेभ्यः सादिनापारस्करेण यथास्थानविभागेष्वि सादिना मार्कंडेयपुराणेन चोक्ता एव शतव्यायेतु अग्राहिर्गो
तमेनोक्तो होमः शाकल्येव । अनादिनाभ्येरेवैषद्युन्यते वलिभिः सहेतिच्छं रोगपरिशिष्टवचनेन । निरग्निवि
षये अग्रादिः अग्रावग्निर्हन्त रिविंशेदेवाः प्रजापतिः । तथा यूपस्य काष्ठस्य चर्वने कृते स्थाणावाप्यादतिनुहो

तिदेवकृतस्ये सादिना होमो हि देवताभ्यः यथास्वहोमिरुद्राः गृहदेवताभ्यः प्रविश्य ब्रह्मरोगभद्राः उरुं कं ने आका
शम्य अक्षरी सेने कंचरेभ्यः सायमिति । गोतमेनं वलय उक्ता सो निरग्नेच्छं रोगस्येव रत्नरस्य निरग्ने सुपारस्कर
रा होविशेषाभावात्सुगृहोक्तस्येव होमस्य वल्लेष्टादररा मुचितमिति यत्तन्मतानुसारिणा सोमेनाप्येवमेव
लिखितमिति तन्न तथा तो गृहस्थात्पाकानां कर्मसु पक्ष्मपारस्करेणावैश्वदेव वलिकर्मणो रुक्तादेवत
देकवाक्तापन्नस्य मार्कंडेयपुराणास्यापि साभिवाजसनेयि होमवलि विधाय कृतं येव संप्रयच्छेत्ततो वन्दि
मिसक्तत्वाच्च न पारस्करेण निरग्निविशेषः । नुक्तत्वाच्चाप्येतमेवार्तमुचितमिति वाच्यं पणवपरिशिष्ट
अभिपुराणानां निरग्नेविशेषतो विज्ञानाद्यच्चाप्येतमेवार्तमुचितमिति वाच्यं पणवपरिशिष्ट
शिष्टकृतोपि गोभिलस्य सूत्रकृतः स्वरसेनसाभिनिर्नैरभिष्टुवाजसनेयि होमवलि विधाय कृतं येव संप्रयच्छेत्ततो वन्दि

परिशिष्टं अन्त्याहतिभिर्देवातयामंत्रैः सकलैः भूतेभ्यश्च वलिरत्नाततो श्रीयादनश्रिमान् नयाधिप
 रागोपि अन्त्याहतिभिः पूर्वहुतामंत्रैश्च सकलैः भूतेभ्यश्च वलिरत्नाततो श्रीयादनश्रिक इति मंत्रस्वयं
 ह्येविशेषो नास्ति तत्र पौराणिकस्यैवावरः साधारणत्वात् तथा खान्तराधिकरणस्यायातश्रुदाणोतविशेष
 तः पौराणिकस्यैव विवेकदर्तुमुचितत्वाच्चेति याहतिभिर्भूः स्वाहेत्यादिभिरष्टाभिः शाकलैश्चेति चकार त
 यमायस्विष्टिहते वाहतिद्वयं देयं साकल्यमवाप्नुयैव कृतस्येन सदस्याद्यः इत्याद्यमनुष्कृतस्येन सद
 ति द्वितीयः पितृकृतस्येसादिसृतीयः आत्मकृतस्येसादिश्चतुर्थः एनस एसादिपंचमः नस इसादि
 षष्ठः अपराहतिद्वयं च नोतिहोमेयूपकाष्टहोम एव न वेष्टेवोतदयुक्तं स्कन्दपुराणे काशीखंडे न
 रद्या आहतीस्तिस्वः स्वाहन्ताः प्रणवादिक्वाप्रणवादिक्वा और्ध्वः स्वः स्वाहेतिविमोदद्यात्थास

ने तथास्वेकृतस्याद्यानुद्वाच्यपराहतीः यमायत्स्त्रीमेकां च तथास्विष्टिहते द्वयमितिततो वलिकर्मक
 र्यातः तत्रमयोगः यथावेष्टेविकप्रदेशादुत्तरतः पश्चिमतो वातच्छेयामान्नेन तस्त्रीभूमौ जलं रत्नान
 मोविष्टेयोदेवेभ्योनमः इत्यभिवायतदुपरिजलं रत्नानमः सर्वेभ्यो भूतेभ्योनम इति वलिरत्नादं सर्वेभ्यो भू
 तेभ्य इत्युक्ता तदुपरिजलं रत्नान्ततः सर्वदक्षिणे प्राचीनाचीतीपातितवामजानुर्दिग्गणभक्तशेन
 सतिलजलेन पितृतीर्थेन तस्त्रीभूमौ जलं रत्नानमः पितृभ्योनम इति वलिरत्नादं पितृभ्य इत्यभिवाय
 तदुपरिजलं रत्नान्ततः उपचीतीनलं स्पृष्ट्वा वलीनामेषां शिखिलिपात्रप्रक्षालनं जलसहिता
 मान्नेन शेषेणानमोयस्योतन इत्यनेन पात्रं न्युज्जकत्वा वलिरत्नादं ततो वलीनां दक्षिणतः तथैवान्ता
 रेण च भ्योनमः वायसेभ्योनमः चोरा लपतित रोगिभ्योनम इति वलि वयं रत्नातदक्षिणेन मोर्ध्वमण

चित्रगुप्ताभ्यां नम इति वसिष्ठ उवाच ॥ चित्रगुप्ताभ्यामित्यभिधाय तदपरिजलं समाप्य आचम्य ह
 स्मत्वा वामदेवं कुर्यात् ॥ यथा तलपूर्योपात्रं संस्थाप्य कुर्यात् ॥ ततः पितृवह्नीना
 मुत्तरप्रतिपत्तिं कुर्यात् ॥ ततो गङ्गा रोदियत्वा गोरोहणमात्रे कालमतिथिप्राप्तये प्रतीक्षेत तद्दृष्ट्वा
 स्वेच्छया तत्र प्राप्तान् तिथीन् स्वागतादिना हिरण्यगर्भेन च्छापयेत् ॥ त्रिपान् भिक्षुकांश्च कालास्त
 मानभोजयेदिति तदुक्तं स्कन्दपुराणे काशीखण्डे ॥ विश्वेभ्यश्चापि देवेभ्यो नमो दद्यात्ततो वसिष्ठः सर्वेभ्य
 ष्चापि नमो नमो दद्यात्तदुत्तरे ॥ दक्षिणेऽपि पितृभ्यश्च प्राचीनावीति को वरेत् ॥ निर्गोजनो रक्षकान्नेन
 रेशो न्यो यश्च रोपयेत् ॥ यनुमार्कं देयपुराणे ॥ स्वधानम इति प्रोक्ता पितृभ्यश्चापि दक्षिणे कृत्वा पस
 यं वायवायश्चैतत्तेऽवने जनं ॥ अन्नेन शेषमिष्टं देतो यं दद्याद्यथाविधीति वायवे यश्च वलिरुक्तः स

तत्प्राकरणिकसाग्निकर्तृकहोमवलि साहचर्यात् साग्निविषय एव विकल्पः ॥ ऐच्छिक इत्यनेति ॥ तथा
 काष्ठावल्लयो विष्णुपुराणे ॥ यथा यश्च वल्मनन्तरे विष्णुपुराणे ॥ ततो मरुन्माराय भूमिभागे भु
 चोपुनः ॥ दद्याद्दशेभ्यः स्वेच्छया तत्समाहितं ॥ देवामनुष्याः पशवो वयोसि सिद्धाः सयस्त्रिगणै
 त्संघाः प्रेताः पिशाचा स्तरवः समस्ता ये चान्निमिच्छन्ति मया प्रदत्ताः ॥ पिपीलिका कीटपतंगकाया
 वुभुक्षिताः कर्मनिबन्धवद्वाः प्रयान्तु तत्प्रतिमिदं मयान्ते भो विसृष्टसुखिनो भवन्तु ॥ येषां नमाता
 नपितानवधुर्नैवान्नसिद्धिर्नैतयान्नमस्ति ॥ तत्तत्प्रयेन्नं भवितुमेतत्ते यान्तु तत्प्रमुदिता भव
 न्तु ॥ भूतानि सर्वाणि तयान्नमेतद्दहं च विष्णुर्न ततो मरुस्ति ॥ तस्माद्दहं भूतनिकायभूतमन्ने प्रयच्छ
 मि भवाय ते यः ॥ चतुर्दशीभूतगणो यस्य तत्र स्थिता योऽखिलभूतसंघाः ॥ तत्प्रार्थमन्ने हि मया विसृष्टं

तेष्वाभिमनेमुदिताभवन्॥ इत्युच्चार्यनरोदयान्नं प्रहासमन्वितः॥ अविभूतोपकारयुग्महीसवाप्र
 योयतः॥ अत्रांजलविहगानां भविद्याजतो नर इति॥ अत्र खेच्छयेत्पुषा रानात्काम्यतावगम्यते॥
 ॥ तथा न्नमित्येकवचनात्पंचभिः श्लोकैरेक एव वलिः॥ तथा मनुः॥ अत्राचपतिता नांचपुषा नां
 चरो गिराणां॥ वायनो सोमधीराणां च शनैर्केचिकिरेद्विशनैर्केः क्रमेणा॥ ऐन्द्रवारुणा वायव्या व्याम्या वै
 नैर्ऋताः खगाः॥ वायसाश्च प्रगल्भान्भसौ पिङ्गमयार्पितः॥ बालौ ह्येष्पा वशवलो वै वस्वत उलो द्वौ
 ताभ्यां पिङ्गमरास्यामि स्यातामेतावहिंसकौ॥ इत्यानेन विधानेन वलिं पञ्चादुपसृशेत्॥ अत्र काम्यव
 लिर्मंत्रेयाम्या इत्येव पाठो ननु सोम्या इति यो रणमास्यामघायो गेवायसाः पंचयज्ञिरेद्विन्द्रा च वरुणा ह्य
 यो र्वर्मा दयच निर्ऋतेः॥ काकोमजौ अवर्णा इति अननरं धर्मराजविजयताभ्यां नम इति सोमस्तित्व

नानुशेषात्तयोरपि वलिरानमाचरन्ति॥ वलीनां परिमाणमाह परिशिष्टे॥ नचावर्षावल्लपो भवन्ति महाभार्तार
 अवर्णा प्रमाणा इति॥ अत्रैव वा ह्यपुष्कलान्भवन्ति आधिक्ये तु नरो य इति वलीनां तु प्रथमं तत्स्थाने
 न संदेयं अननरमुपरिचल्लेहेयं॥ यथामार्कंडेय पुराणे॥ ततोऽस्ते पमुपा रायते यामा चमनायेवै॥ स्थानेषु च
 सिपेत्याज्ञो नाम्ना चोद्दिश्य देवताः॥ तथा च्छेदो ग परिशिष्टे॥ सर्वेषामुभयतोऽग्निः परिषेकः पिङ्गवच्च पश्चिमा
 प्रतिपत्तिरिति पश्चिमा पदेन देवतोद्देशेन सक्तानां वलीनां भसौ निक्षेपेनेतरपश्चिमाद्या प्रतिपत्तिरुक्तैव
 परानुपिङ्गानुगो जविप्रभो दद्यादग्नौ जलेपि वा॥ इत्युक्तं प्रादीयद्वयप्रतिपत्तिनुत्सादसर्थं॥ वलिं समा
 प्य आचम्य वामहस्तो नशात्सदकं गृहणीयात् शूरेणानुनमः पदेनैव तदुक्तं परिशिष्टे॥ अहोमकेऽपि तमि
 अथोक्तं चंद्रदर्शने॥ वामहस्तगणे च नो तथैव वै च्छेदयेत्के॥ इति मनुः॥ कृत्स्नेन हलिकर्मैव मन्त्रेणैव सर्वमा

शयेन भिक्षां च भिक्षवे दद्यादिति वद्वत्सचारिणो॥ यत्पुण्यफलमाप्नोति गार्हपत्यविधिवदुयो॥ तत्पुण्यफलमाप्नोति भिक्षां दत्त्वा तु भिक्षवे॥ एतच्चानिश्चिभोजनारि सायं वलिरानानन्तरं मेवेति क्वचित्॥ वस्तुतस्तु दिवापि वलिरानानन्तरं मेव आहत्याप्यद्यतिथिश्चोत्रियभिक्षणमुपस्थितिस्तदा तदेव अनुपस्थितौ न आहो नरमेवेति युक्तं अतएव वलिरानानन्तरं विष्णुपरायो॥ न तो गोरोहमात्रं वै कालं तिष्ठेदुहं गणो॥ अतिथिग्रहणाधीयत दुर्हं वायवे च्छया॥ तथा वशिष्ठः॥ श्रोत्रियायाग्रं दत्त्वा ब्रह्मचारिणो वा नन्तरं पितृभ्यो दद्यादिति॥ शतानपरायया शक्राभिरूपाणां ब्राह्मणानां च भोजनं॥ अपराह्नेषु सर्वत्र नित्यमेव प्रकीर्तितं॥ अभिरूपाः कुलशीलादिसम्पन्नाः अपराह्ने वलिवेश्वरे वा दिक्रिया समासावित्यर्थः॥ भिक्षुभ्यो भिक्षारानं वैश्वरे वा न्यागपि न यथा नरसिंहपरायो॥ भिक्षां च भिक्षवे दद्यात्तपवि

ब्राह्मचारिणो॥ प्रकस्मिन्नान्नाद्वद्वत्सर्वव्यञ्जनसंयुतात्॥ अह्ने ते वैश्वदेवे तु भिक्षार्थं गृहमागते॥ च द्वत्सर्वेश्वरे वा न्नं भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत्॥ उदयेति वैश्वरे वा रथमन्तं पृथक् संरक्षित्यर्थः॥ तथा पक्षपरायो॥ यः पात्रपराणी भिक्षां यतिभ्यः संप्रयच्छति॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो नासौ दुर्गतिमाप्नुयादिति॥ अतो नित्यं आहं कुर्यादत्र यद्यपि वलनन्तरं मेव उदस्या ग्रन्थाद्यणा यवलेरं द्यात्तत इति पारस्करेभ्य नो॥ तथापि तद्विभक्तजीवतपितृकपरं मृतपितृकेण नित्यं आहं देव आहं सर्वकरणीयं पितृभ्यः यमनुष्यभ्यो दद्याद्दरहद्विजतिच्छंदोगपरिशिष्टक्रममाप्तत्वादिति॥ अत्र हि नृपरादित्यथा प्रास्या ब्राह्मणमात्रे सनक्तार्थं हातयमित्यवगम्यते॥ अत्र परिभाषापि त्रिदिमातामहादिपक्षीयकर्मणि प्राचीना वीतीरक्षिणामुखः पातितनामजानुः पितृतीर्थे न हि गणभुजकुशत्रयेण सति लजलेन उत्सर्गक

पोतशनकारिहृत्सेतुउरउमुखेनिवीतीप्रातिनरसिणानुः॥कुशमयेनप्राजापसतीर्थेनोत्सर्गकुर्यादिति
 याचप्रयोगःप्रथमंश्चाहृमिंमयेनोपलिप्यसतिसंभवेपंचगयेनाभुष्यनमोनमदितिजलास्त्रविकिरेत
 हिजासुतंपतेश्वरोहयसमस्तकयभोजावयात्माहरीश्वरोत्र॥तत्सुनिधानादपयानुसद्योरक्षांस्पर्शेषा
 ण्यसुराश्वसेर्वैभौअपहनासुरारक्षांसिबेरिषदति॥ओंकरसेत्रंगयागंगाप्रभासपस्कराणिच॥तीर्थोमे
 तानिपुण्यानिश्चाहकालेभवन्तिह॥इतिपरेभुः॥ततःपितृपक्षंमृतामहपक्षंसनकारिपक्षीयत्राह्यणा
 सनेयुनमदितिप्रोक्षितान्दर्मवृद्धनपितृमातामहपक्षयोर्हसिणयोःसनकारिपक्षेपश्चिमाश्रमितिक्रमेणसं
 स्थाप्यघृतेनैलेनवाप्रसासनसमीपेरीपंमृत्वास्मरसोघ्नान्गोरशर्वपाशेनप्रक्षिप्यश्चाहृदेशमाहृत्यपुंड
 रीक्रासंस्मरन्मज्जलेनश्चाहृयद्व्याणिप्रोक्षयेत्॥अतोऽमुकगोत्रपितरमुकरासएवपाद्यार्घ्यसुभ्यंनमद

निसपुष्यतिलजलानपाद्यार्घ्येस्ताएवमेवपितामहारिभ्यःसनकारिभ्यश्चपाद्यार्घ्येद्यात्॥ततःकृतांतलि
 उदःनमोऽद्येसरिअमुकगोत्रस्यपितरमुकरासस्यामुकगोत्रस्यपितामहस्यामुकरासस्यामुकगोत्रस्यप्रपि
 तामहस्यामुकरासस्यनिसश्चाहृमामानेनघृताद्युपकरणसहितेनस्मेरकेनकुशदिनेहंकरिष्येकरुषे
 तिदिनेनोक्तेनमदितिचतुर्वारंवदेत्दिनसुगायत्रीदेवताभ्यःपितृभ्यश्चमहायोगिभ्यएवचानमःस्वर्गोपेसा
 होमैनिसमेवनेमानमःइतित्रिपदेत्॥एवमातामहारिपक्षेकृतानमोऽद्येसरिसनकसनंदसनातनकपिलास
 रिचोदुपंचशिखानानिसश्चाहृमामानेनेसादिकरुषेसन्तं पूर्ववदितिगौडाःवसुतसुसहदेवनमोनमदिति
 वदेत्वाह्यणाश्वसयाहृतिगायत्रीविदेवतामहसारिपदेभुःअत्रदेवपक्षपितृपक्षमातामहपक्षसनकारिप
 क्षानुद्दिष्टानुतायहरांतोनमोऽमुकगोत्रपितरमुकरासामुकगोत्रपितामहामुकरासअमुकगोत्रपिता

तारुचिस्तवारिकं पदेयः ततः पितृपात्रसमीपे कुशनास्तीर्य स त्रैघृततिलमामान्मारायनमइत्युत्कृष्ट
 हितमास्तीर्य कुशोपरि क्षिपेत् विप्रसुओ अग्रिरग्धाश्रये जीवाये पश्चाः कुले मम॥ ममोदनेन तप्य
 जुतप्रायान्नुपरो गतिं पदेत् ततः कृतोजलिर्नम इति वदेत्॥ विप्रसुयेषां नमातानपितानवसुने वा
 न्सिद्धिर्न तथान्मस्ति॥ ततः प्रयेन्नेभुवि रजमेतत्प्रयान्नुलौकाय सुरवाय न हत्॥ इति पदेत्॥ अतो
 जलं स्पृष्ट्वा हरिं स्मरेत्॥ ततः पित्रादि ब्राह्मणेषु प्रत्येकं जलगंडुषं स्नापयेत् प्रत्येकमेव नमोनम इति वदे
 त्॥ विप्रसुणायत्री मधुवाते सादि मधुमधुम इति पदेत्॥ ततः पित्रादि ब्राह्मणेषु प्रत्येकं शिवा आपः
 सन्त्विति जलं सौमनस्यमस्त्विति पुष्पं असते चारिष्टं चास्त्विति यवद्वंद्वं रत्ना॥ नमः अमुकगोत्रस्य पि
 तरमुकसस्य रजमिरमन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु यवपितामहप्रपितामहादयो मातामहादित्रि

कस्य अस्म्योरकं दद्यात् एवं सनकारि पक्षे पिशिवा आपइसादि असतं चारिष्टं चास्त्विति कुर्यात्॥
 अतो अघोरः पितरः सनुगोत्रेनो वदंतां इत्याद्या शिषः प्रादुर्भव उपवीती रसिणां दिशमर्कं क्षण
 प्रार्थयेत्॥ ततः प्राचीना वीती नम इति कुशवयेण पित्रादि ब्राह्मणानविसर्जयेत्॥ विप्रसुओ वाजे वा
 जेवत वाजिनो नो वनेषु विप्रा अमृताक्वत ता अस्पृमध्वः पितृमाराय चंत् प्रायान पयिभिर्देवप
 नैरिति पदेत्॥ ततो विवर्ति तोत्तरी योनम इति चारि चारयात्रिः परस्मिन् वेष्टयेत्॥ विप्रसु॥ ओ अमा
 चानस्य प्रशब्दो जगम्यादेमेद्यावा पृथिवी विश्वरूपे आमागे तुं पितरमातरयवमामासोमो अमृत
 त्वायगम्यादिति पदेत्॥ ततो नम इति त्रिवंदेत् विप्रसुदेवताभ्यः पितृभ्यश्चेसादि पूर्वोक्तं त्रिः पदेत्॥
 ततोः च्छिदावधारणं कृत्वा चम्परी पान्निर्वापयेदिति ततो गवेया संनमोनम इति दद्यात्॥ विप्रसु॥ ओ

सौरभेयः सर्वहिताः पवित्रः पुरापुराशयः॥ प्रतिग्रहणानुमेयासंगावैलोक्यमातर इति॥ ओं पंच
 भूतेशिवे पुराणे पवित्रे सर्वसम्भवे॥ प्रतीच्छ मे मया दत्ते सौरभेयि नमोस्तुते॥ ततो यदि वलिरानान
 न्तरमतिथिप्राप्तस्तदा तस्मिन्नेवावसरे अतिथिमुपस्थितं हिरण्यगर्भं उद्या स्वागतादिना समूह
 यथाशक्ति नोजयेत्॥ बालदृष्टान्तरनवोदागर्भिणी नवप्रसूता कन्या भूतानतिथिभ्यः पूर्वमपि द
 द्यादिति॥ निस आह्वाना संभवे पुराकारिणा व्यावश्यकार्ये॥ तथा मनः॥ कुर्यादहरहः आह्वान
 येनोदकेन वा॥ ययोमलफलैर्वापि पितृभ्यः प्रीतिमावहन्॥ इदं च वैश्वदेवादि रहितं कार्यं तथा
 मन्त्रपराणां॥ निसं चरेत्प्रवक्ष्यामि पूर्वावाहनवर्जितं॥ अदेवतहिजानीयान्यावेणं पर्वमुत्सृतं॥
 तथा लघुहारीतं॥ निस आह्वमदेवस्यादद्यपि उद्वर्जितमिति॥ आदिशद्वा दृष्टिगारियहणं॥

अतस्त्वभविष्यपुराणो॥ निस आह्वमदेवस्यादृष्टिणापि उद्वर्जितमिति न चावदृष्टिणा रातयापि उद्वर्जितं
 आह्वं कर्तव्यमिति युक्तं अथाहरे वाक्यभेदापत्तेः॥ निस आह्वमदेवस्यादद्यपि उद्वर्जितं॥ दृष्टिणा रहितं
 स्वेतदातुभोक्तवतो जितमितिकाशी खंडनिबोधाच्च अत्र दातुभोक्तिसनेन पूर्वदिने निरामिषसह
 ज्ञाननादीनां आह्वदिने च तत्पूर्वोत्तरविहितनियमानां च अभाववक्तः॥ अत्राग्रामाद्यादि निषेधानुप
 पत्त्यापार्वणधर्मातिदेशः कल्पः अग्रयोजास्तादिति निषेधानुपपत्त्यादीक्षणीयारिपुदर्शपोरामास
 धर्मातिदेशवदिति तेन वाधितेतरपार्वणेति कर्तव्यतया कार्यं अत्र च मातामहादि आह्वं सनकारि
 आह्वं च प्रधानीभूतमेव कार्यं॥ तथा च मन्त्रपराणो॥ अथेकमाशये हि प्रंयसामप्यनुहं गृहं॥ अत
 माः प्रवहन्त्यस्मिन्नेव चचारिणा॥ तथा॥ निस आह्वमदेवस्यानुभवेः सहगीयते॥ तथा परिशिष्टं

अष्टदशयथाशक्तिकिंचिदन्नयथाविधिः पितृभ्योऽथमनुष्येभ्यो रद्यादहरहर्दिनेः तथा कार्दमानिनिः
 र्दभैश्चैवासने रद्यान्ननुपायो कुराचनः पितृदेवमनुष्याणामेवं तन्निर्दिशाश्रुतीः एतेषु वचनेषु स
 नकारिश्चाहस्पनु सतयाप्रतीतेः सनकारिश्चाहं निस्रश्चाहंगमिति सौमस्तिरुदने हये तथा ॥ अ
 तिथिर्यत्र नायाति न तत्राहं प्रशस्यत इति पठितवचनात् सनकारिश्चाहमतिथिवक्ष्ये गोकुर्गदिस
 यितेनैव लिखितं तदपि ब्राह्मणत्रयमुपसेयराजुअपेकमाशयेद्विप्रं पितृयत्तार्थसिद्धये इति चं रे
 गपरिशिष्टवचनात् एक एव ब्राह्मणस्तदा असावतिथेरन्य एव अतिथेरविदिताचारत्वेन आह
 पात्रत्वाभावात् तदववल्लिखनानन्तरं विष्णुपुराणे ततो गोरोहमात्रं वैकालं तिष्ठेद्गृहाङ्गना ॥
 अतिथिग्रहणार्थाय तद्वैवायथ्येच्छया अतिथितत्रसंप्राप्तं भोजयेत्स्वागतादिना एतदनन्त

रं च तत्रैवापि त्रयैर्चापरे विप्रमेकमप्याशयेन्तपः तद्देशविदिताचारसद्युतिं पाञ्चयत्तिकां अपरम
 तिथेरन्यं प्रकृतत्वात् अतिथेरचारदिकं तु न प्रष्टव्यमिहाह देवलः नष्टच्छेदो नृणां चारं स्वा
 यं देशजन्मनी ॥ भिक्षितो ब्राह्मणो रन्नं रद्यादेवाविचारयन् तथा पराशरोपि नष्टच्छेदो नृणां चारं स्वा
 ध्यायं जन्मचेव हि ॥ स्वचित्तं भावयेत्तस्मिन् व्यासः स्वयमुपागत इति निस्रश्चाहं च पार्वणादिनेनावश्य
 कं सनकारिश्चाहमात्रं तु तत्रावश्यकं अतएव आहोत्तरधर्माधिकारे मार्कण्डेयपुराणे निस्रक्रिया
 पितृणां तु केचिदिच्छन्ति सत्तमाः ॥ न पितृणां तथा चान्येष्वथ कर्तव्यं वराचरेत् ॥ इति ॥ अतएव
 हं पितृणामित्यनुवृत्तौ पुनः पितृणामिति ग्रहणं तेषामेव आह पात्रत्वात् सनकारित्वमः पार्वणेन जा
 तत्वादिति भावः ॥ गवेषासंप्रति महाभारते घासमुष्टिपरगवेषान् रद्याच्च सर्वशः अकृता स्वयमाह

रस्वर्गलोकंसगच्छति॥ अविष्टे॥ त्रयोदशैकैः संयुक्तं यः प्रदद्याद्द्वान्दिकं॥ कपिलाशतरानस्य फलं
 प्राप्नोत्यसंशयं॥ इदमपि परगवेत्तेयं॥ तथा॥ पंचभूते शिवे पुण्ये पवित्रे संसर्गं संभवो॥ प्रतीच्छे मंमया
 त्तं सौख्येयिनमो सुते॥ ब्रह्मपुराणे॥ सौरभेयः सर्वद्विजाः पवित्राः पुण्यराशयः॥ प्रतिगृह्णन्तु मे
 यासंगावस्वैलोकमातरं॥ दद्यादमेनमन्त्रेण गवां यासं सैव हि॥ गवां कंठ्यनं घासं यासमान्दिकं
 मेव वा॥ इत्थान्वेन महापुण्यं गोप्रदानं समं तृणं॥ इति॥ पितृदानं नान्तरं वृषिष्टं॥ ततो तिथीनभोजये
 त्॥ अत्र चेयं व्यवस्था ब्रह्मिहानान्तरं गोरोहका समाजं गृह्णागरो स्थित्वा प्राप्ताः श्रीविद्यापरिका
 लेन प्रतीक्ष्यन्त देवतानभोजयित्वा निस्रान्दिकं कुर्यात्॥ अन्यथा तु निस्रान्दिकं गृह्णागरो स्थित्वा प्राप्ताः श्रीविद्यापरिका
 लेन प्रतीक्ष्यन्त देवतानभोजयित्वा निस्रान्दिकं कुर्यात्॥ अन्यथा तु निस्रान्दिकं गृह्णागरो स्थित्वा प्राप्ताः श्रीविद्यापरिका
 लेन प्रतीक्ष्यन्त देवतानभोजयित्वा निस्रान्दिकं कुर्यात्॥ अन्यथा तु निस्रान्दिकं गृह्णागरो स्थित्वा प्राप्ताः श्रीविद्यापरिका

गभ्यं विष्णुपुराणादिविरुद्धं च लिखितं॥ विद्वद्भिर्नादरणीयमेव॥ तथा मनुः॥ एक रात्रिं हि निवसन्
 तिथिं ब्रह्मराः स्मृतः॥ अनिसंहि स्थितिर्यस्मात्तस्मात्तिथिरुच्यते॥ सम्यामायत्ततिथये प्रदद्यात्
 सनोदके॥ अन्ने चैव यथाशक्तिसत्कस्य विधिपूर्वकं॥ शिलानपुच्छतो निस्ये चाग्नीमपि जुह्वतः॥
 सर्वं मुक्तमादत्ते ब्राह्मणो न चितो वसन्तं समाप्तायेति आह्वानं विना स्वयमुपास्थितये॥ उदके
 पादप्रक्षालनाद्युपयुक्तं॥ पराशरः॥ तृयार्तेः शुभितः आन्तोदराध्वन उपगगतः॥ समुजयेत्प्रयत्नेन
 सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः॥ शातातपः॥ प्रियो वायुदिवो ह्यो मरुर्वः पंडित एव वा॥ वैश्वदेवे तु संप्राप्तः
 सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः॥ वैश्वदेवे निर्हर्तुं इत्यर्थः॥ सोपि मन्त्राया अग्नौ वागतोऽतिथिः॥ यथा म
 नुः॥ नैकग्रामिणमतिथिविधं साङ्गान्तिकं तथा॥ उपस्थितं गृहं देविद्या द्वाया यत्रा मयोपिवेति॥ एक

यामीनएकयामवासीः प्रांगतिकः चित्रपरिहासादिभिः सर्वैः सह संगतो भवति। गृहे निवासस्थाने
 नार्या अग्रयोपिवेतिन केवलं गृहे अपितु मोषितस्यापि ग्रामान्तरे यत्र नार्याः अचिरात् तत्रोपस्थितः
 पूर्वोक्तो नानिधिरित्यर्थः॥ यत्र नार्या यत्र नयस्साद्यभिधानात् तत्रागतानामेवातिथित्वं प्रतीयते
 शब्दस्त्वनिरवितौ॥ न ब्राह्मणो ब्राह्मणस्य श्रोत्रियाय गणवते अतिथ्यं राजस्य विशांभामित्रवत्
 शूद्रायान्नं शस्यार्थं॥ न ब्राह्मण इति अगणवान् ब्राह्मणमात्रो ब्राह्मणस्य न प्रसत्त्यानादिना संमा
 य इति शेषः न ब्राह्मणस्येति विधानात् सविद्यारिणां च ब्राह्मणमात्र एव तत्प्रसक्तं शूद्रस्य तु ब्राह्म
 णो नानिधिरिति सोममिश्रः श्रोत्रिया ये वनया विधमातिथ्यामित्यर्थः अमेघं तन्न मात्र मेवरेयं
 आन्नं शस्यार्थं यदयान्नमफलार्थमित्यर्थः॥ मनुः ब्राह्मणस्य त्वनितिथिर्गृहे राजस्य उच्यते वैश्यम्

दोसखांचैव श्रोत्रियोगरुरेव च। यद्वित्तिथिधर्मराक्षत्रियोगदृष्टमात्रेणेत। भुक्तवत्सु च विप्रेषकामं
 तं मपि भोजयेत्॥ वैश्यम् शूद्रावपि प्राप्तोऽदुमेतिथिधर्मिणो॥ भोजयेत्सह नृसैस्तावान्नं शस्यं प्रयोज
 नं॥ बलिरानानन्नं खोद्यायनः॥ ब्राह्मणस्य श्रोत्रियं वैश्यम् शूद्रान् स्वागतान् यथाशक्त्वा पूजयेत्॥ यदि
 बहूनां न शक्यता तदा एकस्मै गणवते दद्यात्॥ यो वा प्रथममागतस्तस्मादिति॥ अनेन विधिना श
 य्यामनुब्रूयामुपासनं॥ उन्नमेष्टु तमं ऊर्यात् हीने हीनं समे समं॥ मद्योऽस्त्रं वा मद्याजं श्रोत्रिया योप
 दयेत्॥ कलौ च गोवधस्य निषेधान्महान्न एवरेयः॥ तथा॥ अग्रनोद्योः तिथिः सायं सूर्योदोगृह
 मेधिना॥ काले प्रातस्त्वकाले वा नास्तेन अन्नं गृहे वसेत्॥ नैव स्वयं न दृष्ट्वा दतिथिं यन्नं भोजयेत्
 धर्म्यं गृहस्य मायुष्यं मुखं चातिथिर्भोजनं॥ अग्रनोद्योः अग्रत्याख्येयः सूर्योदः सूर्येण स समये प्रा

पितः कालो वै श्वरे वा इजगेऽकालस्त्वहम् ॥ शातातपः ॥ जन्मनैव महाभागे ब्राह्मणो नाम जायते ॥ न
 मस्य सर्वभूतानां पूजनीयो विशेषतः ॥ नास्तेषां पूजनीयो न स्त्रिषु लोकेषु कश्चन ॥ तपो विद्या विशे
 षेण पूजनीयः परस्परं ॥ अमो नृगुरवो विप्रो अमो मातृपुत्रस्तथा ॥ अमो नृपपुत्रो वेत्ति तारयन्ति त
 रन्ति च ॥ इह स्पतिः ॥ प्रीयते स्वागतेनापि रासनेन शतकतुः ॥ पितरः पारशैश्च न भोजनेन प्रजायति ॥ वि
 प्रपाशे रक्षित्वा पावति पुति मेहिनी ॥ तावत् प्रस्तरपात्रेण पिबन्ति पितरो जलाः ॥ यस्यातिरिक्त्वाः पथि
 काग्रहमायान्ति कर्षिताः ॥ पुंस्येनैव पश्याद्यैः पितरस्तेन पविताः ॥ प्रतिश्रयं तथा शय्यां पारश्वं स
 र्वं ॥ प्रसेकसांनेनाप्रोतिगो प्रसनसमं फलं ॥ रक्षः ॥ जन्म प्रभृति यत्पणपुण्यं हस्येन न संचितं ॥ निर्मानं
 यतिनं सर्वमेकरात्रोपितो यतिः ॥ अतिथेः प्रसारयाने रोषमाह ॥ यमः ॥ यस्यैव न सो हि प्रो गृहे कश्चिदप

जितः न तस्य रेवाः पितरो हयं कथं च भुंजते ॥ अतिथिर्यस्य भयाशो गृहात्पतिनिवर्जते ॥ स तस्मै दुष्टते रत्नापण्यमा
 सपण्यच्छति ॥ तथा विष्णुपरायो ॥ हिनेति यो नु विमुखे गते यसात् कंठे नृणां ॥ तरे वाष्टुगं प्रोक्तं स्त्रियो देवि मुखे ग
 ते यमः ॥ अतिथिर्यस्यैव भोमिश्ममाणाः प्रयत्नतः ॥ निवसेत्तत्र वै विप्रो ब्रह्महसा विधीयते ॥ बालश्च हार्यं स्व
 तिथितोऽथैव भोजयेत् ॥ यथा यमः ॥ सुवासिनी कुमारश्च रेगिणो गर्भिणी स्तथा ॥ अतिथिभ्योऽथैवैतान्
 भोजयेद्विचारयन् ॥ सुवासिनी न बोध ॥ तथा यातवल्गः ॥ बालसुवासिनी च हर्गर्भिणी पानुरकमकः ॥ संभो
 ग्यातिथिभ्योऽथैव सोः सेपभोजनमपि एवमतिथिभोजयित्वा वश्यं परणीयांश्च भोजयित्वा भुंजीत सायं प्रा
 तर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितं ॥ नान्तरा भोजनं कार्यमग्निहोत्रसमो विधिः ॥ अत्र प्रातः परमं दधामि नक्तं दि
 नपंचमं तागपरा ॥ यथा ह रक्षः ॥ पंचमेव तथा भागे संविभागे यथा ईतः ॥ पितरेवमनुष्याणां कीदृशानां चोप

दिश्यते संविभागेन कः ॥ हस्थः शेषमुभवेत्संविभागः सविभुसप्रतिपादनं सायमरमपि
 त्रिसाहं प्रथमयामपरे ॥ यथा च्छेदो गपरिशिष्टः ॥ मुनिर्हिरशनं प्रोक्तं विप्राणां मर्यादासिनां नि
 त्यं अह्नितयातमस्विनां साहं प्रथमयामान्तरिति नान्तरेति भोजनत्रयनियेषः ॥ यथा विभुः
 न तृतीयमथाश्रीयान्नापथ्यं न कश्चनेति सायं प्रातर्भोजनसाहचर्यात् तृतीयमपि ताम्रलादिभ्य
 तिरिक्तान्नाभोजनविषयमेव ॥ तथा मुनिः ॥ नातिप्रगेनानि सायं न सायं प्रातरुशित इति ॥ प्रगे प्रात
 आशितस्तत्प्रसृत्यः अमेविशेषावस्थेनो ॥ अथ भोजनप्रयोगः उपलिप्तेषु चोद्देशे अह्नित्याका
 रमंडलमोलिरिवाशुस्यत इपरियथा संभवमनिषिद्धात्रैविमस्यात्रैपाणिपादमुखः प्रशस्तरत्न
 पाणिः पीठोपरि प्राडमुख उपविष्टः शुचिर्वायुतो वा महस्तुष्टतपात्रोऽहृतपात्रो वा नम इति आपो

शान्तजलंगदं पीतानमोनम इति पंचार्धमलकमानान्त्रासानारौ मुक्तायथाक्रमं मुंजीत ॥ तत्र प्र
 थमया समुद्रा अमुष्मनामिका कुनिष्ठाग्ररूपा द्वितीया चांगुष्ठतर्जनी मध्यमाग्ररूपा तृतीया म
 ध्यमांगुष्ठानामिकाग्ररूपा चतुर्थी निष्कानिष्ठांगुलि चतुष्पयाग्ररूपा सर्वांगुल्यग्ररूपा पंचमी ॥
 अत्र प्रवरसंख्यानं मोवलिरानाचारोपापाशानात् पूर्वमस्ति ॥ तत्र देवलः ॥ स्वात्वा प्रसात्प
 पाहो च मुखस्थानं गतः शुचिः ॥ पंचयतावशिष्टं च यो मुंजे सोऽमृताशनः ॥ उपलिप्तेषु चोपा
 दौ प्रसात्प च प्रयत्नतः ॥ प्राडं मुखोऽह्नि मुंजीत शुचिः पीठमवस्थितः ॥ वौ वायुनः ॥ अथ शा
 लितपाणिपादौऽपस्पृष्ट्वा च म्मुचो संहते देशेऽन्नमुपहृतमुपनिगृह्य कामकोषलोममोह
 नपहाय सर्वाभिरंगलिभिः शहमकुर्वन् अश्रीयारिति ॥ संहते वस्त्रादिभिराहते देशे उपविश्येति

शेषः उपहनमुपनीतं उपसङ्गच्छनिकटस्थपात्रे सम्पगृहीत्वा तत्र प्रकुर्वन्ति हिंकारादिवन्ति
 मकुर्वन्ति तस्यः श्रौतस्य प्राप्तत्वादिति आचमनमपि आसनस्थः पौनिकमभ्येन कुर्यात् ॥ यथा ब्रह्म
 पुराणो आसनस्थस्तु यो रपात्पुनिकमभ्ये उपसृशेत् ॥ स सर्वेषां तु यत्पापं तद्भूल्लूतिनरावम
 तस्माद्द्विहिरुपसृश्य आचान्तः प्रविशेद्गृहं ॥ चतुरस्रविशोरां च वतुलं चाई चन्द्रं ॥ कर्तव्य
 मानुषैर्वैशाखाद्यगार्दिषु मंडलां ॥ अहस्तामंडलं ये तु भुजतेः वमयो नयः ॥ तेषां तु यस्मिन्
 सिहरमै न्यूनं स तद्दलं ॥ मृदु स तु मंडलस्थानेः शुक्लं वा काये ॥ यथा ह शङ्खः ॥ चतुष्को
 रां हि जाग्रस्य विशोरां क्षत्रियस्य च ॥ मंडलाकृतिवैश्यस्य मृदु स्यात् शुक्लं स्मृतमिति ॥ ब्रह्मप
 राणो अन्नं ह स्वाग्राम्यादौ भोजनं लिः कथयेत्ततः ॥ अस्माकमिदं सस्तेन रितं न त्वा नुवदयेत्

भुजः इत्येते दशनेनित्यमद्याच्चेत रजस्तपना ह स्वातुष्येत्प्रत्येतु प्रतिनंदे च निसशः ॥ ब्रह्मपरा
 णो वामेन पाणिना पात्रं गृहीत्वा भुविसंस्थितं ॥ तेजो सीति जपेत्स्वन्नं प्रणामेतामृतं च ततः ॥ मा
 कंडेयपुराणो ॥ उपघातारतै रीषेनान्नस्योदीरयदुधः ॥ उपघातः श्रुपाकादिसन्देशः ॥ ब्रह्मपरा
 णं चापात्रेषु स्वादुरूपेषु मित्रमृसात्मनैः सह ॥ प्रमोपात्रं प्रतिष्ठाप्य मोनेनान्नं भुजयेत् ॥ पवित्र
 पाणिः पुष्पं च लभेत्तत्राद्यमर्षणां ॥ अद्यमर्षणा नरपुष्पं लभेदित्यर्थः ॥ तथा यमः ॥ ग्राहमुखा
 ३ न्नानि भुंजीत पंचादौ वाग्यतः शुचिः ॥ पंचादौः पाणिद्वयपादद्वयमुखेष्वार्द्धं सये ॥ विष्णुप
 राणो ॥ प्रशस्तरत्नपाणिस्तु भुंजीत प्रयतो नरः ॥ प्रशस्तरत्ने गारुडादि ॥ ब्रह्मपराणो ॥ वामेन पाणिना
 पात्रं गृहीत्वा भुविसंस्थितं ॥ तेजो सीति जपेत्स्वन्नं प्रणामेतामृतं च ततः ॥ एतद्दामहस्तेन पात्रधार

रांनानि शयान्ते आपसम् ॥ अनपीकीदोभवतीतिरलाकरः ॥ येन हतपात्रमुपकान्तेन तेन येव अन्येनामयेति
 रूपं ग्राह्यं ॥ दृष्टान्तात्तपरिधानपरोक्षानं पूर्वमाह्वरनं परं ॥ नवसन्तमनग्रहिसोत्तरीयमथावतं ॥
 पूर्वपादपोषाणं जलगंडुषपरं तेन परिधानपरं येन सोत्तरीयमजमिसर्प ॥ यथात्र ह्युपराणो प्राणो
 स्वथपंचभ्यः स्वाहाप्रणवे संयुताः ॥ पंचाहुती सुजुह्यात प्रलयाग्निनिमेषु च ॥ प्राणो भः प्राणापानाभ्यो
 रानसमानेभ्यः ॥ मुद्रालक्षणा मुक्तमागमे ॥ स्पृशत कुनिष्ठोपकुनिष्ठिके देहप्रमर्हप्रथमे हृदय ॥ तथा
 परतर्जनीमथ मे स्यादनामिका मथमिके च मथ्या ॥ अनामिका तर्जनी मथमास्या तट्चतुर्थी सकुनिष्ठिका
 स्नाः ॥ स्यात्तर्जनी तट्ठिति प्रदिष्टाः प्राणादिमुद्रानि नमश्चुपका इति ॥ कामना विशेषे विशेषो यथा ॥ आयुः का
 मः प्रादुमुखो यशः कामो रक्षिणा मुखः श्री कामः प्रसन्नमुखः ससकाम उदरः मुखश्च भुंजीत तत्र प्रथमं मधुरं

संमथे कुरुति क्तास्तर संमने सीरं प्रथमे द्वं मथे कारि नं शेपे द्वं प्रशस्तं स्मृतं जनीनाया मुद्रक जागत्र ममात्र
 पराणादन्विकं भुंजीता ॥ यथा ह मनुः ॥ आयुष्या प्रादुमुखो भुंजे यश सं रक्षिणा मुखः ॥ श्रियं प्रसन्नमुखो भु
 ज्जे सतं मुक्ते पुरंद मुखः ॥ एवं च भुंजीत नैवेह च रक्षिणा मुखो न प्रतीची न मरुति भोजनीया इति वामन पुरा
 णी य रक्षिणा प्रतीची निषेधः ॥ कामना विनाशो यः ॥ तथा विष्णु पराणोऽपि ॥ विष्णु ह वचनः प्रीतो भुंजीत न विदि
 रमुखः ॥ प्रादुमुखो रद मुखो वापिनो चैवायमनानरः ॥ विदिर मुख आग्नेयादि मुखः तदेवं कामना मनो रे
 रान प्रादुमुख उदर मुखो वा भुंजीत नायममुख इत्युक्तमिति ॥ तथा ॥ अन्नं प्रशस्तं पथं च प्रीक्षितं प्राक्षरणा
 के ॥ अश्रीयात्तन्मना मत्ता प्रथमं मधुरं सं ॥ लवणा न्नैः तथा मथे कुरुति क्ता रिकास्ततः ॥ प्राणरूपं यो
 श्रीयान्मथे च कुरुति नाशने ॥ मन्ने पुनर्देवाशी च वलारोपेन मुन्यते ॥ तथा च ह्युपराणं ॥ कुर्यात्तस्तीरान्तमाहा

रनचपश्चात्पिबेत्तदधिः सर्वांगुलीभिरश्रीयान्नावष्टुनेतकरं कवितः तथा ब्रह्मपरागोः उरुकं परयेद्दृष्टमन्त्रेर्भागे
 नलेनताः नायोः सञ्चरणार्थं नचतुर्थमवशेषयेत् तथाः नभुंजीता घृतं निसंयसस्योभोजनं स्वयं पवित्रमथ
 हृष्यचसर्पिणहरघापहं अथ भोजने निषिद्धानि ननोकास्थनद्याप्रसंयपरिष्कृतभूमौ नपाणि तले पात्रं
 लब्धनफतकारसंयुतं नाविशिष्टांगुलिना नानीरोगातिशुभार्त्तं नचदस्यपानोच्चप्रासादस्थः नश्मश
 नगतः नरेकायतनगतः नशयनस्थो नपाणिस्थः नासनस्थः नसंभयोर्नमयाद्देनाद्देगत्रेनाईनासः नाई
 शिरः नलतावशविष्कः नपर्यंकस्थः नवेष्टितशिरः नकोडस्थपात्रः नैकवखो नदृष्टमयेनसोपायस्थो
 नपादकास्थः नचर्मस्थो नचर्मवेष्टितपात्रः नद्यासशेषं नपीतशेषं नशाकमूलं नच्छेदं नचहनां पश्यतां
 मध्येयकः नैकस्मिन् पश्यति बहवः बहनां भुंजतां मध्येन त्वरावानन दद्यान् विजिरेत् नोच्छिष्टः कवि

द्रुच्छेत्पापि पाणिना शिरः स्पृशेत् न नतिलमूलरक्षिणी रक्षोऽमर्देन ग्धावशिष्टं सजेत् न हारं रत्नामिष्टमन्त्रं
 नतावदुसंनवामहस्तेनान् स्पृशेत् नतपाकशालायां नैवैरिमयेनचपलमयेनपंक्ता बुद्धिते कायां ननिंद
 ननाश्रितायां नभिल्लभांजेन लोहपात्रेन घृतपात्रेन भार्यसाहं मनाः प्रदिनभार्यया हृष्यमानः ननायोप
 श्यन् नमुक्तकेशो नाममवा इति पथ्यापसम्भननाविभुंजीत तथा प्रासादे कृतभूमौ नावितासी नइस
 र्यः प्रासादे प्रासादस्योपरी सर्थः कृतभूमौ मृत्तिकारि सम्प्रादितायामि सर्थः नाविनप्रासादोपरिमृत्ति
 कारिप्रक्षेपसम्पन्नादिभूमाविसर्गो ब्रह्मपरागो मयुक्ता पाणि तले भुंक्ते यश्च फतकारसंयुतः ॥ अर
 तांगुलिभिर्युक्तस्यगोमांसमक्षराणां नानीरोगाभोजनं कुर्यात् स्याच्च नातिबुभुक्षितः ॥ हस्यश्चरययानो
 प्रप्रासादस्थो नभोजयेत् ॥ नश्मशानान्तरगतो देवालयगतोपि वा ॥ शयनस्थो नभुंजीत नपाणिस्थं नवा

सने नसेध्यायेनमध्यान्नेनाहेएवेकयंचन॥ अत्राहेरात्रपरंमहानिशापरं॥ एकश्रुतिमललेलाघवात ना
 ईवासानाईशिरानचायत्तापरीतवान् नावसविष्कसंस्थश्चनवापर्यंकुसंस्थितः नवेष्टितशिरश्चापि
 नोत्संगहतभाजनः॥ नैकवस्त्रानदृष्टमथेसोपानस्थः सपादुकः नचर्मोपरिसंस्थश्चर्मवेष्टितपार्श्वकः
 अन्नस्यनमकालुष्यदुष्यंक्तीश्चनकुत्सयेत्॥ यासशेषेनचाश्रीयासीतशेषंपिवेन्नच॥ शाकमलफ
 लेश्चादिरन्तच्छेदनमस्येत्॥ संचयेन्नान्मन्नेनविशिष्टं पात्रसंस्थितं बहूनांभुजतामथेनचाश्रीया
 त्वरान्वितः॥ प्रसृतांगलिभिः परस्परशक्तांगलिभिः॥ ननुभुक्षितइतिअतिशयउत्सयाचिरमात्मानंन
 पीडयेदित्यर्थः॥ यानमत्रहस्सादिभिन्नशेलादिपर्येकिं कामंचिकादृष्टाः शिविकारयः चर्मवेष्टितपार्श्व
 स्तेनकृतसन्नाहः नमकालुष्यमिसादिनमनिंदितदेशोत्सजिः कालुष्यमालिमंडुप्यक्तिर्मदपाकपी

तशेषंनलपात्रयवावशिष्टंरन्तच्छेदंरन्तैश्चित्ताच्छित्तानान्नेनापपादिनापात्रेविशिष्टमन्नपेक्षितंमंजुपा
 रित्यर्थः॥ देवलः॥ बहूनांभेसतांनैकोनैकस्मिन्बहवस्तथा॥ एकस्मिन्प्रेक्षमारोग्यमकुर्येयासाक्षात्समा
 रादस्यर्थः॥ ब्रह्मपरायणः॥ दधानविकिरेरन्नंनैच्छिष्टः कुत्रचिद्व्रजेत्॥ नस्पृशेच्चशिरोविप्रउच्छिष्टेनैवपा
 णिना॥ तिलकलंकप्रलेखीरंरन्विशोदमुपाविच॥ नसजेरहेज्जम्भानिशक्तश्चायकराचन॥ अहंजम्भा
 निकिंचिदुक्तावशिष्टानीत्यर्थः॥ महानारते॥ पानीयंपायसंसर्पिर्मधुशेषेद्वीसपि॥ निरस्यशेषमेतेषांन
 मदेयंकस्यचित्॥ निरस्यंअस्यांशेषमिति सर्वत्रसम्व्यते॥ ब्रह्मपरायणः॥ अपेक्षकंपत्तानाश्रीयात्स
 दतः स्वजनैरपि॥ कोहिनानातिकिंरुस्यमच्छन्नं पातकंमहत्॥ प्रसक्तमन्नंलज्जावमार्गेःपुंक्तिंचभे
 दयेत्॥ विष्णुपरायणः॥ आसन्नासंस्थितपात्रेनादृष्टेनचर्मोपरि॥ नाकाशेनातिसंकीर्णंरत्नायंचनवाप

सेतुः नाशेषं पुरुषो श्रीपादस्य न गती पते ॥ मन्वा मरुधिसर्पिर्भ्यः शक्रश्च विवेकवान् आसन्नो वेवादि
 षट्तासनविशेषः ॥ अदेशे रथासौ नाकाशे हिंशे लाशे ॥ उशना ॥ खट्वा रुहो न मुनीत कपाटमविधाय वा
 नाहारमुपमुनीत गच्छंति स्रुतस्वपन्नपि ॥ सुमेतु ॥ शूमागारे वन्दिगद्देवागारे तथैव च ॥ न भावदुष्टम
 श्रीपादभोदे नावदुषिते ॥ भारभूषिते हस्तया शक्तिः ॥ सहस्यति ॥ न स्पृशेद्यमहस्तेन मुंजानो न कथं
 च न ॥ शंखलिखितो न भोजनार्थी पाकशालां प्रविशेत् ॥ हारीत ॥ न ऊहो नाम मन्वानाभिभाषमाणो
 न शिष्यन् भर्त्सयन् प्रज्ञाय प्रेषमाणो भोजनं न हस्तीयात् ॥ तथा व्यासः ॥ न प्रौढा रोमुनीत नारिम
 येन संकुले पतिते ॥ अपलैर्वपिनः सक्तुः सक्तुः ॥ तथा भविष्ये ॥ एकपञ्चपुत्रिष्टानो विप्रारणो सह
 भोजने ॥ यद्येकोपि सनेता वंशेष मन्नेन भक्षयेत् ॥ तथा वैभाष्येन ॥ मुंजानेषु च विप्रेषु यस्तु पात्रं परिस

जेत ॥ भोजने विघ्नकर्ता सौ ब्रह्महाचनो च्यते ॥ हारीत ॥ न कार्त्तयसे न मृतपात्रे न भिन्नावकीर्णः ॥ का
 न्नायसलौहपात्रे भिन्ने स्फटिते अवकीर्णो अमेधेना पवित्रीकृतः ॥ भिन्नभोजपत्रादेषु दौनसि ॥ ता
 म्रानत सुवर्णशंखमुक्तास्फटिकानां भिन्नेऽपि न रोषः ॥ ब्रह्मपरारणे ॥ ब्राह्मणपार्थयासाहं क्वचि
 दुनीत च भूतिः ॥ असवर्णस्त्रियासाहं भुक्ता पतितस्तृणात् ॥ ब्राह्मणपदे सवर्णस्त्रियमुपलक्षयति ॥
 ॥ यत्तद्वत् ॥ न भार्यादर्शने श्रीयान्ने कवासान संस्थितः ॥ तथा व्यासः ॥ न मुक्तकेशो मुनीते सारि स
 क्रुभक्षणे हारीत ॥ पयःपात्रे पुनर्दानं सामिषं पयसानि शि ॥ रत्नच्छेदनमुत्सं च सप्तसक्तं श्ववर्जयेत्
 ॥ विद्यमाने नृहस्ते च ब्राह्मणो ज्ञानदुर्वलः ॥ त्रौप्येऽपि दत्तिवक्त्रेण श्वा सो जायेत नाम्ना ॥ उहस्यमह
 स्तेन यत्रौप्येऽपि दत्ति हि न ॥ दुराप्राने न तदुक्तं मनुराहनापतिः ॥ अमृतसर्वस्वस्य तरे न संययेदिति ॥

स्वभोजनं सामाया प्रक्षालितपाणिः प्रसापो शानजलगृह्यं नम इति मनसानपनपिवेत ॥ ततो जले
 नमराचहस्तमुरवप्रक्षालनं क्षीरादिभिर्भुक्ता चामुह्यै रुदमोदकैश्च करारि शोधनं कुर्यात् ॥ र
 न्तलानि चाक्षुष्यापनयेत् ॥ ततश्च पादौ प्रक्षाल्य पूर्ववराचमेत् ॥ भुक्ता चाम्पादं पाणिर्नक्ता
 पिगच्छेत्सात्रोद्धारपूर्वकं भोजनं च मनस्थाने तत्क्षणादेव शोधयेत् ॥ स्वस्थः शानचित्तः आस
 ने उपविश्याभीष्टदेवतां स्मरेत् ॥ लिखिष्यमानमंत्रं मनसा ध्यात्वा नमनम इति पठेत् ॥ अगस्त्या
 हिस्मरणापूर्वकमुदरं पाणिना मार्जयेदिति ॥ यद्वाह ॥ विष्णुपराणो ॥ भुक्ताः मृतापि बानान्पिवे
 त्तायं सकृत् सकृत् ॥ येनान्नं भवेत्तन्मृतीकृतं न जगत्रये ॥ लघुहारीतः ॥ हस्तं प्रक्षाल्य गृह्य
 पिवेद्विचक्षणाः सदेवाश्च पितृश्चैव आत्मानं चैव ध्यातयेत् ॥ देवलः ॥ भुक्ता चामेव यजेन्न विधा

नेन समाहितः ॥ शोधयेत्पुनरहस्तौ च मृत्संगर्षणं करेपि ॥ बृहस्पतातपः ॥ रक्षिषीरप्नोते भक्ता प्रयेते र्येने रपि
 उक्षीरकैर्धामुह्यैः करश्च अणि शोधयेत् ॥ देवलः ॥ भोजने रन्तलानि निर्हृसा च मनं चरेत् ॥ रन्तल
 ग्रमसंहार्यं लेपं मन्येत रन्तवत् ॥ नतत्र वृद्धः कुर्यात्पलमुदरगोनरः ॥ भवेत्तामुद्ग्रामसंतं रगा
 वेवाह्यै कृते ॥ भुक्ता चैव प्रतिष्ठेत्तु न चैवा र्जया पाणिना ॥ विष्णुपराणो ॥ आचान्तोप्यशुचि स्तावद्या
 वस्यात्र मनुजैः ॥ उद्धतेषु शुचि स्तावद्या वन्न मृत्युने मदी ॥ स्वस्थः प्रशानचित्तः सुकृतासनपरिश्रमः
 अभीष्टदेवतानां च कुर्वीत स्मरणं उधः ॥ अग्निराया पतां धातुन पार्थिवानपवने रितः ॥ रन्तावकाश
 नभसा जयेत्सुमे सुखा ॥ अन्नं वलाय मे भूमे रयाम् ॥ अन्निलस्य च मवेत्ते तत्परिणतो ममास्त्वया दत्तं
 सुखं ॥ प्राणाः पानसमानानामुरानयान्नो स्तिथिः ॥ अन्नं कृति करं च सुखं स्ववाहनं सुखं ॥ अग

स्तिरश्चिर्वचलश्चुक्तं ममान्नं नरपंलशेषं॥ सुखं च मेतत्परिणामसंभव्यच्छत्रो गंचममासुदेहे॥ विष्णु
 समन्तेन्द्रियदेहेहेहिप्रधानभूतभगवानर्पयेत्॥ ससेनतेनान्नमशेषमेतत्तत्परिणाममेतत्॥ विष्णु
 एवमातयेवान्नपरिणामश्चैवेयम्॥ ससेनतेनमद्भुक्तं नीर्यसन्मिरंतथा॥ इत्यर्चयस्वहस्तेनपरिणामं तथो
 दरे॥ अनायासप्रसायीनिकर्षात्कर्माण्यतन्द्रितः॥ अमीषांचपौराणिकत्वासादेभ्यश्चरणामप्यधिकारः
 संभवैवात्ययेनपाद्यात्तत्संभवेस्वयंसंश्लेषादिति॥ अथनक्षत्रनिर्णयः संक्षेपतः॥ तत्रागिराः हि
 विष्णुगर्हितं प्रोक्तं निसमन्तेमनीषिभिः॥ जातिगोर्हितं चैव तथेवाश्रयगर्हितं॥ लघुनादिकमन्तेन विरे
 यं जातिगर्हितं॥ अभोज्यान्नेविना नीयान्नमाश्रयदूषितं॥ तथा भविष्यपुराणे जातिदुष्टं क्रियादुष्टं का
 लाश्रयविदूषितं संसर्गश्रयदुष्टं च सहस्रेखं स्वभावतः॥ लघुनं गेन न चैव पलांडुं कवकं तथा वा

नोक्तं नालिका लाडवितेयं जातिदूषितं॥ संसर्गदृष्टमेतद्दि॥ शूद्रोच्छिष्टं तथैव च शूद्रोच्छिष्टं तु विरेयं प
 र्वं शूद्रप्रदर्शितं न भक्षयेत् क्रियादुष्टं यदुष्टं पतितैः पृथक्॥ कालदुष्टं च विरेयं ह्यसने चिरसंस्थितं
 रक्षितं पवित्रांश्च मधुवर्जं तद्विष्यते॥ सुरालघुनसंसृष्टं पृथग्विदुष्यति॥ विचिकित्सानु
 हरेयेयस्मिन्नन्ने प्रजायते॥ सकृद्वेखं तु विरेयं पुरीषं तु स्वभावतः॥ गेन न पलांडुप्रभेदकर
 विशेषः पाश्चात्प्रसिद्धस्य परे॥ करकं छत्राकं कामादिप्रभवपेष्टं न वप्रसृज्या न वपयः
 अनातुरववर्जलाकारा॥ अलाववर्जलाकारं वार्ताकुं कंदसन्निभमिति वचनात् वार्ताकुप
 दमपि दंतदनुसारं चाराश्चैतवार्ताकुपरं कुटिकारिकेति केचित्॥ नालिका कुलम्बी न स्पृ
 दमिति हस्तनेपथ्येन सर्वमभक्ष्यं रक्षितं पवित्राः यो ह्यमयनाशतु विकारान्ने च संस्थिताः

अपि सहरस्यान्तर्लोपमिति तद्वैमिर्न न ह्यः पञ्चश्रवस्तादाविधमपि मस्यमिति वस्त्रातकारः॥ एतद्वद्व
 ज्ञेयसवर्णान्ते भोक्तव्यं यथापस्तम्भः॥ सवर्णानां भोक्तव्यमिति॥ अत्रापि चाभोज्यमाह आदित्यपुराणे॥ मि
 ल्नाजामातरं मयेतस्य मयेन कारयेत्॥ अग्रजायां च कन्यायां नाश्रीयात्तस्य वै गहो वस्य देये विशेषणं देव
 भोज्यं सदैव हि॥ गांधर्वराक्षसे चैव न कुर्याद्भ्रमनागमे॥ न वस्य देयां कन्यां तु रत्नाभं नीतकश्चना॥ अथ भंजी
 तमो हाद्यः स पुनर्न रक्तं वनेत्॥ यमः॥ श्वशुरान्तु यो भंजे स भंजे स करीमलमिति श्वशुरान्ते पावत कला
 मिति केचित्॥ स्वपाके वर्तमानो यः परपाकं निषेचते॥ अश्वत्थं करत्तं च गह्वरं तं वगच्छति॥ विशेषमाह
 याज्ञवल्क्यः॥ परपाकं रुचिर्न स्यान्निसमा मरणादने॥ तथा यमः॥ दुष्कृतं हि मनुष्याणामनुमाश्रित्य सतिष्ठति
 यो यस्यान्ते समश्नाति तस्याश्नाति स क्लिप्तमिति तद्वान्नारेर्न गहमासीति क्लिप्तमिति सनुष्यते॥ तथा रा

तातयः॥ जापतकाले गते मासे परान्ते ये तु भंजते ते यां मासकृतं कर्म सरमनुगच्छति॥ अंगिराः॥ नन्मप्रवृत्ति संस्कार
 रेखा लक्षणान्नस्य भोजने॥ असपिदेर्न भोक्तव्यं अस्यानान्ते विशेषतः॥ अचभूतमवकाते सरोपे विस्मयान्वितं॥ गुरोरपि
 न भोक्तव्यमन्ते संस्कारवर्जितं॥ ब्रह्मपुराणे॥ अनाहानात्प्रविष्टस्य दृष्टस्य कूरचक्षुषा॥ आयसे परि विष्टस्य वरं मस्य
 न भोजनं॥ परिवेशने विधिमादवशिष्टः॥ हस्तदत्ताश्च ये स्वेहा लवणे वं न नानि च॥ रातारं नो पतिष्ठन्ते भोक्ता भंजे च
 क्लिप्तमि॥ तस्मादन्तरितं देयं पर्यो न च तरो न च॥ प्रदद्यान्तु हस्तेन नायसे न कुराचन॥ भविष्यपुराणे॥ आयसे
 ननु पात्रेणायदन्नमपनीयते॥ भोक्ता विद्यासमं भंजे राताचनरक्तं वनेत्॥ ब्रह्मपुराणे॥ एकेन पाणिना दत्तं वा म
 स्ते धृतं तथा॥ श्रुतं नैलं च लवणं पात्रीयं पायसं तथा॥ भिक्षा च हस्तदत्ता यान्माहा कस्यचित्कचित्॥ देवी प
 राणे॥ न च कुरारपानि पायसं मधु सर्पिषी॥ हथामां संदना श्रीयात्पितृदेव विवर्जितं॥ ब्रह्मपुराणे॥ अपि

प्राणान्नसंख्येनरौमसंख्येदृषि॥महर्षेयरात्रंतुवर्जयित्वातुकाग्रतः॥दिवावा नासुवसतिगत्रौचरद्विसृज
 पु॥अलक्ष्मीःकोविरारेचनिसमेवकृतालया॥मनु॥लसुनेरंजननेचैवपलांडुंरुवकानिव॥अमस्याणि
 हिजातीनाममेधप्रभवानिव॥लोहितानवृक्षनिर्मासात्रश्चनःप्रभवोस्तथा॥सेतुंगयंचपेयंयप्रयत्नेनवि
 वर्जयेत्॥अमेधप्रभवानिसाक्षाहिष्णानानिनेंदुलीयकारीनीतियातवत्कावचनात्॥पालितुषिरमुत्राकोन
 भूमवानितेवांपुष्पफलान्मदुष्टानेव॥अमेधप्रस्थामेवृक्षाःपत्रपुष्पफलोपगाः॥तेषांनैवप्रदव्यन्तिपुष्पा
 र्णाचफलानिव॥अत्रवृक्षयदृणाच्छाकारीनीनिषेधएव॥तथासाक्षादमेधजातानांवृक्षाणामपिपुष्पा
 णिफलानिनिषिद्धानेव॥वृक्षनिर्मासोवृक्षान्निर्गतोरसःवृक्षनंछेदनेतत्प्रभवानलोहितानपीतिरत्नाक
 रः॥अतएवतैत्तिरीयश्रुतिः॥अथोत्पन्नुरसोलोहितएवयोवात्रश्चनान्निर्मासतिनसंक्राममश्रीयादिति॥

एतेनचकर्षणरीनाननिषेधः॥लोहितानत्रश्चनप्रमवांश्चेतिद्वयमपिवृक्षनिर्मासविशेषणमित्यमेसेलुर्वहवार
 कः॥तथापलम्बः॥कीलालौघधीनांचमसरांतेष्वनुपेगःकीलालंसुरातदलंस्थापितयोधधयोत्रीद्या
 दयःकीलालौघधमः॥विष्णुनाकोविरास्वटपिपलीशाकं॥हारीतः॥परमान्तरुशरशङ्खलीमांसयाव
 काप्रपाननपचेरामोर्थे॥नवाप्तुशोडशरद्वित्यनीपमातुलंगानिमस्येत॥परमान्नंयायसंअष्टपशु
 लौपिष्टकविशेषोद्वित्यःकपित्यःनीपःकदम्बःमातुलंगीवीनपरकः॥कशरकिलनेंदुलपकः॥संयावे
 द्यतक्षीरगोभूमचूर्णोरिपकः॥सप्तविशेषः॥यमः॥कालककुरसंसंस्त्रंनारुविमंमति॥अनोमेत
 हिहितानीयादूर्मरात्रवचोयथा॥वशिष्टः॥उच्छिष्टमन्नमनोमेस्वच्छिष्टमुच्छिष्टोपहतंवसनकीटकेषो
 पहतंचस्वमुच्छिष्टंस्वयमेवकिंचिदुक्तसक्तंदसनमिदमिदंरहितवत्॥तथासुशुतः॥केशकीटवाचमिद

तेश्च भिराघ्रातं प्रोक्षितं पर्युषितं पुनः ॥ सिद्धं चोत्तला वै शितं मन्त्रमनो मुन्यन्तु दधिता यो रकैः संस्पृष्टा
ता ॥ चात्राभिहितं मुहपरिवागुच्चारिता प्रोक्षितं श्वभिरेव ॥ मक्षयेत्तिसुनु हनौ हारीत ॥ नरजखलपार
तेन पुंश्चलानकुह्याममलवहा सो विद्यतया समाना परह्यावपनिजहियं केन पर्युषितं अन्यत्र गडपिष्ट
शकुन्ते हरसते सा हि पक्वान्तै लरस्पमुपादे ॥ नमलरस समाविष्टायत्तमगच्छ स्यात्तै लाही सा हि
आदिशद्वातहतग्रहणं नदधन्तपानभोजना ॥ यथा तैले रविवापी तै भवती सूर्यः ॥ आपस्तम्बः ॥ ना
पनौ यमन्त्रमश्रीयात् ॥ आपणीयं हृदयसारितं पक्वान्तमिति रत्नाकरः ॥ अमरद्विस्मयन्तरेऽनुसंधे
यमिति अयुधस्थानि तत्रमनुः अनिर्देशपाणोः क्षीरमोक्षमेकशफेनया ॥ आविकं सध्विनी क्षीर
विवत्स्यायाश्च गोपयः आरगणानां च सर्वेषां मृगानां महिषी विना ॥ स्त्री क्षीरं चैव चर्मानितया उपका

२॥ गवर्जने॥ इति मनुवचने॥ इति जातिप्रहरणतत्परस्य भस्मावस्थानियमानावातलमुनारिभसुगोमघरे
 पिरोसाभाबोवगम्यते तथा पितृभ्यो का कुरुष्वरीनामपि कीर्तनात्तत्र महाजनाचारविरोधादि
 जातिपरमुपलक्षणा मेव अतः प्रहारा मप्युक्तौ भस्मावस्थविधिनियेधोवस्थमारेण चमो
 संभस्माविधिनियेधो यथा संभवेन विरुद्धविति॥ तत्र पात्रवस्त्राः भूसेऽपरिहृतो भस्मान्ना
 तितमस्तु संविशेत्॥ संविशेत्तथापीतेत्यर्थः॥ तथा भुवमधिकसत्रह्यपुराणो॥ शिशुमारस्तु य
 प्रोक्तः स भुवो यत्र तिष्ठति॥ यद्वा कुरुते पापं हस्वानि शिविमुच्यते॥ यावत्सोपिवताराश्च शि
 शुमारश्चित्तादि वि॥ तावद्वर्षसहस्राणि जीवस्य भविकानि च॥ अन्धविज्ञानतवर्षानीति श
 यः शयने चायेकमः शुष्कपादो यथाविहितशय्यामुपगम्यात्मनो गुरुप्रणाम्यद्दृष्टेवतां स्म

ता पूर्वशिरःस्वपेत् यथाविद्युपुराणो॥ कृतपादादिशैवश्च उक्तायां ततो गृही॥ गच्छेच्छय्यामस्फुरि
 तामपिरारुमयीन्पा॥ नाविशालां न दामयानां समो मलिनानच॥ तथा विद्युः न भयो शय्यामिति
 धेतुन न योग्यं ह्यभ्येनापरशिरः जानुवंशं नानावृत्तेन पलाशनिर्मितस्वहायानपेव नाती यदरु
 निर्मितायानविद्युत्तारिभ्रंशद्वयितायानयदशिकसकृन्नायां नमवर्णो यथायितामनमुत्प
 नवत्तयस्वयहायतनेषु न वस्मीकमहाच्छाया सुनपर्वणि रथसोत्सवे वाष्मशानमृत्पालयदेवा
 लयपलमधेयामगो गुरुता शनानामपरिजोच्छिद्येन रिवसेन संघायां न प्रभाते भस्मतपा
 रंगारकपालिका मुनाशुचौ नाई न च पर्वतमस्तके अपरशिरः पश्चिमशिरः अनुवंशवंशे रथो
 नगमेन पंचरुणा विजानीय पंचकाष्ठेना॥ शरीतानतिर्यगृकमसकृत् शिरः नाशुचिः नाशने प्र

गेः उशनाः नैलायकशिरः शयीतः अयस्वी स नमः तत्स्वातः पुगध्यनुलिप्तः प्रीतः सकामः स
 नरागः स्त्रियमप्येवंविधामुपगच्छेत् विष्णुपुराणे ॥ स्नातः सुगंधिष्टक्रीतो नास्नातः सुविभोपि
 वा सकामः सानुरागश्च वायं परुषो व्रजेत् ॥ नाम्नात्तानुस्त्रियं च्छेन्नातुरं नरजस्वलां ॥ नानि
 स्नानप्रकुपितानां प्रशस्नानं रोगणी ॥ नारसिंहां नाम्नात्तानुस्त्रियं च्छेन्नातुरं नरजस्वलां ॥ नानि
 मतिमत्तां वा स्वयं वैभिर्युगैर्युतः ॥ विष्णुः ॥ नदीनां गीनाधिकी नीतयेव च वयोविकां ॥ नोपेया
 दुर्भिर्गीनारी दीर्घमायुर्जिनी विषः ॥ विष्णुपुराणे ॥ नान्यथो नावयो नौवा नोपुत्तौ षोडशौ तथा
 देवहिजगुरूणां च ववायी नश्रियेन वेत् ॥ चेत्यचत्तरतीरेषु वने देवचतुष्पथे ॥ वैरश्मशानोप
 वने शलिलेषु महीपते ॥ योक्तृवैषि शेषेषु नेव रणालसं वयोः ॥ गच्छेद्वा यममतिमान्मम शोच

रपीडितः परहारगतिः उंसा मुनयत्रापि दुःखरा इति मत्वा त्वरे प्रचतुया सुव्रजेत्सराः यथोक्तरोषही
 नेषु सकामेषु त्वं तावपि तथा मनुः ॥ अतु कालाभिगामी स्यात्स्वहारनिरतः सराः पूर्ववर्त्तने नैना
 तद्वतो रति काम्यया ॥ अतुः स्वाभाविकस्त्रीणां रात्रयः योऽशमृशाः ॥ चतुर्भिरितरेः साहसहोभिः
 सहिगर्हितैः ॥ तासां आद्याश्च तस्य च निरितैः कादरी चयाः ॥ त्रयोदशी च शेषाः स्युः प्रशस्ता दशरात्र
 यः ॥ पुष्पा सुपत्रा जायन्ते स्त्रियोः पुष्पा सुरात्रिषाः ॥ तस्यां पुष्पा सुपत्रार्थं संविशे शर्त्तं वैस्त्रियं ॥ पुष्पा
 नपुंसाधिके पुष्के स्त्री न वसविके स्त्रियाः ॥ समे पुमानपुंस्त्रियो वा स्त्री रोत्से च निपर्ययः ॥ अतुः स्त्री
 रोगार्गवधारणयोग्यः समयः तत्रावश्यं स्त्रियं च्छेदिति विशेषणान्नियमः एतदभावे नियमानि
 क्रमादौ यः जानन्नवचतुस्वातानुयो भर्त्तुं सति नोपेया च्छेत्ति ॥ यो रयोः दूरादसां पच्यते नावसे

मयः इति पण्यः सत्तरनिरतः सदेति परस्परान्नगच्छेदिति मेवैकमूलतया ससां सामग्रां पर-
 रागन्नगच्छेदिति सेवैरूपापरिसेख्यापर्ववर्जयित्वा च न तोचपर्ववर्जयित्वा उपेयात् ॥ पूर्वपदे
 निषिद्धकालपरं पुनैतौ स्यात्तद्वृत्तिरिति काम्यमुपगमवृत्तद्वयः ॥ रतिः संयोगस्तत्
 काम्या कामना एतच्च स्त्रीणां रसाद्यमेव अर्त्तारसतिथो वनइसेकमूलत्वेन लाघवात् पुमा-
 नुरनोरर्पणावधि अनिषिद्धममरात्रिषु एवमपुमास्वपि स्त्रिया जायते इत्यनुषंगः ॥ अपमा-
 न्नपुंसकमित्यर्थः पुंस्त्रियोवेति द्विधा नृते मुक्तेषु द्वयं ॥ अत एव यमः ॥ यदि संयोगकाले तु पु-
 रुषो रणमोहितः द्विरसमुत्पन्नेच्छुकं यमलं तत्र जायते ॥ पुमानि सादिपुरुषस्य मुक्ताधि-
 क्ये कदाचिदपुमे निशा स्वपि पुत्रो जायते ॥ एवं पुमानि शास्वपि स्त्रियाः मुक्ताधिक्ये कदाचि-

न स्त्री जायते ॥ पुमानि शास्वपुरुषवीर्याधिक्ये यथा संख्यं पुंस्त्रियावेवैत्यर्थः अतः स्वातंत्र्येण हयोर्द्वयोरेव
 पुंस्त्रियनने हेतुतेति क्षीरोनिः सारे अले असपरिमाणो विपर्ययोगार्थः नुतपतिः ॥ यमः ॥ तस्या-
 च्छुकविद्वद्यर्थं स्त्रियं दृष्ट्यं च भोजयेत् ॥ दृष्ट्यं मुक्कवर्द्धकं क्षीरादिसद्यः मुक्ककरं क्षीरमिति वैद्यक-
 युक्तं ॥ वही पुस्त्री पुञ्जतु योगपद्ये विवाहक्रमेणोपगमः ॥ सपुत्रा पुत्रयोरपुत्रां सतु क्रमेण वा ॥ यथा
 देवलः ॥ योगपद्येन तीर्थानां विवाहक्रमो नोत्र जेत ॥ रससार्थमपुत्रां वा सतु प्रक्रमतोपि वा ॥
 तीर्थमत्र सतु ॥ अंगिराः ॥ साध्वी चारुनता वत्स्यात्स्वातापि स्त्री रजस्वला ॥ यावत्प्रवर्तमानं हि र-
 जो नैव प्रवर्तते मनुः ॥ नौपगच्छेत्प्रमत्तो रस्त्रियमार्तवदर्शनेः समानशयने चैव न शयीत तया-
 रुहः रजसाभिमुक्तो नारीनरस्य पुपुक्क ॥ प्रजातेनो वलं च भुरमुक्ते वमहीयते ॥ दृष्टान्तात्तपः ॥

सतौतुगर्भशक्तितात्मानौष्ठनिःसृतं॥ अनतौतुसराकार्येणोचंस्त्रपुरीषवरिति॥ हवेतावशु
 चीस्यातां प्रमानस्वीशयनंगतौ॥ शयनादुत्थितानारीशुचिः स्यादशुचिः प्रमान्॥ शुचित्वं स्नानादि
 कं विनापि॥ गौतमः॥ नमिषुनीमृशेचंप्रतिविलम्बेन॥ बहन्मनु॥ तस्माद्विगर्भं चांशलीपुष्पिता
 परिवर्जयेत्॥ अवेक्ष्येत च ताः नित्यं रथाभस्मनि सेवने॥ रथाभस्मनि सेवने रमुकामि स्याद्वा
 रः॥ प्रसितो अकाद्या चेति तृतीयांशसनात्॥ ततयातौ मुखं निवारयेदित्यर्थः॥ वशिष्ठः॥ नम
 स्तिनत्रासंसासहसेविशेत नरजस्वलयानायोग्यया॥ अयोग्यया अग्रामतारुण्यया॥ गौतमः
 नक्त्याश्विष्येदिति शेषः॥ अङ्गना ननरं शंखलिवित्तौ॥ अतुस्वातातदहोरात्रे परिहरेत्॥
 आर्त्तवेदिवाभेयुनेत्रेनेतक्लीवात्पवीर्योश्च॥ दिवा प्रसयने अस्मायुषश्च तस्मादेतदहर्जयेत् प्रजा

कामरसादिआपरिकराचितचतुर्थीमपि गच्छेदिति॥ यथापस्तम्बः॥ चतुर्थीप्रवृत्त्यन्तरेन रं प्रजानि
 त्रेयसार्थमिति॥ विष्णुः॥ नाष्टमीषुस्त्रियमुपेयात् नरावौ भुक्ता नद्वा हस्यनारितः न आह नवती न
 होसितः॥ आदितो निमंत्रणात् प्रभृतिर्होसितो हीक्षारव्य संस्कारवानशयनान्तं समाप्ते॥ अथ र
 नस्वलाधर्मः॥ तत्र हारोतः॥ रजः प्राप्ता तदर्थः शयीत न देवकार्यं कुर्यात्॥ भ्रमो क्राष्ट्राय सेमन्मये
 पारणोर्वाश्रीयात्॥ अङ्गनामस्पृश्यत्वादेव साक्षादेव कार्ये निषिद्धे न देवकार्येदिसंभिवानेन
 द्रव्यस्पर्शनावेक्षणाद्यपि न कुर्यादिति सवंपरः॥ वशिष्ठः॥ विगर्भेन स्वला अशुचिर्न वृत्तिना मुम
 न्यात् न दिवा सुप्यात् नान्निस्पृशेत न मोसमन्नीयात् न ग्रहाज्जिरोक्षेत न हसेत न किंचिदचरेत्
 यद्वा न सूर्यं चन्द्रादीन् किंचिदिति॥ अथ विगर्भकारिकमपीत्यर्थः॥ विस्तरस्तु स्पष्टतरेण सधेय इति

इति महामहोपाध्याय श्रीमद्दीकार्वाये द्वादशनिष्कृतायामाचारवन्दिकायामन्त्रिकविधिः समाप्तः इति
 मन्त्रेष्टादिसकलौर्द्धदेहिकविधिरूपणमारभ्यते॥ तत्रासन्नमरणत्वेन निश्चिते गृहे वहिर्वाकुशास्तरणेश
 पयेत्॥ ततः कण्ठगतो जीवगोमूत्रमिहिरापरजतरोपतिलपात्राणि यथासंभवं रापयितवानितरशक्तावमृश
 रापयितव्यः गंगाजलेन शरीरं सेक्तुं गंगामृत्ति कयानुलेपयेत् शालग्रामशिलासंनिधापनीयाकर्णे उच्चैः सक्ता
 दिशुः प्रोक्षयेत् तुलसीरत्नानि शिरसि तोगतमाणं स्थापितं गंधपुष्पमालैरलंकृतं समुत्तमैर्काशपुष्पवर्णमणि
 विह्वमानविभूषयन् अथ नासादय चक्षुर्द्वेष्टु कर्णद्वेष्टु सुवर्णरवंशनिचमस्य सृते तैलमुक्तौ गेवनाम्यनवास
 साच्छाद्य नानाविधवाद्यकोलाहलेनानंदं लब्ध्वा वाक्वाचने तीर्थेन लसन् पीताम्बुपरः सरं रक्षितो नृपः
 रणानयेयुः तदुक्तं वदपराणे म्रियमाणो वहिर्नयः स्थाप्यः शृङ्गे देह्यता मन्मथानि च नाना निसर्वाण्येव स

मुत्सजेत् अथवेति शृङ्गस्येव वहिर्देहयोर्विक्रमो मथावेयर्थादिति यथावदहपराणे॥ कण्ठस्थानागतो जीवे
 भीतो विभ्रानमानसः॥ शालाविहङ्गस्तत्र तस्मात्तच्छेनिः सारयेद्देहात्॥ कुशास्तरणशायी सदिशः सर्वाणि प
 रति॥ रापयेत्ते हभावेन मूत्रमिहैवादिनातिष्ठ॥ हिंरगपवा सुवर्णं वा मय्योत्पन्नेन माधत्ते॥ तत्र लोकहितार्थो
 यगो प्ररानं विशिष्यते॥ तेष्वेव रीपरा नेन क्षिप्रमुद्येत किं लिपात्॥ पश्चात्पुतिपरं दिव्यमुच्चैर्वाचं प्रापयेदिति अत्र
 कुशास्तरणशायित्वेन पावनद्वयसंनिधापनात् शालग्रामतुलस्यादीनामपि संनिधापनमवगम्यते॥ दिशः
 पश्यति सर्वाणि भूतानि च पश्यतीत्यर्थः॥ भूमीति पृथ्वी सम्बोधनं हि रणपपरं रजतपरं सुवर्णं स्वस्वपदैर्नोपास
 नात् हर्षेनैव सुवर्णरजतयोः समुच्चयः॥ दिव्यलोकगमनहेतुत्वाद्दिव्यपुतिपरं सुसक्तं वृत्तकामममावश
 कं उच्चैरेति दृष्टार्थं तत्कृतं प्रापशक्त्यैव गमादिति॥ आदिस्य पराणे॥ प्रेतः स्थातो वसुमालैर्गन्धपुष्पैरलंकृतः

तः ॥ अमाशानभूमिनेतवोवाधेवरनहेकते ॥ अरेवोनिधायवाकोखे सुवर्णमणिविदुमं ॥ चतुर्विधेनवायेनकर्षुः को
 लाहलंमहत ॥ तथाछेरोगपरिशिष्टं ॥ हिरण्यसकलान्मस्यहिमाच्छिदेष्टुसप्तसु ॥ सुखेमुचापिधायेनंस्ति
 र्हेरेयुः सुतादयः ॥ तथा ॥ आमपात्रेनमासाययेतमग्निपुरःसरमिति ॥ अरेवैक्षितिमुखमवेष्टुमखनासा
 हयचक्षुर्दयकराद्विषयस्यर्थः ॥ निर्हेररां चमृदैस्वेदसिरोनपुरद्वारेणानयामनु ॥ रसिरोनमतेष्ट
 दंपुरद्वारेणनिर्हेरेरिति ॥ तथाविष्णुः ॥ पितरंमातरं चैवनिर्हेरेयुः स्वयं सुतः ॥ अपंचमुखः कलः अ
 सम्भवेसपीडादयः ॥ निर्हेररोचयदिपयिधामः स्यात्तदातन्मये शवंनयेत् ॥ यथाहारीतः ॥ नयामाभि
 मुखयेतेनिर्हेरेयुः ॥ नीयमानः शनैरेवस्थाप्योवलिनेतिस्थापनसंभावनायामपिशनैरेवनस्थाप्यः अ
 भिरपिचांलपतितादिद्विपितोनयाद्यः ॥ नहुक्तमादित्यपुराणो ॥ गतेस्तुनवनिः प्राणोर्नासौरेहंविभं

चति सर्वेषामेवभूतानांसतुवायुर्धनंजयः प्रिसप्रीतिरभेरांश्चजानातिहरयेस्थितः ॥ ध्वनिमाकोटनंको
 पंक्रोतिज्जरापेशयः ॥ इतिरुत्ताशनेः स्थाप्योद्यतस्नानादिनाशवः ॥ तथादेवलः ॥ चांशलाभेररश्चये
 स्तिकात्रेष्टकहिंविता ॥ पतितायेष्टितायेष्टनशिष्टैर्यहरोत्सृजमिति ॥ तथावरहपुराणो ॥ महावन
 स्पतिंगत्वागंधानिविविधानिच ॥ द्युतैलेलसमायुक्तंरुत्तावेदेहशोवनं ॥ चंदनागुरुणालिप्यनयेतपि
 रेवनमिति ॥ रवंनलसमीपेरसिणायकशस्तरणोपरिदक्षिणाशिरसंशनैः स्थापयेत् ॥ ततः पुत्रा
 दिः सचेलेस्त्रात्तामुचिदेशेराकचयेनचितांऊर्यात् ॥ ततो जलेवक्ष्यमाणानितीर्थान्वावाद्यस्त्रापयेत्
 ॥ यथाचवरहपुराणो ॥ रसिणाशिरसंरुत्तासचेलेनशवंनयेत् ॥ तीर्थस्यावाहनंरुत्तास्त्रपनंतवकार
 येनागयारीनितीर्थानियेचपुराणाः शिलौचयाः ॥ ऊरुक्षेवंतयगंगांयमुवाचसरिद्वयः ॥ कौशिकी

चन्द्रभागे च सर्वं ज्ञानं प्राप्नुयान् ॥ ननु तदा प्राप्नोति श्रीशरमुखादिनाम् ॥ वै न चंचर हंचतीर्थं
 पिशरकं तथा ॥ इति वा यानि तीर्थाणि चतुरः सागरं स्तथा ॥ आत्मानं मनसा सर्वं कृत्वा स्नानं ग
 तायुषं ॥ इति देहपरितिशेषः ॥ चंद्रोगपरिशिष्टं ॥ अथ पुत्रादिरामुसक्यादारुचयं महत् ॥
 ॥ नृमदेशेषु चोपक्तेषु च विस्तारिलक्षणाभिनि ॥ आमुससचैल्लेखास्ये ॥ विस्तारिल
 क्षणाभिनि चनेरादिभूतलक्षणां कशडिकोक्तलेखनोद्देशे खनादिकमिसर्थः ॥ एतच्चोपनीत
 द्विजातिविषयं यद्युपेतौ नृमियोषणादिसमानं यथाहिताग्नेरदकान्तस्य गमनादिपारस्कर
 रवचनात् ॥ अत्र नृमियोषणादि अतिरक्तान्तस्य गमनादिसमिधानात् ॥ आमपात्रे नृमयो
 सादिनान्तस्य पथिसागश्चितापिंश्चनिरग्नेनोत्सेवपारस्कराजुक्तत्वाच्चंद्रोगस्य साग्ने

लेहेदित्यभिनि ॥ ततः वस्त्रजरीयं च परिधाप्य चंद्रनागुरुकुंजमादिपुंग्विद्वैरनुलिप्यग्रधि
 ताग्रथितपुष्पैश्चालंकृतायां चितायामथोपुखमुत्तरशिरसं स्त्रियं चेदुजानदेहासमारोप्यवा
 ससाच्छाद्यन्वलुल्लुक्कदलश्च पूर्वोक्तानि तीर्थाणि देवाश्चामिमुखाश्च विद्वैरुद्देहन्ति सभि
 धायत्रिः प्रक्षाल्य कृत्वा पुस्यं दक्षिणामुखः पालितवामजानुः कृत्वा जुड्फरमित्यादिदृश्य
 माणमंत्रेषु ब्राह्मणेः पठितेषु नमोनमस्तुच्चार्यन्वलं शिरोदेशे दद्यात् ॥ आदिसपुण्यो
 सगोत्रजैर्गृहीत्वा नुचितामारोप्यते शवः ॥ अथोमुखोदक्षिणामिचरया जुपमानपि ॥ उ
 ज्ञानदेहानारीनुसपिंडरेपिवंधुभिः ॥ कर्मपुण्यो ॥ इदं लेखापमितानं शुद्धचैलाभिसंयु
 तं चन्द्रनोक्षितसर्वांगमुमनोनिर्विजस्येत ॥ हरिद्वैपिनदग्धमोनमः कस्याचिरपरि

केनापि वस्त्रं देन च्छादितव्यः प्रयत्नतः, तथा त्रीं चारणान्नरं चारणे ॥ देवाश्चाग्निमृताः
 सर्वे गृहीत्वा तु ह माशुम् ॥ गृहीत्वा पाणिना चैव तं येन तु राहरेत ॥ न्वलमानं ततो बन्दिशिरः
 स्थाने यथापयेत् ॥ चैतुर्वर्गस्य संस्थानयेनं भवति पुत्रिके ॥ अत्र च खीराहणं पिनरं पंच तमा
 गतमिषे च पटनी येन तु नारी भित्तिहः ॥ निःसृष्टिः पार्थमातिपरिकाशिंगेन नरत्वावच्छेनस
 मान्यतो विनियोगविगतेः पश्चाद्वा विजादुर्गलेन विभक्तिर्दिगेन संकोचस्यानाप्यत्नात् ॥ अ
 तो विभक्तेः प्रयोगसाधुत्वात् ॥ न चैत्रेयादिनावहत्वादस्माभिर्विदेकार्गवे प्रपंचितमनुसंधेय
 तत्रैवति ॥ ततः किंचिच्छेषलक्षणं यथा स्यात्तथा द्रव्यं न ईक्यादिकृतां गाखहाहत्यायेना
 स्थिसेचयनपर्यन्तरं क्षेत्रं ॥ ततः प्रादेशमात्राः समकाष्ठिकादखेकत्वा एकेकवारं अग्निप्र

रक्षिणी ह्यसकृदरेणो लुकोपेयैकैकं प्रहस्य कवार्द्यनमस्तु भमिति परित्रा एकेकां कांशिकां चि
 ताग्नौ प्रक्षिपेत् ॥ यथा श्वला एनमस्य परिशिष्टं ॥ निःशेषस्तु न राध्वयः शेषं किंचित्परिसनेता ॥ ग
 च्छेत्प्रदक्षिणाः समप्रमिद्विः समभिः सह देयाः प्रहाराः समेव कुपारेणो लुकोपेयः ॥ कथाः रा
 यनमस्तु भमिति जप्यं समाहितैः ॥ नावेक्षितव्यः कस्याहोगन्तव्यात्ततो नही ॥ निःशेषस्तु न
 राध्वय इत्यनेन किंचिद्वशिष्टमस्थिसेचयनार्थं रक्षणीयमिति दर्शयति तच्च रक्षणां वृद्धेक्यादि
 कृतां गारराहत्यायेनैव अरक्षिते स्यादिति तथा त्वमाख्यं प्रदक्षिणाः समप्रहतीरित्युपस्थस्यो
 यं काष्ठिकाश्च प्रादेशपरिमाणा हवा ॥ द्रव्या एव ततस्त्वेनं प्रादेशाः काष्ठिका लक्षा ॥ समप्रदक्षि
 णाः कृत्वा एकेकां लुविनिःक्षिपेदिति प्रवेत्तौ च चनात् ॥ कथाः राय इति कथा रपदेन क्रयमती

तिमुससाविताप्रिभिधीयतइति॥ अत्रवानुमरांमुहिसंभायतेतदात्तस्थितराजीगिकातत्रायंमयो
 गः॥ भर्तृरिमतेपुत्रादिःपूर्वोक्तक्रमेणशिरोदेशेद्वन्द्विरत्नाप्रत्नालयेत॥ ततःसाध्वीयथाविधिस्ना
 तारिहितसितधौनवासोयुगाआचानाग्राडमुखोउरुदमुखोवाताम्राद्यमतमंपात्रंनलपर्यामा
 हायसडकलंकुर्वीत॥ नमोःधेस्त्रादिअमुकगोत्रायाःश्रीअमुकीरासायावद्वोमसमकालाव
 च्छिन्नपतिलोकाधिकरणकपतिसहितस्वर्गवासकाप्राभर्तृचितानलप्रवेशनमदंक्रमे
 ॥ इन्द्रचतुर्दशविकारावच्छिन्नकालीनभर्तृलोकाधिकरणकभर्तृसहकृतत्वकामाशासंक
 लयेत॥ ततःसर्वादिदेवताःप्रणम्यप्रदक्षिणीकृत्यनलदक्षिप्रविशेदिति॥ यथाविष्टुः॥ म
 तेभर्तृरिसहगमनच्चारोहरांवा॥ तथाब्रह्मपुराणे॥ मतेभर्तृरिगुरुस्वीणानद्यावियतेगति

यथाभर्तृरियोगप्रिहस्यगमनंभवेत्॥ अंगिरः॥ मतेभर्तृरियोनारीसमारोहेदुताशनं॥ सारुं
 तीसमाचारभर्तृलोकेमहीयते॥ तिस्रःकोयर्दकोटीचयानिरोमाणिमानुसे॥ तावत्कालेवसे
 त्वर्गभर्तारंयानुगच्छति॥ तथा॥ श्रीउतेपतिनासाहंयावदिन्द्राश्चतुर्दश॥ ब्रह्महानाकृतप्रोवा
 मित्रहावाषियेनरः॥ तमेपुनानिसानारीरांगिरसभाषिणो॥ साध्वीनामवनारीणामप्रिप्रपतना
 हतो॥ नामोभर्तृरिविज्ञेयोमतेभर्तृरिर्हृदित॥ एतेनभर्तृप्रवेशणववाचनिकः॥ यनुभर्तृसह
 सुखापश्चादमेनाग्निनादद्यतेतन्नचैवंनब्रह्मकाकोचप्रसवायइतिपतिहेहाप्रोतुततपाद
 कादिकंदहरयेनिवायपूर्वोक्तविधिनाप्रिप्रविशेत्॥ यथावाट्ये॥ हेमन्तरेमतेतस्मिन्साध्वीततपा
 उकारिके॥ विद्यायोगसिसेषउपविशेत्तातवेदसा॥ इहवेदनायतयानारीनभवेत्तत्रपातकं॥

अहोचैतिहजेपिमाहमाप्रोतिशास्त्रवदिति॥ अथ अनुमतायावर्त्तसंकेतप्रयोगापन्नं प्रादंतया
 ॥ तिथ्यन्तरमताया अपि नर्तयततिथावेवप्रादमिति ह्यं प्रमाणभूयंकस्यतरुप्रभृतिप्रामाणि
 कसंयुहेष्वदृष्टत्वादि॥ अनतीतद्विबुधं नुमते गन्धमाद्यादिभिरलेहस अहरहनीयमानो
 गामेष्वपुरुषं पशूनां वैवस्वतो नत्पतिसुरया इव दुर्मतिरित्यमगाथां पठितवति हि जेन मन
 मइति पठित्वा ज्ञातयः सुविदेशे निरवजेयः॥ तथा ह याज्ञवल्क्यः॥ ऊनद्विबुधं निरवनेन कार्या
 इदं कृतं॥ आश्वशानादनुव्रज्य इते एतौ तिभिर्मतः॥ यमसंज्ञं तथा गाथां पठित्वै लौकिका
 भिना॥ सचरन्धवपेतश्चेदाहितामाहृतान्नवदिति॥ यमसंज्ञं॥ अहरहर्नयमान इत्यादिमा
 गतं मध्यपठितं तदुभयत्रापि सम्व्यत इति पश्चाद्यत्सं ग्रहानुसारं न्दिनो मवः षोडशं ग्रहे

इतराहं गौरं वेपथि रित्यस्य दग्धवत्सनेनाथन्नयस्य योग्यत्वाद् न द्विबुधं रवनेन मंत्रार्थ इति अयमे
 व पक्षो युक्त इति विदेशमरणे अस्मामलाभेष्टाधिकशतत्रययी मयिष्टो र्णास्त्रैः पुरुषमहतिं विधा
 यदग्धवः॥ यथा म्बलायन गृह्यपरिशिष्टं॥ अस्थिनाशे पलाशचूर्णानां त्रीणि पक्षिगतानि पुरुषमतिनि
 धिं कृत्वा अशीतू र्णाः शिरसि यीवायां दशयोजयेत् उरसि त्रिंशतं दद्यात् त्रिंशतं नडरे तथा॥ वाइभां च
 शतं दद्याद् दद्यादंगुलिभिर्दश॥ द्वादशाईदृशया योरष्टाईशिंश्रु एव न॥ उरुभ्यां त्रिंशतं दद्यात् त्रिंश
 तं जानुजं द्ययो॥ पादांगुलिषु च दश एतन्मेतस्य लक्षणां॥ उर्णास्त्रैरासंवेष्टाय वपिष्टेन लेपयेत्॥
 पक्षिगतानि यष्टाधिकविंशतीनि॥ जानुजं द्ययो मेध्य इति शेषः अयं च पलाशपत्रमयः प्रतिहतिः
 शरपत्रैः हस्तमगचर्मणा कर्णास्त्रैरावेष्टयित्वा दिष्टवैर्जलमिश्रैः पक्षिपक्ष्याणां तथा च दि

न्यपराणो॥ तदन्ताभेपलाशोत्यैः पत्रैः कार्योपमानपि॥ शोतेः द्विमित्तयाशुद्याशरपत्रैर्विधानतः॥ वेष्टितमस
 थायानातकससारस्यचर्मणा॥ ऊर्णासूत्रेणसंवेष्टापनस्तस्यानथाशरे॥ सयिष्टैर्नलसंमिष्टैर्दम्बमृत्त
 तोयिना॥ तदभावेअस्थपलाभे॥ अत्रपलाशोत्यैः पत्रैः पुरुषाकारं कृत्वा कससारचर्मणावेष्टयित्वा तदुपरि
 मेषलोम्नावेष्टयित्वा यवपिष्टेन प्रलेपयेदिति॥ केचिन्नुशरपत्रादिभिः पुरुषप्रतिनिधिं कृत्वा शिरः प्रभृत्
 नमो गेषु पलाशपत्राणां समादुस्तु हि प्रमाणकमिति॥ अत्रचपरां नरराहाननरं त्रिरावमशौचमिति॥ अ
 योदकसनादि॥ येन राहानं तं सर्वस्य च शवस्य शः शवानुगन्तारं श्रितायां वामावर्त्तेन पणवस्येतां प्रिमन
 वलोक्त्वा मानाः नदीपवाहनलां येन पुरः सराः गत्वा परिहितवस्त्रं पश्चात्ते पुनः परिधाय जलं प्रविशेयुः॥ त
 तः स्थालकमनं वा उत्तरानस्य मया चेता उदकं करिष्याम इति॥ सच शतवर्षे येने कुरुष्वमिति॥ अमृतनु

कुरुष्वमैवं पुनरिति ज्ञात ततोपसव्यादक्षिणामुखा एकवस्त्रा ओं अपनः शसुचदद्यमिति मंत्रस्थानेन मोन
 मइत्यभिधाय वामहस्तानामिकया अपालोऽदक्षिणातो नीत्वा सहन्निमज्जगात्राशिनो घर्षयेयुः॥ य
 हस्तुपि त्रपकारार्थं विरप्येवं तर्पयेत्॥ स्त्रियास्तदं कराने अमुकगोत्रे येने अमुकरासीति विशेष इत्यनेन सि
 द्धौ सर्वग्रहारां शवानुगन्तरागमपि ग्रहणार्थमिति पाश्चात्ताः स्नानार्थं गमने चितां वामपादस्येष्टपुरः सरा
 एव ऊर्युः॥ यथाश्रुत्वा यनः॥ सव्यादतोऽन्ननननेव श्मारां यत्रोदकमवहं भवति ततप्राप्य सहन्निद्या एकं
 नलो जलिमुत्तरज्यतस्य नाम गोत्रे गृहीत्वोत्तीर्णान्निवासोऽपि परिधाय सहदेवापीत्युदगाशानि विस्मया
 सते इति सव्यावर्त्तेन इति सव्यादतः अत्रोदकमवहं भवति ततप्राप्य सहन्निमज्जगात्रं नलो जलिमु
 त्तरज्यतस्य नाम गोत्रे गृहीत्वोत्तीर्णान्निवासोऽपि परिधाय सहदेवापीत्युदगाशानि विस्मया

नायनेदर्शनात्॥ तत्प्राप्येयननरंगावस्थवस्त्रमस्यपरिधानमपि ज्ञेयं॥ अतरेदसं नृपराजतेनेवा
 च्छादिभिस्ततः॥ कर्तव्यं तेः सचेलंतुस्त्रानं सर्वमलापहमिति॥ ब्रह्मपुराणवचनात्सकृदन्मसेस
 त्रविशेषमाहपारस्करः॥ समप्रयुक्तं मेथुनं चयाचरेत्तुरकं॥ करिष्याणा इति कुरु चं माचरेवंपु
 नरिस शतवर्षे प्रेते कुरु चं मेवेति स्मिन्निति प्रार्थितेन सर्वज्ञातयोभावर्येति॥ सम्प्रयुक्तं प्रयोगस्य
 संप्रयुक्तः मिथुनं स्त्रीपुंसौ तदभयसम्बन्धी श्यालकारि मेथुनस्तं याचरेत्प्रार्थयेत्तस्मिन्मिताह
 रकं करिष्याम इति तत इति प्रार्थितेन श्यालकारिना अशतवर्षमते कुरु चं माचरेवंपुनरिति इ
 तरस्मिन् शतवर्षमते कुरु चं मेवेति मिहित इति शेषः॥ नवयन्ति स्त्रानादिक्रियामिति शेषः यथा
 स्त्रातव्यं तथा हसरव एकवस्त्राः प्राचीनावीतिनः सद्यस्यानामिकया अपालोद्य अपोनः सुरे

वदद्यमिति दक्षिणमुखानि मज्जन्ति॥ प्रेतायो रकं सकृत्प्रसिंचन्समावपन इति॥ अपनः शोष्ठचर
 द्यमिति मंत्रेण दक्षिणहस्तानामिकया अपः प्रसिष्य स्त्रातव्य इति आसाविति संवोधनपरोपलस
 रगतं पर्याप्तकाशकत्वेन योग्यतया तृप्तेति प्रयोक्तव्यं अत्र नम इत्यत्र उपतिष्ठतामिषेव वाच्यं
 स्वधामयोग्यतायाः पितृत्वप्राप्ते स्त्रातत्वेन तं तस्यानाभिषिक्तनमः प्रयोगायोगात् एतन्म
 लकमेव आह मकरणीयं प्रेतान्ननाशगोत्राभ्युपस्य मुत्तत्सजेदुपतिष्ठतामिति लिखिष्यमान
 वचनमपि अत्रोपतिष्ठतामिस्य सागाप्रकाशकत्वेन मया दीयते न वोपतिष्ठतामिति स्वगति
 सोपानादिसकलमेथिलसंश्लेषेण दृश्यते तच्चित्त्यवद्वर्कं शासनाद्यगंधाद्यन्नोत्सर्गपिंडा
 नादिवाक्पविषाद्यकुटुम्बिस्तुतिपुत्राद्योपलब्धानां प्राप्तिस्तथा चोक्तं यामास्युतेरुत्सजेद

पतिष्ठतामिति विशेषमुसापहरणीयन्यायेन च वातः प्रकाशः कस्यापि न दृश्यते किंचित् ममेदमिति
 स्वीकारभावात् तस्यास्वामित्वात् वाततद्विषयकस्यागस्य हानत्वाभावाद्दीयत इत्यत्र लक्षणं च आ
 पत्तेश्च प्रयोगे प्रयोजनं विना नोपपत्तेरित्यत किंचिदेतदिति सहस्ये कां न लिखितमावश्यकं
 अंजलित्रयदानेन फलानि शयः दक्षिणाभिमुखैर्विधेयं तस्यांजलित्रयमिति ब्रह्मपुराणो दर्श
 नादिति एवंतर्पणं समाप्य जलादुत्थाय तदा देवासः परित्यज्य वा सो न्तरं परिधाया च मम दुःशाद
 लोपविष्टमानुष्ये कलरीस्तम्बनिः सारे सारमार्गं गायः करोति स सममृदो जलबुद्धसेन्निभे
 पंचधा सत्तनः कायो यदि पंचतमागतः कर्मभिः स्वशरीरोत्थे स त्रका परिदेवना ॥ गत्री वसुम
 तीनां शमुदधिर्देवतानि च फेनप्रसवः कथेनाशं मर्त्यलोको न यास्यति ॥ इत्यादिना इतिहासेन

शोकापनोदनं कर्षुः ॥ न कन्दे पुनर्न च श्वेषाशुगीमुंचेयुरिति ॥ उतीर्या निवासांसी सारिर्ध्वलिखिता
 म्बलायनवचनात् ॥ तथा यावत् वल्कः ॥ कृतो दका न समुत्तीर्या न मृदुशादल संस्थितानां ॥ स्वाता
 नुपवरेषुः स्नानितिहासेः पुरातने ॥ मानुष्य इत्यादितया श्वेषाशुवांच वैधर्म्ये तो मुं के यतो वशः
 ॥ अतो न रोदित्यदि क्रियाकार्या प्रयत्नत इति ॥ ततः प्रेताधिकारी लघुदहस्तपुरुषान्तरमथैक
 त्वान्तरनमन्यमघटेन जलमानीय रत्रौ चेद्दहसमाप्तिस्तदादिवादिवाचेत्तरात्रौ कार्यानुरोधे
 तद्वाह्यगानुमता चालपुरः सारयामं प्रविश्य स्वगृहद्वारि देवतायने तीर्थे जलसमीपे चामृति
 कयापि दस्थानं दक्षिणेन च मोदकमारायते नोदकेन अमुकगोत्रप्रेतामुकदासावने निस्वतु
 म्जपतिष्ठतामिति स्तरगाङ्गोपरि अवनेन येना न न स्तिलफलममुद्यत्तासीरदियुक्तमामा

या १

गमः

न प्रसूतिवयघरितं पिंडमसम्भवे केवलं तिलमिषं तु पिंडं गृहीत्वा अमुकगोत्रस्य मे तस्यामुष्य
 करासं स्येत् तत्प्रथमं शिरः परं कं पिंडमुपतिष्ठतामिति अवने जनस्थाने दद्यात् ॥ ततः पूर्ववदेव
 अमुकगोत्रमेतामुकरासावने निश्चतुश्चमुपतिष्ठतामिति पुनस्त्वेन जयेत् ॥ ततः प्रेतमुद्दि-
 श्य तल्लीपिंडं गंधपुष्पधूपरीपतामूलारीन्द्रत्वाः अमुकगोत्रमेतामुकरास एतद्गुणान्नुम-
 यं वा ससुभ्यमुपतिष्ठतामित्यननोर्णातनुमुत्सृज्य दद्यात् ॥ ततः पिंडसमीपे तिलनौयपूर्णम्
 नम्य पात्रेन मोऽमुकगोत्रमेतामुकरास एतन्तिलोदकपात्रमुपतिष्ठतामित्युत्सृज्य स्थापये-
 त् ॥ ततः आचारतः काकवलिदानं कृत्वा सर्वमेव पिंडादि कृतो ये क्षिपेत् ॥ ततः उपलिप्तायां
 भूमौ मातृपाशायंदीपं च निधाय नमोऽमुकगोत्रमेतामुकरास एतन्मातृमुपतिष्ठतां

एवं पाणीयादिकमुत्सृज्य दद्यात् ॥ तदुक्तं ब्रह्मपुराणे ॥ मन्मथं भोगादमाहमनवस्वातः सुसंयतः न
 गुडं सर्वदयत्नाद्गृहीत्वा तोयमानयेत् ॥ लगुडं गृहीत्वा संत्राय गामिपुरुषहस्तेनेति त्रेयं ॥ तोयान्
 स्नुतनोगच्छेद्गृहीत्वा पुरुषं परः ॥ गृहीतलगुडं येत्नात्सर्वदुष्टनिवारण इति हहह त्रयेनो व-
 चनादिति पारस्करः प्रेतस्त्वरश्मिनो ग्रामं प्रविशेत् पुरातः ॥ अत्र दर्शमात्रा रोचिरादिसंयतिन-
 या प्रविशेयुरिति प्रकृतं द्दारीतः ॥ ब्राह्मणान् नमभावेति ॥ तथा शङ्खलिखितौ ॥ उज्जीर्य मेत-
 स्स एतन्मन्त्रासांसि परिधायेत् राशिस्वर्गद्वारे तस्मै प्रेताय पिंडं दद्यादिति ॥ तथा प्रवासा-
 होऽस्वर्गासां भवेदेवताय तने पिंडं दद्यादिसाधुनः पृच्छः ॥ फलमूलैश्च पयसा शाकैश्च
 चक्रलेन चाग्निमिधुं तदभेषु पिंडं दक्षिणातो हरेत् ॥ द्दारेणै प्ररातव्यो देवताय तने यवेति

तच्च भवेत्तु न जलसमीपतः स्यात् ॥ तत्रापि च त्वितितु शब्देऽप्यप्येवमिति च मवश्यामित्यर्थः ॥ त
दसंभवे तु न जलसमीपतः स्यात् ॥ मत्स्यपुराणे ॥ प्रतीकृतस्य सततं उपविष्टं जलं तथा ॥ सतिलं सज्ज
शब्दोद्वाहो हिर्जलसमीपतः इति ॥ तथा च मत्स्यपुराणे ॥ सपवित्रे स्तिले र्युक्तं के शं कीदृशं विनिर्जितं ॥ ह्यरे शेत
तः सिखा शुद्धात्मा गौरमृत्तिका ॥ तत्पृष्ठस्य स्तरं दर्भान्याम्याद्यानं देशं संभवान् ॥ द्रव्यं स्तरं च उपलिप्
तं रत्नां रत्नं त्वेति चेत् ॥ पिंडयत्तादृशं प्रेतायान्तरि न त्रयमित्यनेन यावत्स्वल्पं पिंडं पितृभ्यो कर्तव्यता
निर्देशादिति ॥ तथा ॥ ततो वने न नंद्यात्संस्मरन्तो नानामनी ॥ दद्यात्प्रेताय पिंडं तु दक्षिणाभिमुखं स्थितः ॥
फलमूलगुडक्षीरतिलमिश्रं तु कुत्रचित् ॥ अर्घ्यैः प्रक्षेप्य स्यात्प्रेतं शोभयेत् ॥ सुशीतले ॥ अर्णां तनुमयेः ॥
देवांसोभिः पिंडं मर्चयेत् ॥ प्रयाति यावत्काशं पिंडं लोभ्य मयी शिरसा ॥ तावत्तत्संभवेति चेत् सर्वतो येष्वपि यत्न

दिवसेदिवसेपिंजोदेयएवंकमेणतु॥अत्रपिंडदानवाक्येकेवलपद्युतःगोत्रनामनीयोये॥नस्वधांतुप्रय
जीतमेतपिंडेदशाहिके॥भाषेतैतनुवैपिंडंयत्तदज्ञस्यपरकमितिअथभंगवचनात्स्वधाशब्दस्यपितृह
विस्सागपरत्वेनमेतस्यपितृत्वाभावान्निरितिमायमलंनस्वधांतुप्रयंजीतेतिवचनमतोदशाहिकपिंड
इतिविवक्षिते॥अतोदशाहिकप्रहरणात्तदितरत्रस्वधामयोगोअनुज्ञातइतिसितिचिन्संज्ञार्थातनुदानम
पितृस्त्रीमेवाद्यादिसाहचर्यादितिमेथिलालनन्मन्दंअमुकामुकगोत्रेतनुभंवासःपदेततदितिब्रह्मपरा
वचनेनमछेत्तैस्त्रदानेवाक्परवनायाउक्ततादिरुतावपिसुत्रस्थानाभिषिक्तोर्णातनुंवातेयेवनाप्य
तादिति॥तथा॥एकंत्रयांजलिन्तेवंप्रयमेहनिदीयते॥हितीयेहोतृतीयेस्त्रीश्चतुर्थंचतुरस्तथा॥पंचमेपं
चषष्ठ्यष्टसप्तमेसप्तएवचा॥अष्टमेऽष्टौचनवमेनवैवदशमेदशा॥येनस्पृचंपंचपातततोयस्यांजलयःकमा

तत्प्रोपपात्राणि तावन्ति संयुक्तानि तिलादिभिरिति अत्र प्रेतपिंडं बहिर्देहान् स्वयार्धविवर्जितमिति वचना-
 त् अत्र पितरं अमीयदन्तः पितरं दद्यादियः वन्मंत्रनिरासः दर्भवर्जितमिति असंस्कृतमज्ञाद्यमिमांशं ॥ अ-
 हं प्रमतायेवात्वे गर्भोद्धिनिःसृताः ॥ मतायेवाप्यसंस्कारस्तेषां भूमौ प्ररापयेदिति हारीतवचनात् ॥ अ-
 नेयांतुकशेषे च प्रेतस्योदकनिर्वपणं कृत्वा पिंडमेकं कुशेषदद्युरिति विष्णुवचनात् ॥ स्वकुशत्वसिद्धे-
 तथा प्रकृतोः गृहीत्वा चेतस्ते प्रेताय निर्वपेयुः भूमौ मांसं पानीयं चोपस्तिमायं दद्युरिति ॥ भूमौ पिंडं
 च याविसर्थः ॥ प्रकृतात्तत्र मर्पिडादिकमप्युनिक्षिप्य भूमिमवल्लिप्य प्रेतनामगोत्राभ्यां सात्त्वादिना
 मित्युक्तं भवति ॥ तथा महाभारते ॥ तिलान् कुतपपानीये दीपं दत्तनामृतः ॥ जातिभिः सह यो दत्तमे-
 तत्प्रेतस्य दुर्लभमिति ॥ ततः सायं गृहद्वारि प्रेतमुद्दिश्य मन्त्रय पात्रे जलं क्षीरं च शिक्वाहौ विहाय सिद्धि-

नमेकंदेयं फलातिशयार्थं यावदशौचमिति प्रयोगस्तु ॥ नमोऽमुकगोत्रप्रेतामुकरासात्रस्त्राहिर्दं पिंवे-
 ति ॥ तदुक्तं याज्ञवल्क्येन ॥ पिंडयज्ञादृतादेयं प्रेतायान्नं दिनत्रयं ॥ जलमेकाहमाकाशे स्थाप्य क्षीरं
 च मन्त्रयेत् ॥ इति ॥ तत्र यदि हिवाहादिकं समाप्य ते तस्य तदहरे वज्रक्षीरादितानं एवौ चेत्तदा परदिन-
 इति ॥ एकाहमित्यावश्यमित्यर्थः ॥ यजुर्मन्त्रप्रयोगे ॥ तस्माद्विधेयमाकाशे दशरात्रं पयस्तथा ॥ सर्वपा-
 योपशान्त्यर्थं मध्वश्रमविनाशनमिति ॥ दशरात्रं क्षीरं स्थाप्य ते तदधिकं प्रेतोपकारार्थमेव ॥ अत्र च या-
 जवल्क्ये ॥ प्रेतायेति यद्वरांतजयात्तेनोद्दिश्य त्वद्योधनायेति ॥ अथ गृहप्रवेशादिः ॥ तत्र यदि हिंवे-
 वरात्रौ वा ब्राह्मणानुमत्या ये मंत्रविशन्ति तदानीं रक्षीरमदत्तेन अन्यथोक्तं कमादेव गृहद्वारमाग-

ननिम्बपत्राणि हनैः खंडमिन्नाचम्पदसिगायाणि नाशमीपापंशमयत्विति वाह्यरापादाननरं
 नमदसनेन शमी स्पृष्ट्वा अभिर्नः शर्मयच्छत्विति हिजपादाननरं नमदस्यप्रियोतिरिति हिजपा
 दाननरं नमदसनेन मध्ये स्थिताच्छागद्वयोस्पृशेदिति ततोर्वाग्रप्रवालघृतजलगोमयगोरश
 र्वपान् स्पृष्ट्वा अश्वे वस्थिरो भूया समिति हिजपादाननरं नमदस्य निपदं रत्नाग्रहं प्रविशेयुरि
 ति॥ यद्वा हपातवत्कः॥ इति संचिन्सगच्छेयुर्गदं बालपुरः सराः॥ विदस्पनिम्बपत्राणि नय
 ताहारिवेश्मनः॥ आचम्याथाग्निमुदकं योमयं गोरशर्वपान् प्रविशेयुः समालम्ब्य रत्नाग्रहं निप
 दं शनैः॥ प्रवेशनादिकं कर्म मेत संस्पर्शनामपि ति॥ इति पूर्वोक्तशोकापनोदपरा मर्षः॥ निम्बप
 त्राणीति कपिंजलाधिकरणन्यायात्॥ पत्रत्रयपरं समालम्ब्य स्पृष्टुं स्वर्गः॥ अत्र मेत संस्पर्शनाम

पीत्यनेन भिन्नकुलजानामपीत्युक्तमिति॥ शंखलिखितौ॥ पञ्चाद्वर्गप्रवालानगोमयमग्निमजं दृष्यं चाल
 म्यप्रविशन्तो घृतगोरशर्वपैः मर्हानमंगानि चालभेरन्निति॥ पञ्चादिति गृहद्वारिपिंडं द्युरिति प्रह
 तपिंडं दानादिसर्वः स्पर्शश्चाग्रादीनां समंत्रकदसाहं वेन वायुः॥ शमीमालभने शमीपापंशम
 यत्विति अत्रानमालभने तेमिति वस्थिरो भूया स अश्वे अभिमग्निर्नः शर्मयच्छत्विति योमिसत्तग
 गामजं चोपस्पृशन्त इति अन्तरेति दृष्यमानयोम्ये स्थिता उभौ स्पृशेयुरित्यर्थः॥ एतच्च प्रियारि
 नक्रमेण हि नानि नवमदशमपिंडं दानां त्रिंशत्तमे दिने पूर्वोक्तरीत्या समापयेत्॥ मृदस्य दशम
 पिंडे मासे पूरोन्दिहीयते॥ इति वस्त्रपुराणा वचनात्॥ प्रेताय पिंडं मृदाय दिनामष्टौ न वायवा॥ स
 म्पूरो जुततो मासे पिंडं शयं समापयेदिति॥ इह गृहे तावचनादिति॥ अत्र वायं विशेषः॥ द्वितीय

पिंडेकर्णाक्षिनासिकाप्रकंहितोयंपिंडमिति वाक्ये तोयांजलिपूर्णपात्रद्वयानं च विशेषः ॥ त
 तोयदिने गलांशभुजवक्षः प्रकंहितोयंपिंडतोयो नलिः पात्रत्रयं चतुर्थेनाभिलिङ्गगुहप्रकंह
 तुर्थेपिंडमिति तोयपात्रपूर्णचतुष्टयं चपंचमेतानुजंघापादप्रकं पंचमं पिंडं तोयपूर्णानि
 पंचपात्राणि षष्ठे सर्वमर्मप्रकं षष्ठं पिंडं तोयपात्राणि षट्सप्तमे सर्वनाडीप्रकं सप्तमं पिंडं
 तोयपात्राणि सप्तमं अष्टमे हस्तनखलोमादिप्रकं अष्टमं पिण्डं अष्टौ तोयपात्राणि नवमे
 वीर्यप्रकं नवमं पिंडं नवतोयपूर्णपात्राणि दशमे पूर्णदेहप्रकं दशमं तोयपात्राणि द्वादशमे
 मं पिंडं दशतोयपूर्णपात्राणि ॥ अमृतसर्वसमानं प्रथमं पिंडेन ॥ प्रथमं पिंडं द्वये रेव
 सर्वेपि राक्षसाः प्रथमे हनिष्यन्त्यंतरे वस्यादृशादिकं ॥ इति प्रागुक्तमानादिति ॥ तथा कु

मेपशरो ॥ शिरस्ताद्येन पिंडेन प्रेतस्य क्रियते सदा ॥ द्वितीयेन तु कर्णाक्षिनाकाक्षुमासतः ॥ गलांशभुजव
 क्षांसित्वेन तथा क्रमात् ॥ चतुर्थेन तु पिंडेन नाभिलिङ्गगुहानि ॥ जानुनेयेन यापादौ पंचमेन
 तु सर्वदा ॥ सर्वमर्माणि षष्ठेन सप्तमेन तु नाड्यः ॥ हस्तलोमाद्यष्टमेन वीर्येन नवमेन तु ॥ दशमेन तु
 पूर्णदेहप्रकं दशमं तोयपूर्णपात्राणि ॥ तथा ॥ आयुश्चैतच्चैव पिंडं यत्तद्वत्तस्य प्रकमिति अत्रापि प्रकमि सने
 न कर्णाक्षिपादप्रोयं प्रामाणिकः ॥ अतएव विष्णुधर्मोत्तरे ॥ प्रेतपिंडे सुतोरेते देहमाप्नोति पा
 नवः ॥ भोगदेहमिति प्रोक्तं क्रमादेव न शंभयः ॥ प्रेतपिंडानरीयन्ते यस्य तस्य विमोक्षणं ॥ स्थाशानि
 केभ्यो देवेभ्य आकल्पं नैव विद्यते ॥ नत्रास्य पातनाद्योगशीतवाततपोद्भवा इति ॥ महाशौचे तु त्रयः पि
 ण्डः प्रथमे हनिरेयाः द्वितीये चत्वारः तृतीये च नवः ॥ एकदा भोजेन प्रथमः शौचे एकस्मिन् दिने दशपिंडा रेयाः

इति॥ तदाह शातातपः॥ अशौचे चक्रमेणास्पिंडं दद्याद्दशैवतु॥ प्रथमे दिवसे देयास्त्रयः पिंडाः समाहि-
ते॥ द्वितीये चतुरेदद्यादस्थि सं चयनं तथा त्रीं सुरेद्या त्रितीये न्दिवस्त्रादिस्थालयेन तं॥ एतच्च श्लो-
कविशेषादिति॥ तथा च स्तुपुराणो॥ सद्यः शौचे पिरातयाः सर्वेऽपि पुगपनया॥ अत्रैकादशे
चेपिंडाः पूज्यायाः के दिन एव दद्यादपिंडानमिति अत्र च सर्व एव सपिंडा मरणदिना वधि त्रिरात्रम-
शक्तावेक एवैक एवमाश्रीरन असन्नाशकैः क्रीतेनाश्रितो नाश्रितो न हि वाचेवर्तैरनया वरणा-
स्पृश्यत्वमक्षरत्ववर्णान्नाशनाः खद्युदिकं विनाशस्यो आक्षरशायिनो मलिना भोगवर्जिता भवेय-
मातापित्रोः स्त्रियाः पत्यश्च महागुरुणा मरणो मृतकान्तत्वात् तीयदिनपर्यन्तमक्षरत्ववर्णादिकं स-

र्वे सपिंडाया वरशौचमनामिषं दिनैकवारं पत्रपुटे पाण्डुराभुं नीरर्न नैत्यं कर्मन कुर्यः पंचमसप्तमनवम-
दिवसे मिलित्वा वद्धिः स्नानं कुर्यः तिस्रो रक्तं च दद्यात् प्रातिभिः सह भोजनं चतुः पथश्मशानाध्वगृहेषु
हीयमानं नागरादिकं च प्रेतोपकारार्थं कुर्यरिति तथा ह वशिष्ठः॥ अद्य मस्तरे ग्रहमनश्च न आ-
सीरन्निति॥ अयं पापं अशौचरूपं असम्बन्धि असुरेक एव विस्तर्यः॥ नैतस्मिन्नात्रावन्नेपवेयः
॥ अक्षरत्ववर्णान्नाः स्थर्निमज्जेयश्च ते ग्रहमिति॥ अशौचान्नाद्यादृशं सदानं यद्विहितं त्रिरात्र-
मक्षरत्ववर्णान्नाशिनो द्वादशरात्रे वा महागुरुष्विति॥ अत्रान्नपाकाभावादेव तद्वद्वरुपासः
प्रतीयते॥ अत्राप्यशक्तावाहवेन वापः॥ क्रीत्वा नीयमाप्यग्रहमेकान्तत्ववर्णामेकैरात्रिभुं नीर-
न्निति॥ तथा मनुः॥ अक्षरत्ववर्णान्नाः स्थर्निमुं कुर्यात्ते मरुमिहिरादृशं महागुरुष्विति॥

शक्तौ दृष्टव्यमप्युक्तमित्याह ॥ वैश्वानरः ॥ अन्तरिक्षः ॥ आश्विनो दृष्टः कटमुपासीरन्निति ॥
 कटं शवतत्कर्मोपासीरन्नित्यर्थः ॥ तथा गौतमः ॥ नमो संभक्षये रात्रा नमिति श्रेष्ठो चान्द्रा
 हेमो सदानं यद्विहितं तत्पर्यन्तमित्यर्थः ॥ तथा विष्णुपराणोऽदिवाच भक्तोक्तव्यममो संमनु
 जयंभः ॥ दिनानि तत्र चेच्छातः कर्तव्यं विप्रभोजने ॥ दिनानीत्यन्तसंयोगे द्वितीयावलातय
 वरशौचं शक्तेन विप्रभोजयित्वा इत्युक्तं इच्छात इत्यभिधानात् प्रेतोपकारे च्छायाभावश्च
 कृतमित्युक्तं ॥ तथा हारीतः ॥ कार्त्तयसपायायोऽधः शायिनोऽधुपवेशिनः एवैषिडमुदका
 जलिनः ॥ निरस्पपाणिषु पर्यापुटेषु वा श्रीरन्निति ॥ कार्त्तयसंलोहमयेच्छुरिकादिदिनत्रयं
 हस्तेन वायं पाणिष्विति प्रतिया समन्येन हस्तं न मेव भोक्तव्यमित्यर्थः ॥ पर्यापुटे पत्रघटित

प्पादितेन कदलीपात्रावपि भोजनं निषेधात् सुतरां तेन सपायाणां हि सुरासः ॥ च हस्यति ॥ अधः
 प्यामलिना रीना भोगवर्जिताः ॥ रीना उपवासलघुभोजनादिना स्त्रीणां रूपा इत्यर्थः ॥ मलिना इति
 अंगसंवाहनादिकं न कर्तुं रित्यर्थः ॥ भोगवर्जिता इत्यनेन नृसंगीतगंधपुष्पसुगन्धिते लाघु
 यभोगत्यागोपि दर्शितः ॥ अगिरः ॥ ब्रह्मचर्यं शितौ वा सोवर्ज्यं मांसाशनं च ते ॥ ब्रह्मचर्यं मे
 शुनवर्जं ते रिति ब्रह्मचर्यात् सकलसंपिडानामेव निषेधः ॥ तथा याचालः ॥ संयायं च महा
 यज्ञानेति कंस्मृति कर्मचः ॥ तन्मध्ये हाययेते यां दृशा हाते पुनः क्रियाः ॥ नैत्यिकं स्मृति कर्म वै
 धस्वानं ॥ दृशा हपदं स्वजात्युक्ता शौचकालोपलक्षणां ॥ तथा याचवल्काः ॥ सप्तमा दृशमाह
 धोक्ता तयोऽप्यप्यस्य ॥ अपनः शोशो च दधमनेन पितृदिदमुखाः ॥ तथा सकृत्प्रसिंचय

रकं नाम गोत्रेण वा ग्यता इति ॥ सप्तमः अधः प्रथमः तृतीयः रश्मादधो नवमः दिने च मिलित्वा
स्नानमुदकक्रियां च कुर्यात् ॥ यथमृतजीयसप्तमनवमेध्विति गोतमवचनात् ॥ तथा मरीचिः ॥ प्र
थमेन्द्रितृतीयंच सप्तमनवमे तथा ॥ क्षातिभिः सह भोक्तव्यमेतत्पुनरुर्लभमिति ॥ पितृस्य
दुर्लभमित्यनेन तदुपकारकमावश्यकमित्युक्तं एतच्च प्रागुक्त्या वरदेशचो जनाशक्तविष
ये ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ ते लाभ्यगोवांश्च वानामंगसम्वाहनंच यतः ॥ तेन चाप्यायते ननु र्यव
ग्रन्थिषु वा च्चवाः ॥ एतच्च वा च्चवानो ते लाभ्यगः च नुर्यदि नात्प्रभृतिः ॥ तथा महाभारते प्रति
लाहृतपाणीयं हीये रहतजायतः ॥ क्षातिभिः सह मोदध्वमेतत्पुनरुर्लभमिति ॥ एत
च्चरीपादिहानंच नुः पथश्मशानादविजिपाश्चात्माः ॥ तत एकदशदिने एकैर्दिष्ट्वा देह

लाशमशानेगत्वाभस्थिसचयनेउत्थीतः॥ तदुक्तं ब्रह्मसूत्रेण॥ चतुर्थे चाक्षरानां नुपच्युमेऽहनिभूताः॥
 षष्ठे हि वैश्वनातीनां भूराणां दशमांशे॥ कर्त्तव्यं तु नरैः आहरेण कालाविरोधतः॥ जीवतामपि वराणां
 संस्पर्शे चाप्यंक्रमः आहमस्थिसचयनकालमिलिते देशकालाविरोध इति विहिते देशकालक्रमेण
 सत्यः॥ जीवतां संपिपासां संस्पर्शं जंगलांशो नाभावेदसत्यः॥ अयमिति चतुर्थं पंचममष्टकादशस्य सत्यं
 नया॥ श्मशानदेवतायागश्चतुर्थदिवसेततः॥ भवन्ति पूजिता यस्मान्न वस्थाः शंकरादयः॥ स्त्रातैः सुधो
 तवैश्च श्मशानस्य समीपेण॥ सनातिविहिते ईद्वैर्यथाशक्ति समन्वितैः॥ मन्त्रैश्च भांडैश्च लसैश्च वरु
 केशु च॥ स्वपक्षैर्मैत्र्येणैश्च पायसैः पल्लवैस्तथा॥ फलेः पुष्पैर्वनोत्पिष्टपूजाः कथादेवताः॥ नक्षत्रद्वयं
 गतयं कश्चित्पुण्यं च शोभनं॥ हृदयैषौ तथा पादौ च॥ पूजयामितैः॥ जवपात्राणि पूजानि श्मशाना

येः समनतः ॥ कश्चिदेवाति सर्वाणि स्वामिषा ज्ञातानि च ॥ निवेद्येति च वक्तव्यं तैः सर्वैरनहंकृतैः ॥ नमः
 कृत्वा रमुखिभ्यो देवेभ्य इति सर्वदा ॥ येऽस्मिन् श्रमशान्तरे वाः स्वर्गवन्तः सनातनाः ॥ तैः स्मृतसकाशाद्
 ह गानुबलिमद्योगमक्षयं ॥ प्रेतस्य च शुभानलो जानप्रयच्छत च शाश्वतान् ॥ अस्माकमायुरोग्यं मुनि
 चरदन्ते श्वराः ॥ एवमुक्त्वा वलीनक्षीरेणाभ्युक्ष्वातथैव च ॥ विसर्जनं तु देवानां कर्तव्यं च समाहितैः
 ॥ ततो यत्नीय ह सोम्यां शारवामाराय वाग्यतः ॥ अपसव्यं क्रमाद्वस्त्रं कृत्वा कश्चित्सुगोत्रजः ॥ प्रेतस्य
 स्थानि गृह्णाति वह्निं संगोद्वानि च ॥ पंचगव्येन सुस्नाप्य सोमयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ प्रक्षिप्य मन्त्रये
 भादेन वेसाच्छादने शुभे ॥ अरण्ये ह समले वा भुङ्क्ते संस्थापयेत्त्वपि ॥ तत्स्थानात्स्थानाच्छर्तकैः नीत्वा
 कराचिन्तान् वीजले ॥ कश्चित्सिपतिपत्रो वा होहित्रो वा सहोदरः ॥ गृहीत्वा स्थानितत्स्थानि नीत्वा

तो ये विनिक्षिपेत् ॥ तदन्नमन्सनातीनां दद्यादएवपि वा सिपेत् ॥ ततः सममार्जनं भूमेः कर्तव्यं गोमयास्तु
 मि ॥ पूजाचप्यध्याद्यैर्वलिभिः पूर्ववत् क्रमात् ॥ भूमेः श्वाच्छादनाय तु हस्तः पुष्करकोथवा ॥
 ॥ पदको वापि कर्तव्यस्तत्र सर्वैश्च वंशुभिः ॥ ततः सचेलस्तानं तु कर्तव्यं तैर्विधानतः ॥ तथा अस्थी
 निमातापितृपूर्वजानां नयन्ति गंगामपिये कराचित्सद्भावकस्यापि दयाभिभूता लोधांतुतीर्थानि
 फलप्रदानि ॥ कुलद्वयं चाप्यश्वर्जयित्वा मातापित्रोर्जन्मभूम्नाश्चितं च ॥ अस्थी निचामस्य च न
 स्वयं ॥ चडाश्वसमं सतते दृष्टुं च ॥ भागीरथीयत्रयत्रासितीर्थे कुलद्वये वापि यराविपन्नः ॥
 तत्र तत्र तत्र तथा स्ववशुभावेन वा स्थानि विनिक्षिपेच्च ॥ स्नात्वा ततः पंचगव्येन सिद्धादिरण्यसंभ
 यति लैश्च येष्टा ॥ ततस्तु मत्पिंडघटे निधाय पश्यन्दिशं मतगरोपित्वा ॥ नमोऽस्तु धर्माय वरदं प्र

निष्पन्नलंसमानीयततः सिषेच ॥ तथोयभासन्नसर्वेश्वरस्यसर्वसदसिगात्रद्वामुखायदद्यात् ॥ एवंकृतेमे
 तपरिस्थितस्यस्वर्गेगतिः स्यात्स्वमेवतुत्या ॥ तथा ॥ मातुः कुलपितृकुलवर्जयित्वा नराचमः ॥ अस्थि
 न्यमकुलोत्पस्यनीत्वा चान्द्रायणात् शुचिः ॥ महाभारते ॥ यावदस्थिमनुष्यस्यगंगां नसिचतिष्ठ
 ति ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोके महीयते गंगातोयेषु यस्यास्थितिष्ठति च स कर्मणाः ॥ नतस्य
 पुनरावृत्तिर्वस्यलोकात् कथंचन ॥ तथा ॥ दशाहम्भनारेयस्यगंगातोये स्थिमज्जति ॥ गंगायांम
 रणोयादृकतादृकफलमवाप्नुयात् ॥ अनप्रेतस्येत्यादिफलाभिधानमनवेष्ट्यकार्यतेनशम
 शानदेवतायागकरणेनोपकारोऽकरणेनोपाभावरसक्तं ॥ आह ॥ तस्थिसंचयनीयं अनम
 यासिद्धं समानकर्तृकत्वाद्युते ॥ यथा पारस्करः ॥ संचयने चतुर्थी ममुखान्ब्राह्मणान्भोजयि

लापलाशचूर्णेनीत्वास्थीनिपरिहस्यगुह्योपकनिष्ठिभ्यामारायपलाशपत्रपुटेग्रस्येति सम्प
 काककर्तृमेवातद्वाश्वशानेस्थीनिसर्वसुरभिर्मिश्राणिदक्षिणार्वायताकुर्वन्वाहकुलाना
 स्तीर्यवस्त्रवेष्टितं हारिद्रंशंसितिनिर्वपयसिन्निमित्तादि ॥ चतुर्थीमितिचतुर्थीदिवसइत्यर्थः
 एतच्चब्राह्मणानामुपान्नभोजयित्वेनान्नादमुक्तं सूर्यनरेन्द्राद्युते ॥ एतदेवामि
 आहमितिप्रसिद्धं अत्राग्रेवब्राह्मणस्थानीयत्वमित्याचारेपि एतत्प्रथमंकार्यं ततोस्थिसंच
 यइत्यर्थः ॥ इत्थंचास्त्रीमलाभेपरान्नराहोदोआह्वाभावइतिप्रतीयतइतिप्रत्युतिप्रसिप
 तीत्यर्थः ॥ अत्रपलाशपत्रपुटविधानात्प्रथमपलाशपत्रपुटेनिधानेमागक्तंभूतलभांडस्था
 यनेदानंनरमितिअवस्थारोप्यत्वात् ॥ सचपुरभीत्यादिपूर्वोक्तपंचगव्यसंस्तराणान्नरशमी

पञ्चभरकाकटकमेवालंकुर्ममं च स्थे परिभ्राज्यतीत्यनुयुगः॥ अर्नेति ग्रहेर्मास्यित्वे सर्थः॥ कर्मचास्य
 ननिम्नाकार्या अस्थिरस्यार्थत्वात्तन्मध्ये कुशानास्तीर्यतन्मध्ये हरिदं हरिद्रा मसितं वस्त्राव
 कृतं वस्त्रे कुरेशेनास्तीर्यवागित्यादिमेव स्थानेन मद्रस्य चार्यप्रसिपेदिसर्थः॥ अस्थिसंचयन
 मपि ह्यधस्योत्तरप्रतिप्रतिरूपं उक्तनियमवत्॥ संभवेऽवश्यं ससेव प्रतिपाद्ये प्रतिपत्तिविधिः
 प्रतिपाद्ये गणभूतत्वात्प्रतिपत्तेरिति प्रतिपत्तौ प्रादुर्भवत्कारिमेव राहादिक्रियांगत्वेन ह्य
 र्यस्य वचनशतेनापि निर्णयमशक्यत्वात्॥ पूर्वक्रियाचविद्युत्पराणोक्तयथा॥ आराह वस्त्रा
 स्थ्यादिस्य शीघ्रान्तराः क्रियाः॥ ताः पूर्वोक्तमामासिमास्ये केदिरिति सङ्गिता इति॥ सहादेव धे
 शो चानविहिते कार्यम्बरादिस्य शीघ्रान्तराः क्रियाः पूर्वोक्तस्यर्थः॥ अस्यांच पुत्रा यो धने ह्यारन

पत्तिपर्यन्तानियता इत्यपि तत्रैवोक्तः यथा पुत्रः पौत्रः इत्यादिना कारयेन पत्नी पतिरित्यन्तेन समा
 न्यतोऽधिकारो रिणोऽभिवायावश्यकारिकारिणा आह॥ पितृमातृसंपिंडे सुसमानसलिले स्न
 यथा॥ सहजोन्नतो वापिराशो वधिनहारिणा॥ पूर्वोक्त्या सुचनु हो पुत्राद्यैरेव चोत्तराद
 ति॥ कर्तव्यमित्यवश्यमित्यर्थः॥ अतएव सप्तमन्तरे॥ अहंताप्रेतकार्याणि प्रेतस्य धनहारि
 णा॥ वर्णानां यद्वधेयापंतदशेषमवाप्नुयादित्युक्तमिति॥ ततो देयाश्च नृथीहिनेऽकरणे
 ऽशोचमध्यदिनान्तरे यस्ति संचयनकार्यमावश्यकत्वात्॥ अतएव सप्तमन्तरे॥ सोऽहं स्नाने
 येन सममेन वसेत्तथा॥ अस्थिसंचयनं कार्यं हि जैस्ते स्नानेन जैस्ते स्नानेन जैस्ते स्नानेन जैस्ते
 हादयन्त्युत्थिसंचयमादशेषसुवोधे॥ नयमयोः॥ एकदादिने स्नात्वा प्रादुर्भूमिगे

मयेनोपलिप्यमुप्रक्षालितपाणिपारआचम्यर्भयाणिः साहजसिगन्धोपविशपनमइतिनि-
 लानविकीर्यरक्षिणायैककुशयुक्ते॥आसनेरक्षिणाग्नेनमइतिअर्चितेदभैवदेआचाररप्रि-
 वासनेवाववस्थाप्यद्यतेनतिलेनैलेनवासनसमीपंरीपंप्रत्तासम्प्रादीयदयागपयोगसं-
 निधिक्रमेणसंस्थाप्यपंडरीकासंस्तरज्जलेनप्रोक्षेतततःप्राचीनावीतीमोरकमार-
 शयनमोऽमुकगोत्रप्रेतामुकरासयषयाद्यार्धसुभ्यमुपतिष्ठतामिति तिलपुष्पयुक्तो-
 यंदर्भवेद्येदद्यात्ततःसिद्धमिदमत्रास्यतामित्युक्ताजमोऽद्येरादिअमुकगोत्रस्यप्रेतस्य
 मुकरासस्यास्थिसंचयनार्थेकौहिष्टप्राहमामानेनद्यताद्युपकरणसहितेनसारकेनर-
 भवेद्येआचारदग्रावहंकरिष्ये॥इत्युक्तेकुरुष्वेतिब्राह्मणैरुक्तेनगोनमइतिवरेत्॥ब्राह्म

णामुगायत्रीततोरेवतामःपितृभ्यश्चमहायोगिभ्यएवच॥नमःस्वाहायेस्वधायेनितमेवनमोन-
 मइतित्रिःपदेत्॥ततो नमोऽमुकगोत्रप्रेतामुकरासयतत्कुशासनेतुममुपतिष्ठतामितिऊ-
 शासनमुत्तरयद्यात्॥ततो नमोनमइतितिलानविकीरेतद्विजासुतत्अपहताअसुरारक्षां-
 सिवेदिषरइतितत्आपोभवन्नुपीतयेसंयोरभिश्चदनुनःइतिपदेयुः॥ततो रक्षिणात्रमर्घपा-
 त्रंनिधायसाग्रमनन्तगर्भकुशपत्रद्वयेनमोनमइतिग्रादेशमात्रयनखच्छिन्नमइतिप्रोक्षितं
 त्रप्रक्षिप्यनमइतिजलंदद्यात्॥द्विजासुशन्तोरेवीरभीष्टयेआपोभवन्नुपीतयेसंयोरभिश्चदनु-
 नःइतिपदेयुः॥ततो नमइतितिलानप्रक्षिपेत्॥ब्राह्मणामुओंतिलोसिसोमदेवसोगोसर्वादे-
 वनिर्मितःप्रत्नमद्विःसक्तःस्वधयामेतानलोऽन्नप्रीणान्हिनःस्वाहेतिपदेयुः॥ततस्तृतीये

न्वपुष्पदूर्वाः क्षिपेत् ततस्तदर्थपात्रं चामहस्तेन कृत्वा पवित्रमुज्जरायं कृत्वा सनेरत्नान् लान्तरं पुष्पाङ्गारं च
 दद्यात् ततो हि ज्ञेः ओ या हि व्या आपः पयसा सम्वभ्रवुर्पा अन्नरी सा उत पार्थिवी र्याः ॥ हिरण्यवर्णा
 यन्तियास्तान् आपः शिवाः सस्यो नाः सुहवामवन्ति पितृतेन मइत्युक्तान मो अमुकगोत्रयेता
 मुकुरास एवोः र्यस्तुभ्यमुपतिष्ठतामिति अर्घ्यं दद्यात् ततो न मो अमुकगोत्रयेतामुकुरास ए
 तानिगन्वपुष्पदूर्वापाच्छादनानि तुभ्यमुपतिष्ठन्तामित्युक्तं त्वमप्येकं गन्वादिप्रक्षिपेत् त
 तो यथाविधि पात्रपातयित्वा आमन्त्रयं जनानि घृताद्युपकरणानि च यथास्थानं परिवेशये
 त ततः अंगुष्ठमेवानखं औदरे विस्तुर्विचक्रमेवैधानि दधे परं समूहमस्पृशं सुलेखाहेति
 हि ज्ञपादानन्तरं नम इति नित्यानं विकिरेत् इदमन्ने इदं हविः इमा आपः एता उपकरणानी

तिनिवेद्य चामहस्तेन पात्रं स्पृष्ट्वा नमोः मुकगोत्रयेतामुदकुरास एतत्समन्ने घृताद्युपकरणसहितं सोद
 कं तुभ्यमुपतिष्ठतां ततः सव्याहृति कां गायत्री ओमधुवाता कृतायते मधुसूरन्ति सिधवः माञ्जीराः स
 न्नो यधीर्मेधुनोक्तमुतो य सोमधुमत पार्थिवं रजः मधुधौरस्तुनः पितामधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमां
 अस्तु सूर्यो माञ्जीर्यावो भवन्तु नः ओमधुमधुमध्विति हि ज्ञः पदतिनमो नम इति अन्ने मधुरया
 ततस्त्वावेगुडं वा ततो हि ज्ञेः ॥ ओ अन्नहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च य इवेतत्सर्वमच्छिद्रम
 स्तु इति पदतिनमो नम इति वदेत् यथा सुखं वाप्यतो जुषस्वेति भवान्प्राशयेद्दिज्ञानं गृह्यं दत्त्वा
 भुजानं प्रेतं भावयेत् ॥ हि ज्ञे च सव्याहृति गायत्री मधुवाता हि अर्चं मध्विति त्रिः पितृसहितो पुरुष
 सक्तं रुचिस्तवादि पदतिनमो नम इति वदेत् वेणुवीर्या मरुंगादिन वा दयेत् ॥ तत उच्छिष्टं

निबोधकृशानास्तीर्य प्रोक्षामालं सतिलघुतमारायमो अग्रिहः प्रोक्षेतीवायेष्यदग्धाः कुलेममभ्रमो
 रत्नेनतप्यनुत्तमायानुपगंगतिमिति हिजे पठति नम इति उनेषु विकिरेत् ॥ औयेषां नमाता नपितान
 वधुर्नैवान्निमिहिर्नेतथान्नमस्ति ॥ ततः प्रयेन्मभुविस्त्रमेतत्प्रयानुलोकाय सुखाय तद्वदिति हिजे प
 ठति नम इति पठेत् ॥ ततो जलगंडूषं दद्यात्सया इति गायत्री मपुत्रतामृचं मध्विति च विः पठति नमो नम इ
 तिवरेत् ॥ ततः पात्रान्तरे तिलपुष्पजलानि वामहस्ते नारायणं दक्षिणे नमो दकमाराय नमोऽमुकगोत्रमे
 तामुकरास अवने निस्वतुभ्यमुपतिष्ठतामिति स्तराणे परि अवने जलं दद्यात् ॥ घटादियुक्तमन्नपिंडं मे
 दकपुष्पसहितमाराय नमोऽमुकगोत्रमेतामुकरास एतत्पिंडं तुभ्यमुपतिष्ठतामिति वामान्ना रध्वरसि
 राहस्ते न दद्यात् अत्र पितरो मारय च यथाभागमावृषाय चमिति हिजे पठति नम इति पिंडान्निपिंडं शे

षु विकिरेत् ॥ ततो वामावर्त्ते न उदरगन्तं गत्वा औ अमीरन्ः पितरो यथाभागमावृषाय पिषतेति हिजे पठति न
 म इत्युक्ताभिजयन्ते नैव पथा पराहसपिंडं प्रक्षालनोदके न जले नानमोऽमुकगोत्रमेतामुकरास अ
 वने निस्विति पुनरवने जयेत ततो नीबो विष्णुणा चम्पदक्षिणं वा स्पृष्ट्वा औ नमस्ते प्रेतमुष्माय नमस्ते प्रेत
 तपसे नमस्ते प्रेतयन्त्री वन्तं नमस्ते प्रेत रसाय नमस्ते प्रेताघोराय नमस्ते प्रेताय नम इति हिजे
 पठति नम इति यंडं जलीन्द्रयेत् ॥ ततः सत्रं जलादियुतमोदकमाराय औ एतद्ः पितरो वा सोमानो तोम
 सितरो युद्धं प्रेतवास इति हिजे पठति नम इत्युक्तानमो अमुकगोत्रमेतामुकरास एतद्वास सुभ्यमुप
 तिष्ठतामिति सत्रं पिंडं परि दद्यात् ॥ ततस्तस्त्री गंधपुष्पहृपरीयतामृलेः पिंडं मर्चयित्वा नमः शिवाः
 आयः सन्तिति र्भवयेजलं सौमनस्य मस्तु पुष्यं न सतं चारिष्टं स्त्रिस्तं दद्यात् मोदकमाराय

नमो अमुकगोत्रस्य भेतस्यः स्यामकसस्य रजमिदमन्पानादिकमुपतेष्टतामस्यस्योरकंदद्यात् ततः पिंडोपरि
 कृशात् त्वा औ ऊर्जं वहनी स्तं घ तं पयः की लालं परिश्रुतं स्वधा स्थतर्पयेत मे प्रेतमिति हि जे पयति नम इत्यनेन
 पिंडं सिंचेत् ततः पिंडं सम्पन्नमित्यन्ता इत्यन्तमाघ्राय पिंडमुत्तोलयेत् नमो अद्येत्यादि अमुकगोत्रस्य
 प्रेतस्यामुकसस्य ह्येतत्स्थि संवचनायै कोटिष्ट आह कर्मणाः सांगतार्थे रक्षिणामिदं रजतं तन्म
 संवायथा सम्भवदेत गोत्रशरिवनामे त्राह्यणाया हं दे इति रक्षिणां रत्ना औ देवताभ्य इत्यादि निर्दिष्टे प
 यति नमो नम इति वदेत् अभिरम्यतामिति विसृज्य हीयेनिर्वापयेत् ततोः छिद्रावधारणं कृत्वा हरिं स्मरे
 त आर्हीयद्रागपयो सिपेत् ततः पुत्रादिः सपिंडं वंशु सद्भिर्तोषोत वस्त्रवरः नानाविधफलमल्लादि
 भिरष्टौ पात्राणि पुरयित्वा गन्धपुष्पद्वयदीपादिभिः श्मशानं त्वात्तरान्वितै रर्धादिभिः पूजयेत् कैश्चिदेव

कैश्चिदप्ये कैश्चिद्रोजनेः कैश्चिद्वृषे कैश्चिद्वृषे कौश्चिमान्नीये कैश्चिन्मासे कैश्चिदसते श्मशानदेवताभ्यो
 निवेदिते यथा मंचिताया उन्नरहारे मागसोपविश्य औ नमः कृत्वा रमुखे भ्यो देवेभ्य इति सर्वदा ये स्मिन्
 श्मशाने देवाः स्पर्धगवन्तः सनातनाः ॥ ते स्मत्तश्काशाङ्गुलानुवलिमष्टांगमसया मेतस्यापि शुभा
 नलोक्तानमयच्छुन्त्रशाम्बतना अस्माकमापुराणे गये मुखे चरताम्बरमिति हि जपादानन्तरं नम
 इति वदेत् ततो नमरायोः सांगवलिः शंकरादिदेवताभ्यो नम इति वलिं रत्नाप्ररक्षिण कर्मणा पर
 पात्रद्वयं अष्टद्वयं पूर्णत्रिषु द्वारेषु नीत्वा पूर्ववद्वलिं रत्नाक्षीरेणाभ्युष्य शंकरादिदेवताः स्वीयस्वीय
 स्थानं गच्छति विसृज्य प्राचीनाचीनी रक्षिणामुखे भौनी गोक्षीरेणाचिता स्थिरवडामभ्युष्य श
 मीपलाशशरत्नाभ्यां सन्दंशमायेन ममूनः सनातनाभ्युष्य मणिष्ये स्थानि नतो मुखे च स्थीनिक्रमेण

हस्योदसगयेनानेनगंधवारिणाचसिक्तापलाशपत्रसंपुटे संस्थाप्यतत्रपत्रपुटेनचमन्यपात्रसंपुटेक
 त्वासवेरापरिवेष्टयन्नघादिकर्मराशंकानभवतितत्रभुवौदेशेअतिनिम्नगतैकत्वातन्मयेक
 शानास्तीर्यतत्रहारिद्वस्वखंडंपातयित्वा नमस्कृतितत्रमस्यात्रसंपुटेनिधायतदुपरिकंटकशेषा
 लपंकपिंडंनिधायगतैदृक्षःइष्टकारचितपिंडकाचयः पुस्करकः पट्टकोवाकारयितयः॥ त
 तोवभुभिः सहसचेलः स्थायात् समयान्तरेचपुत्रादितत्स्थानंमृद्भिः पूरयित्वा समं ऊर्यात्तत
 श्रिताभस्मानितोयेसिपेत गोमयाभुभिः चिताभूमिं संशोभ्य पूर्ववदेव शंकरादिदेवताभ्यो वलिं
 दत्वा देवताविसृज्य वलिं तोये निक्षिपेत्॥ चिताभूमेरुच्छादनायैदृक्षः इष्टकारचितपिंडिकाच
 यः पुस्करः पट्टकोवाकारयितयः ततो वभुभिः सहसचेलः स्थायात् समयान्तरेचपुत्रादि

ततस्थानस्थीनिगंगां नीत्वा स्थात्वा पंचगव्येनाभ्युक्ष्य सुवर्गमधु घृततिलैः संयोज्य मृतपिंडसमुपे निधाय
 दक्षिणां दिशं यश्पन्नमौस्तु धर्मायेति वदन् जलं प्रविश्य समेप्रीतो भवत्विति गंगाभूमिं निक्षिपेत्॥ ततः स्था
 त्वात्वा यस्सूर्यं पश्येत् तत आचम्य कुशतिलजलान्याह्वयन्नमोऽद्येतादिहोतैतदस्थिप्रक्षेपकर्मणः
 सांगतार्थं दक्षिणाभिदेकां च नम्रिदैवतं यथा संभववेद्गोत्रशाखानामेवास्त्राणायाहं देहस्य
 त्त्वं यथा शक्तिवास्त्राणां यदक्षिणां दद्यादिति॥ ततो यावदशौचं प्रागुक्ततर्पणवाक्यैस्तर्पयेत्
 अक्षारलवणं हविष्यं च तत्र खिणत्तमेदिने प्रातर्वस्त्रादिमुद्वेगहारिमुद्विचकारयेत्॥ ततो ग्रामा
 हहिर्गत्वा दशमपिंडं पूर्वोक्तप्रक्रियया दत्त्वा तोयांजलिदणकंच दत्त्वा त्याज्यलोमकेशनखादीनि
 च्छेदयित्वा नापि जेभ्यः प्रेतसंस्पृष्टवासांसि दत्त्वाऽभ्यर्चयित्वा तौषिकं दत्त्वा तिलैर्नैलेन शिरः प्र

भूतिपाशान्तसर्वागम्यमपि ऐस्तिनैः सर्वगच्छाणि विधुः ॥ चेतश्च पदार्थप्रवालां मुवर्त्तयति
मधुरपराशंखप्रभतीनिमंगलद्वाराणि स्पृष्ट्वा कीर्तयित्वा च वंशरंजं च स्पृष्ट्वा शुद्धो गृहमाग
च्छेदिति ॥ तत्राह पैगी नसिः ॥ मृतमनसा ध्यायन् वीजुदकोजलीननिनयेत्तथा वम्रभूते का
दशाहयावदिति वीनिति फलातिशयार्थ एकादशाह पदमशेषान् द्वितीयदिनपरंतत्र
तन्मात्र एव न क्रयोरित्यर्थः अतएव पितृयज्ञस्तु निर्वर्त्य यानिते आह एवमु ॥ आहं प्रति
रुचौ चैव मातापित्रोर्मताहनि ॥ असापिंडीकृतमेतमेकोद्विष्टेन तर्पयेदिति जालवच
ने पितृयज्ञतर्पणानिर्वर्त्य क्रियमाणो आह एकोद्विष्टेन तर्पयेदिति संगच्छते तथा स्वा
ध्यायं चास्य तर्पणमिति महागरुनिपातेऽन्यपदान्मेततर्पणमवगम्य तदिति तथा ब्रह्म

हमः
२६

परागो॥ एकै नै नै नै देया सुविप्रायां न लयो रश॥ गते हार शब्दे या सुवेश्या परशपंचच॥ त्रिंशत मूद्रा यरे पा सु
मेत भूमि गता येति॥ तथा च स्वपरागो॥ यस्य यस्य तु वर्या यस्य च न स्यात्ता श्चिमेतदः॥ सत व वस्व भुडि
च गह भुडि चकार येत॥ समा परशम पिंडं यथा शास्त्रमुच्यते॥ ग्रामाद्वह्निस्तौ गत्वा येत स्मृते च वा
ससी॥ अश्वानामाश्रितानां च रत्नास्त्रावेक रोमियः॥ श्वश्रु लोमनस्तानो च यस्यामेतज्जहात्यपि॥
गौरशर्पकलेन तिलै तैलेन संयुतः॥ शिरः स्नात्वा पुनः कृत्वा तोयेना च म्पवा श्यतः॥ वा सो पुमं
न वंशु हं अत्र यां भुष्ट मे ववा॥ गृहीत्वा गं सुवर्णं च मंगलानि शुभानि च॥ गृहीत्वा क्रीते पितातृप
श्चात् प्रादो भवेत्तरः॥ श्वश्रु शीनां मध्ये यत्पागा दंतत सर्वं तज्जेदिसर्पः॥ एतेनाश्वादि लोमो शि
खायाश्चावपनमुक्तं तिलै तैलेन निगद न न न रं तिलै तैलेन पुमं रा मपिते यं रशमे ह म च र्पंगत्वा क

तश्च शुक्रमाणाः प्रेतस्य स्वासुत्तम्यतिलकत्वावद्यष्टगौरशर्षपैः शिरः स्वातानाहतवाससः शुक्लवा
 ससोवा अरिष्टगौ हिरण्णारी मालम्प्रविशेरन् इति हारीतवचनात् ॥ कृतश्च शुक्रमाणा इति वहुवचनात् ॥
 तः सर्वेषां सपिंडानां सौरमुक्तं शेषं अयुक्तं यथा मनुः ॥ विप्रः शुद्धैरपः स्पृष्ट्वा सत्रियो वा वाहनाय
 वै वैश्यः प्रतोदं रश्मिं वा यष्टिं मृदः कृतं क्रिय इति ॥ कृतं क्रिय इति समापिता शौचान्तकस्य इत्यर्थः
 अस्यार्थः प्रेतक्रियायां पुत्राद्या एननियुक्तपर्यन्ता उक्तक्रमेणावश्यमधिकारिणः इत्युक्तेन न
 परिपत्राहेनियताधिकारिणिक्रममात्रेणान्तरवशः सगोत्रेनात्मगोत्रादिनावाशौचमध्यविहित
 पूर्वाः क्रियाः कृताः तदा पुत्रादिना पुनः सान्कर्यास एव भासमापयेदिति ॥ यथा ब्रह्मपुराणे ॥ प्र
 थमेऽह्नियो रद्यात्मेतायान्नं समाहितः मनो नुवेधुचात्ये प्रस एव प्रहरात्पीति ॥ अत्रान्नं स

एवेत्येवकारेण प्रथमपिंडं हतैव तत्पिंडं हनाधिकाराद्युक्तं अतएवाश्वलायनगृह्यपरिशिष्टम
 पि ॥ असगोत्रः सगोत्रो वा यदि स्त्री यदि वा पुमान् ॥ प्रथमेऽह्नियो रद्यात् सहराहं समापयेदित्या
 ह स इति स एवेत्यर्थः ॥ सर्ववचने कमलत्वादिति केचित् ॥ तन्न पुत्रादरेपिनियताधिकारि
 त्वादकरणे प्रत्यवायापत्तेस्तदनुपपत्तये कर्तव्यताया वावकाभावात् न च रशाहिकपिंडं ह
 न कार्यस्य प्रेतदेहहरणस्य प्रथमपिंडं हनेनैव जातत्वात् पुनः करणवैफल्यमिति वाच्यं भ
 विष्योत्तरेपि स्वप्रत्यवायाभावात् कर्तव्यत्वात् अतएव ज्येष्ठे देशान्तरस्थकनिष्ठेन योऽंश
 आच्छेदकतेष्वपि ज्येष्ठस्य पुनः करणमधिकाराधिकरणो व्यवस्थापितं निवर्त्तयितुं स ए
 व प्रहरात्पीत्यस्यापि प्रहरात्मेवेत्येवार्थः न त्वच्छिद्रपिंडं हने स्मिन् कृतेऽधिकारिणा गतेन

ननिवर्त्तितमिति अतएवाश्वलायनगृह्यपरिशिष्टे सदृशाहसमापयेदित्यक्तं वस्तुतस्तु सर्वत्र क
 मिकाधिकारिणोऽपूर्वपूर्वसत्वे परस्परानधिकारता प्रथममनधिकारिकृतपिंडं हानात्पुनश्च शरीर
 पूरणमपिनृत्तमेवेति प्रकमाधिकरणमायेनारब्धसमाप्तेः शिष्टगृहीपनुत्तयेऽप्रथमकर्तुरपि समा
 पनं न्यायमाप्तमेव ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ अनुदितमिति अतएव भरतेन कृताया अपि दशरथप्रेतक्रिया
 याः श्रीरामचन्द्रेण पुनरनुष्ठानं गमायरोऽप्युपनीमिति अतोऽमेन कृतेऽपि पुत्रादिना उद्वेक
 नादियावत्प्रेतक्रिया कार्येति शास्त्रार्थः ॥ राहलूनपुनः कार्यः तस्य प्रतिपत्तिरूपेत्वेन प्रति
 पाद्ये सत्वेऽनुष्ठानात्पर्यादाह स्यत् प्रतिपाद्यसत्वेन द्रष्टा मोवावाचनिकत्वादिति ॥ इत्यावा
 रचन्द्रिकायां पूर्वक्रियानिर्णयः ॥ अथ मध्यमा ॥ तत्राशौचव्यपगमदिने प्रातर्नद्यादौ गृहसम्ब

ध्विनेनैसंहयथाविधिमुखातः शुचिः शुभ्रनववस्त्रगन्तस्वगृहद्वारमागत्य कृतपाणिपादशौचः
 आचान्तः चतुर्दशान्तिसंयतब्राह्मणेन कारयेत् ॥ तदाह देवलः ॥ अद्याहः सुयतीतेषु सुखा
 ताः कृतमंगलाः ॥ आशुयादिप्रमुख्येन ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचयेत् ॥ अथ मंत्राशौचं राहः
 स्विति वद्वचनमविवक्षितं ॥ अमथेकाहपक्षिणपाद्यनुपग्रहापत्तेः आकाशया अत्रापि स्वा
 नादेरन्वयात् अतः सद्यः शौचेऽपि अमुचिस्त्राति क्रमएव कृतपूर्वस्याधिकारिणः सपिंडा
 नां च स्नानमंगलरूपशान्त्वरकक्रियातद्दिने कार्येत्युक्तं ॥ आशुयादिप्रमुख्येन इत्यभिधा
 नात् ॥ स्नानादिभिर्विनाशौचमुपगमोनास्तीत्युक्तं नवति ॥ अथ चतुर्दशान्तिप्रयोगः ॥ त
 त्रप्रथमेनियतशुचिवेदिराह ब्राह्मणं संनिधाय पुनस्तस्मै कृताचमनोऽभ्यप्रञ्चासब्राह्मणा

नस्वस्तिवाचपात्रचतुष्टयेनलंसंस्थाप्यप्रथमेपात्रेहस्तंरत्नागायत्रीपठेत् ततः ओं शन्नो देवीर
 भिष्टय आपो भवन्तु पीतये ॥ शंभो रमिष्वन्तु नः ॥ स्तोत्राः प्रथिविनो भवास्तस्मान्निवेशनी ॥ यच्छ
 नः शर्मसप्रद्याः आपो हिष्ठा मयोऽवस्तान ऊर्जे रक्षातनः ॥ महेरगा यचस सेयो वः शिवतमो
 रसस्तस्य भाजयते हनः ॥ उशतीरिवमातरः पुनर्गायत्री पठेत् इत्येकाशान्तिः ॥ पुनरपरस्मिन्
 पात्रे तथैव हस्तं रत्नागायत्री पठित्वा शन्नो देवीरित्याद्यनन्तरोक्तमकचतुष्टये ओं अन्न
 येन सहो वाचविज्ञायते हास्ति हिरण्यस्यापतिगोः स्वानां दासीनां प्रवराणां परीक्षानां
 मानो भव्यनुग्रहो वशंतस्यापर्यन्तस्याद्यवराद्यो अभिरिति संवेगो तमीदृस्येष्वहस्तवन्त
 मिति वाचाहमस्यैव पूर्वमुपयन्ति सहो गायन्ती जीता वाचमहो वाच हैवे भवेगो तमतड

नरेषु मायुषानां ब्रह्मिषि हि नर्चिषः ओं हे सती असन्वा रावा स्पृत्ता महे देवानामुत ममानां ॥
 ताभ्यामिह स्विता मयं समेति यदन्तरापितरं मातरं च ओं नाहमत एक वाचति करत इति प्रतिका
 म्पुहासावेति पुनर्गायत्री च पठेदिति द्वितीयाशान्तिः ततो वामहस्तेन शंकरं कुलस्थं च गृहीत्वा हस्तौ
 न चर्चयित्वा निष्ठीवा चामेत पुनरपरस्मिन् पात्रे तथैव हस्तं रत्नागायत्री गेध इन्द्रावरुणा
 वानहया ॥ शव इन्द्रावरुणा वाजशीतौ समिन्द्रा सोमा सविता यद्यो ॥ शन्नो देवीरभीष्टय इसा
 हि पूर्वोक्ताश्च तस्वस्त्या अरंग समे वो यस्य सयायजिन्नद्य ॥ आपो जनयद्याचन ॥ द्योः
 शान्तिरन्तरं शान्तिः पृथिवी शान्तिरपः शान्तिरोषधयः शान्तिः ॥ धृते धृह मासिन्नस्य मा
 चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षन्तां मित्रस्याहं चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्ष्ये मित्रस्य चक्षुषा

समीक्षामहे॥ धृतेतंहमाद्योक्तेनस्तुषिजीव्यासां नमस्तेहरसेशोचिपेनमस्तिप्रपार्तिष्ये॥ अनांसेअसुन
 पलुहेतयः पावकोयमस्मभ्यंशिवोमवा॥ नमस्तेलुविद्युतेनमस्तेस्तनइलवे॥ नमस्तेमगवन्सुयतइः
 समीहसे॥ यतोयतः समीहसेततोसोअमवंकुरु॥ शन्नकरुप्रजाभ्योऽनमनः॥ पशुभ्यः॥ सुभिविषानआप
 ओषधयः॥ संतुष्टमिद्वियास्तस्मैसन्तुष्टोस्मान्देष्टुंयंचवयंदेष्टुः॥ तच्चकुर्वेदहितपरस्ताच्छुक्रैश्चरत॥
 ॥ परेमशरदः शतंशृणुयामशरदः शतं॥ औत्तरसुमित्रावरुणयोः सायचनसस्पदेद्योमानस्थायदृगा
 तुविश्वेदेवास्वापदृगानुविश्वेदेवास्त्वपिन्मामगहोवैप्रतिष्ठास्वततप्रतिष्ठितमयावाचासंस्तुयत
 स्मादयपशूनैतेतेगहारावैगानिगमिषतिपशूनां प्रतिष्ठादतिश्चनगायत्रीचपदेत॥ इति तृतीयाशान्तिः
 पुनरपरस्मिन्मात्रेहस्तस्त्रागायत्रीसम्मावातेतिस्वस्तिनस्वाभिविथ्यामिभर्त्तवः स्वस्तुतामिषिचामि

वाद्यरोगोदेवेभ्यः सर्वेभ्योभूतेभ्यस्तुपितगामाँइन्द्रजीवामुनीतीसहमापुनातुसोमः अस्पावरुणः सुनी
 तायमोराजाप्रसरातिः पुनातुमाजातदेवासर्जयन्सापुनातु॥ औनस्माकोयान्मे शतपापअग्निंयन
 जायमानस्यचयच्चापिचवर्द्धतोमेततपावमानीभिरहंपुनामिऔगोधातस्कारत्वात्स्वीवचायचकि
 त्वियं॥ पापकुंचररोभ्यस्ततपावमानीभिरहंपुनामिऔष्टुषिवीशान्तिरिति पुनर्गायत्रीचपदेरिति॥
 ॥ ततस्तेनोदकेनसर्वानशोधि नोदहंद्यागिप्रोसेत॥ तदुक्तं पैटीनसिना॥ श्वोभूतोऽग्निमुपसमाधा
 यशान्मुदकं कुर्यात्॥ शन्नोदेवीरिति सक्तेन प्रथमं द्वाभ्यां द्वितीयं शन्नोदेवी रन्वयः शन्नोदद्यातीतर
 लुमित्रावरुणोति तृतीयं सम्मावाहेन्द्रनः चयस्मात्कोषात् षुषिवीशान्तिरिति चतुर्थं सर्वत्र सावित्रीच
 कुर्यात्॥ तृतीयेच चर्कराकलथकंचनिष्टीवाचामेति॥ श्वोभूतेरशमदिनाहिसर्यः॥ एतदप्यशोच

पगमपरं शब्दोदेवीरिति सक्तं च यो वदसाद्यं च कचनुक्कं शब्दं न्दं प्रथमपितृचक्षुरित्याद्यथायसमाप्तिपर्य
 न्तं शेषं पदव्याख्यातं। एतदन्तरं तिलपात्रं चैतरणी चैतु रानमाचरन्ति तन्निष्पन्नं राभितिकश्चित्। तत
 सोपकरणां शय्यामानीय सम्प्रदानं चकृतं नित्यक्रियमाचान्तं समीपे उपविश्य। नमः सोपकरणां येश
 य्नायेनमः एतत् सम्प्रदानं ब्राह्मणाय नमः इति देयं ब्राह्मणो सम्पूजयथा हं पाद्यादिकं चरत्तादृशं सो
 पकरणां शय्यां दानं। तिष्ठित्करे जलं दद्यात् ददस्व इति हि जे नौ के अद्भिः शय्यां प्रोक्ष्य कश्चित् जल
 माशय। नमोः द्याशौ च यपगमे अमुकगोत्रस्य मे तस्यामुकसस्य स्वर्गं कामदं सोपकरणां शय्या
 मर्चितां सर्वस्वं विष्णु देवताममुकगोत्रायामुकशर्मणो ब्राह्मणायार्चिताय नमः इति क
 शदि दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनं ततस्तथैव नमोः द्याशौ च यपगमे कृतं ततस्तोपकरणां शय्यां नमः

तिष्ठार्थं रसिणाभिरंकाचनं अग्निं देवतममुकगोत्रायामुकशर्मणो ब्राह्मणाय नमः इति अं अ
 स्मात्राता देवत्रापच्छुप्रदानं तमाविशेति हि जपादानन्तरे नमो नम इति हि जकरे कशदि सहितं कंचनं द
 द्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनं ततः शय्यां यां सुप्ताये यतीर्थे न करमध्यागुलके न शय्यां स्पृशन् गायत्री ओ
 ह हस्यन्ते ये तामहं वरुणो दद्यान् सोमं त्वमस्यात् हव्यं च एविमयो मद्यं प्रतिगृहीते ओ अग्नये स्व
 मद्यं वरुणो दद्यान् सोमं त्वमस्या आयुर्हव्यं एविमयो मद्यं प्रतिगृहीते ओ क्रोशत कस्मात् अहात
 कामो यासात कामो हाता कामः प्रतिगृहीता कामे तत्तेन व कामसतो भुजनामहे ओ द्यौस्वो दद्यान्
 पृथिवी त्वा प्रतिगृह्णानु इति पठित्वा शय्ये ये विष्णु देवता कारति वदेत्। ततः फलवस्त्रसहितं का
 चनं पुरुषं प्रतिगृहीत् ब्राह्मणं वपि ध्रुवं तस्मै नमः इति पाद्यादिकं चरत्ता फलवस्त्रसहितं का

चनप्ररुषंरशनीतिहिजकरेनलंरघातरस्वोतिहिजेनोकेयइयमद्विरभुस्यकृणितलनलामाराय
 नमइत्यशौचयपगमेअमुकगोत्रस्यामुकयेनस्यामुकरासस्वर्गकामइभंफलवस्वसहितको
 चनप्ररुषमर्चितंसवस्वेविष्णुदेवतंअमुकगोत्रायेत्यारिदक्षिणान्तंपूर्ववतप्रतिगृहीताच
 गायत्री॥ओंअभयइत्यारिओंइहस्यतयेत्येत्यारिओंकोरारित्यारिद्यौस्त्वेत्यारिआभेयतीर्थ
 नइत्याणिस्यशनयेनफलवस्वसहितकोचनप्ररुषोयंविष्णुदेवताकृतिवदेति॥अमा
 न्यपिमेतसकलततफलकामनयाभूम्यासनजलादिविषयोपभोगोचितद्रव्याण्युत्सव्यर
 घातः॥तइकेमत्स्यपुराणो॥सतकान्ताद्वितीयेन्दिश्यांरघाद्विलक्षणा॥कोचनंप्ररुषेतइम
 लवस्वसमन्वितं॥सम्पूज्यहिजराभ्यंत्यनागभरगभ्यशोः॥द्योत्सर्गश्चकर्तमोदेयाचकृपि

लाभ्यनेतिसतकान्ताद्वितीयेन्दि॥तिपूर्वरिनयापकसताकामिप्रायंतंनैवद्वितीयदिनेःशौचयप
 गमोभवतितैवचयसातकयपगमेनस्नातइतितथाक्षत्रादिःसतकान्तेतुमोजयेत्युजोद्विजा
 निसाहिमत्स्यपुराणारिवचनेद्वितीयदिनसहचरिताद्यथाद्विविधानदर्शनारम्यथाद्वितीयदिने
 कर्तयतयाअदृष्टार्थकतापत्तेःइत्थंचसद्यःशौचेतदिनएवविहितकालालाभेश्यादिरान
 सहितमात्रआहमिति सिद्धंतदिनेविहितकालालाभेतुतत्परदिनएवपक्षान्तआहवत॥अ
 शौचयपगमस्यविहितकालवर्तिनएवाधिकारत्वेविश्वस्वरसात॥एवंचाशौचयपगमस्या
 ननारेपिप्रथमविहितकालवर्तिनएवनिमित्तत्वेउपस्थितपरितागेहेतुभावेअप्यनैरस्वरस
 रतःसतकान्ताद्वितीयेन्दिइतिनिमित्तोच्चेरवस्थितनीयएवअधिकमस्मत्तहतविवेकारावे

उसन्धेयमिः अथमासपक्षतिथ्युच्चैस्वोपिनिष्पन्नासाक एवतत्तद्विधौ चनेषां निमित्तत्वाभावात्
 जायमानतया कार्यजनकस्येव निमित्तत्वात् यत्र तु मासैक्यारित्यादिविधिर्मासविशेषाद्युच्चै
 स्ववान्तत्रमासाद्युच्चैस्वविनानतत्कर्मैति युक्तं तन्निमित्तत्वमिति ननु मासपक्षतिथी
 नां च निमित्तानां च सर्वशः उच्चैस्वनमकुर्वाणो न तस्य फलभागभवेदिति त्रह्योऽपराणवचने
 मासपक्षतिथीनां न निमित्तत्वेनोच्चैस्वः किंतु निमित्तानामपि कर्माधिकरणीभूतानामेव अ
 न्यथानिमित्तानां चैव सर्वशः इत्यनेनैव प्राप्तौ वैयर्थ्यात् ततः कर्ममात्र एव मासाद्युच्चैस्वसांग
 त्वात् कुतो न तेषामुच्चैस्वइति मेवंमाद्यदित्यानिमित्तत्वाभावेऽपि मासपक्षतिथीनामुच्चैस्व
 विधौ माणादिरूपेणाच्चैस्वभावेन मासि पक्षेति यादित्येव केवलानां तेषां मुच्चैस्वपक्षेः एवैव

पक्षचवनस्य श्रुत्याभावात् तस्मात्सिद्धपदे तु स्यामितीदिविधौ माघे मास्यसिते पक्षे इत्यादि मंत्रे
 पुच निमित्ततया प्राप्तस्य माघादेशे विशेषतया मासादिसामान्यानामुपस्थितमासपक्षद्विपरने
 चैस्वार्थमेवैष्टयमासपक्षतिथिपराणां सार्थकत्वमुक्तं लाघवात् अत एव मासीत्यारोमा
 सपक्षपदयोक्तव्यमिति नान्तथा माघे मासि शुक्ले पक्षेति थो सप्तम्यामित्यादिगौडानामाचारः प्रा
 मारिकाः सर्वसम्प्रदायसंमतो दृश्यते न तु माघशुक्लसप्तम्यामिति पाश्चात्याचारः किंच माघे क
 र्यात् शुक्लपक्षे सप्तम्यामित्यादिविधिषु असमस्तत्वेन सर्वेषां शुक्ले मासीनां तिथिविशेषा
 तया समस्ततयोपमासोपि निर्युक्तिक एव स्यादेतत्तथापि अद्येतस्य कथमुच्चैस्वः न हित
 तद्विनस्यापि निमित्तत्वं कापि प्रतीयते तत्र विवरणमात्रात् न चाद्येति नोक्तेयत् किंचित्

याहो कर्तव्यतापैतैः तद्वावर्तनायेति वाच्यं अत्र वावर्तनकरूपेण माघादीनां निमित्तत्वेनाभावात्
 वस्तुतः परिचयवाच्यं तस्यैव माघादिरूपेण विधिवाक्यस्थितया कर्मप्रयोजकत्वेन निमित्तत्वादि
 तिसरं प्रातःस्नानेकरूपमाद्येपापप्रनाशनं तथा अद्यकृष्णाम्नादेवीनभश्चंद्रसरोहिणी
 तथा जन्मशरीरलक्षणगुणीयतान्त्राक्षराण्युपासनेन ये ततोऽद्येमाद्यमिलापे पक्षे
 पुराणाद्युक्तेषु अद्येमादिपददर्शनात् मासपक्षतिथीनां च इत्यत्र चकारेण कर्मधिकरण
 तत्तद्दिना नाम होरावाच्यकानामपि समुचितत्वादद्येमादिप्रयोगः प्रामाणिक एव यदा इमे
 माघादयः इत्युपस्थितत्वेन ज्ञातानामेव माघादीनां कर्मप्रयोजकतया विधिवाक्याश्रुता
 नामप्याद्यकारणी भूतज्ञानविषयतया लाघवाद्येव मासादिसाधारणतयोद्देशः अ

तएव अद्याप्यंगगायामिसादिष्वपि प्रागवर्तितेनाद्येमास्य निमित्तत्वाद्ध्येतव्यः सपपन्न इति अतएव पाश्चा
 त्यादिपदतौ सर्वत्राद्येति लिपिरिति अद्यपदस्य चास्मिन्नेवाहनीत्यर्थः नृणां सनेः हः पदे निरुद्धलक्षणमात्र
 होरात्रपरं अतएवाद्यमवोः घृतनः इत्येवमयतोर्हं वृत्तलोकतः सिद्धमित्यत्राहं वृत्तसहितदिनेऽद्यशब्देन
 रूपितः अत्रेतएवाद्येवाहनीत्यहोपराहोरात्रवाच्यतया पूर्वाहोरात्रएवाद्यव्यवहारेऽप्यतेनाहः पदस्याहो
 रत्रेन निरुद्धलक्षणस्याहं शावमाशौचं तथा होरात्रेण चैकेन साधारणोदिवसः स्रज्जसाहोदयस्तान् एवं
 च व्यावहारेचाद्येसेव प्रयोगो ननु तस्यां प्राविष्टिमासपक्षतिथीनामव्रतदिने नैव तद्वत् विशिष्यकीर्तनस्य
 समुचितत्वात् अस्याः पुराणकृतप्रादीनामुद्देशप्रसंगात् यदनिमित्तानामिति प्रयोगविधिवाक्योपाज्ञा
 नामेवं श्रौतनिमित्तानां कीर्तनभूतानामेकफलं प्रसाधारण्यं रणत्वावगतेः अतएवामुक्तकामदयेन

स्येवोद्देशेन न तु विभक्तये पातस्य शुचित्वोपवीतितादिरिति यत्र न भिन्ना कुर्यात् एवमुद्देशेनोक्तितत्रापि
तस्यां वा विसेववाच्यं उक्तपक्षमासादिवदिनस्याप्युद्देशत्वसिद्धेरिति अहमिति कर्तुं अमुकं क्रमेति
कर्मणाश्च कुर्यादिति क्रियाया अपि मनसा संकल्पमतिवाचाभिलपतिकर्मणा चोपपादयतीति परिभा
षया कर्मणाः सुकृति सा अत्र तानविशेषरूपस्य कर्ममात्रहेतुत्वोपपत्तात् तद्विषयाणामेव स्वकृतिकर्मणा
मभिलाषविषयत्वसिद्धौ तत्रैवमासपक्षतिथीनामित्यनेन तेषामप्यधिकानामुद्देशविविधिरिति तस्मिन्
विशिष्टभारतवर्षेऽस्यामभिलाषे च मानेन पश्यामः तीर्थाहोतुमयोगविधिवाक्यस्थतया तत्तत्तीर्थानामि
तनेयैवोद्देशवदिति। अत्र च शष्पाक्लृप्तनपराधराजयोः कृत्वाश्चरणात् विभक्तिन्यायेन स्वर्ग एव फलहेतु
त्सर्गस्य एकादशाहेमेतस्य मस्य चोत्सर्गनेहयः भेतलोकं परित्यज्य स्वर्गलोकं संगच्छतीत्युपराध

चाना॥ प्रेतलोकपरित्यागपूर्वकस्वर्गलोकगमनफलं तदपि प्रेतगतमेवोद्देश्यं प्रेतस्येति विधानात् हि न
दम्पतिपूजायास्तुक्ताप्रसयवैधित्समानकर्तृकत्वेन ह्येतत्संगोपिकारकतावगमात्फलवत्संनिधाय
फलं तदंगमिति न्यायाद्व्योत्सर्गांगत्वमेवेति प्रपञ्चितं विवेकासंवेत्तव्या गोतमः ॥ न निप्रेते न दद्यात्प्रासंगि
कमेतेन मातापितृव्यविद्याख्येति ॥ प्रसंगो विषयो पञ्चोगः ॥ तत्र प्रयुक्तश्रम्यासनादिप्रासादिकं माता
पितृद्वितयायस्य प्रासंगिकश्रम्यासनसनेन दृष्टिश्चेतेन व्याख्याततयोरपि प्रेतयोः प्रासंगि
कं दद्यादित्यर्थः ॥ अब्रमेते इत्यनेन तथा नृते पितरिष्वेण क्रियाकार्याविधानत इति मारीचिचनेन च प्रे
तत्वस्य वदानादिनिमित्तत्वावगतेशोच्यस्याधिकारिविशेषणतया वैश्वानरं ह्यदशकपानिर्वपेत्तत्र च
ते इति वदंशोच्यप्रागमेवेति न्यायमल्लामेव सल्लकात्तद्वितीयेऽहनि तथा सन्नियादिसत्त्वानेन नृमो

येरुनोहिजाना। तथा अथाशौच्यपगमेमुस्तातर्भादिबचनानां प्रागुक्तैर्नववस्थेति एतत्प्रसंगिकराने
 आह्लात्पूर्वपरं वेत्तव्यं नाम अतएव रामायणे आह्लातनन्तरं तत्रोद्दिश्य पितरं ब्राह्मणो मोचनं ददौ॥ सहा
 हानिचरलानि गातवाहनमेव च॥ यानानिरासीरासांश्च राक्षसस्येव देहिक इति॥ अत्र प्रयोगः॥ तत्र
 निर्वर्जितनिसकसः शुचिगचान्तः प्रादुमुखस्तथा विधं सम्प्रदानं वदुमुखं समीपे उपवेश्य ब्राह्मणा
 न स्वस्तिवाचयित्वा चाराम्य भूमिं दद्यात् स शरयां भूमिं नमः एतत्प्रदानं ब्राह्मणाय नमः॥
 इति तौ सम्पूज्यथा हं पाद्यादिकं च दद्यात्॥ भूमिं पिसवस्त्रां कृत्वा स शरयां भूमिं दद्यात् नीति सम्प्रदा
 न करेजलं दद्यात् रस्वेति तेनोक्ते अद्भिर्भूमिं प्रोक्ष्य तत्तुलसी कुशैर्युक्तं जलगद्दीप्तान् मोक्षदा
 शौच्यपगमे अमुकगोत्रस्य भेतस्यामुकरासस्य स्वर्गाधिकरणा कर्महीयमानत्वं कामोह भिमां भूमिं

सवस्त्रां चर्चितां विष्णुदेवताकाममुकगोत्रायामुकराशर्मणो ब्राह्मणायार्चिताय नुभ्यं महं सम्प्रदरे प्रति
 गद्दीतुर्हस्तेन हस्तेन दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनं॥ पुनस्तथैव अथाशौच्यपगमे कृतं तत् सशस्त्रभ
 मिरान प्रतिष्ठार्थं दक्षिणामिदं हिरण्यमग्निं देवतममुकगोत्रायामुकराशर्मणो ब्राह्मणाय नुभ्यं महं स
 म्प्रदरे॥ ओ अस्मात्तादेव वागच्छ प्रसातारमाविशेति द्विजपादानन्तरं नम इत्यनेन सम्प्रदानं क
 रे कुशादिसहितं कांचनं दद्यात्॥ स्वस्तीति प्रतिवचनं ततः प्रतिगद्दीप्तारक्षिणावर्त्तेन भूमिं गत्वा
 अग्नितीयेन स्पृशन् गायत्री कोरात्तदहस्यतयेवा अभये इत्यादि पूर्वोक्ता मन्त्रः पठेत् भूमिरियं विष्णु
 देवताका इति वदेत्॥ अथासनदानं॥ आसनं प्रेष्य कुशादिजलेन प्रोक्ष्य रत्नानां पूर्ववत् कृत्वा कुशा
 म्भारयन् मोक्षदाशौच्यपगमे अमुकगोत्रस्य भेतस्यामुकरासस्य सर्वत्रिंशत्स्थानमाप्तिकामोह

मिदमासनमुत्तानांगिरोदेवतामित्यादिआसनामिदमुत्तानाङ्गिरोदेवताकमित्यन्तपूर्ववदेवप्रतिग्रहा
सनेउपविश्यतइतिविशेषः॥अथवस्त्रदाने॥अत्ररहस्यतिर्देवताचन्द्रसालोक्यफलेप्रतिग्रहश्च
परिधायाचम्पदशान्तंस्पृष्टेतिविशेषःशेषंपूर्ववदिति॥अथजलदाने॥अत्रवर्णोदेवतास्वर्गा
धिकरणाकमहीयमानत्वफलमितिविशेषःअन्यत्सर्वपूर्ववदेव॥अथान्नदाने॥अत्रप्रजा
पतिर्देवतास्वर्गाधिकरणाकमहीयमानत्वफलंइतिविशेषःअन्यत्सर्ववदेव॥अथतामूल
दाने॥अत्रवत्सरोदेवताउत्तमरूपप्राप्तिःफलंशेषंपूर्ववत्॥अथच्छत्रदाने॥सोभापला
भश्चफलं॥अथरीपदाने॥अत्राग्निर्देवतास्वर्गाधिकरणाकमहीयमानत्वफलं॥अथकांच
ने॥अत्राग्निर्देवताकुलसहितविष्णुभवनप्रापारोस्वर्गाधिकरणाकमहीयमानत्वफलं

अन्यत्सर्वपूर्ववत्॥अथरजते॥अत्रपितरोदेवताउत्तमरूपप्राप्तिःफलंशेषंपूर्ववत्॥अथ
च्छत्रदाने॥उत्तानांगिरसदेवताअन्यन्तसुखित्वंफलंप्रतिग्रहेतुंइदंविदुर्सेतिशेषंपूर्वव
त्॥अथवने॥अत्रवनस्यतिर्देवतासदामुक्तत्वफलं॥अथमात्मदाने॥श्रीर्वनस्यतिर्देव
ताअन्यन्तसुखित्वंफलं॥अथपादुकादाने॥उत्तानांगिरोदेवताशेभनगतिप्राप्तिःफलं
प्रतिग्रहत्वरूपा॥अथशय्यादाने॥विष्णुरुत्तानांगिरोदेवताअन्यन्तत्वफलंप्रतिग्र
हस्तुसुखा॥अथवेनुदाने॥वेनुं प्रादुर्भूतसमीपंगत्वानीयं॥ओयालक्ष्मीःसर्वभूतानांय
वदेवैष्टवस्थिता॥वेनुरूपेणसादेवीममशान्तिंप्रदच्छतु॥ओदेहस्थायाचरुद्राणीशंकर
स्पृचकाधप्रिया॥वेनुरूपेणसादेवीममशान्तिंप्रदच्छतु॥ओविष्णुर्देवसियालक्ष्मीयौल

स्मीर्हवदस्य च ॥ पालस्मीर्लोकपालानां सः वेनुर्धर राज्ञो मे ॥ ऐं चतुर्धरवस्य पालस्मीः स्वाहा या
 चविभावसो ॥ चन्द्रार्कसप्तशक्तिर्या वेनुरूपा लुसाश्रिया ॥ ओ स्वशालं पितृयस्यानां स्वाहा यत्
 उजायत ॥ सर्वपापहर वेनुस्तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ओ सर्वदेवमयी देवी सर्वदेवमयी नमो
 ॥ सर्वलोकनिमिज्जाय सर्वलोकप्रदामपि ॥ प्रयच्छामि महाभाग मक्षयाय शुभाय चेति हि ज्ञेय
 रतिप्रतिमंत्रं कृतां जलिपुत्रेण मोनमदतिवन्देत् ॥ देवता चास्या रुद्रः ब्रह्म पिष्टपशुभिः फले प्र
 तिग्रहः पुच्छे गृहीत्वेति प्रयुहे रुद्राय तामहं चरुणोदरा नु सोम तत्त्वमस्यात् ॥ प्राणोदाता एवि
 संयोमहं प्रतिगृहीते रतिमंत्रपाठश्च विशेषः ॥ एवमस्यान्यपि यानेहा सरसी गङ्गा हीनित तत्क
 लमुद्दिश्य रद्यात् ॥ अत्र सकलदानसाधारणी परिभाषा ॥ अत्र दानस्वरूपमाह देवलः ॥ अ

नानामुद्दिष्टे पात्रे यथावत्यतिपादनं ॥ दानमित्यभिहितं हि हिंसाया जंतुस्य वक्ष्यते ॥ यथा विष्णुः ॥ अमा
 याधिगतां रत्नासकलां पृथिवीमपि ॥ अहं वर्जमपन्नयनं किंचिद्व्रतिमाप्नुयात् ॥ तथा मनुरपि
 ॥ पात्रस्य हि विशेषेण अद्वानतं येव हि ॥ अलं वाचद्वामे त्पदानस्या वाप्यते फलं ॥ पात्रल
 क्षणमुक्तं यात्रवत्कोन ॥ न विद्याया केवलया तपसा वापि पात्रतायत्र तन्मिमे चोभे तद्विपात्रे
 प्रचक्षते ॥ रत्ने सराचारः ॥ तथा ॥ नावतया प्ररातयो किंचिद्वा केनचित्कचित् ॥ अवतया तु य
 द्दने रानुस्त होयमाप्नुयात् ॥ तद्वानं रानु होयमाप्नुयात् तत्र नयेदिसर्थः ॥ दाने च सुवर्णं रसि रण
 कार्यं ॥ तथा ॥ अहं यत्कः ॥ अचिद्दी प्रोदाने रद्यात्सरसि रणं ॥ अहसि रणं तु यदानं तत्सर्वं
 विष्णुलोकमेतत् ॥ रसि रणं हि रसं तु कर्मसि र्याति ॥ मानवे ॥ सुवर्णं देवसर्वा सुरसि रणा स्वभिधी

यते। तथा हारीतः। तस्मादद्विरसुस्पदया रालयेववाअसुस्पगोशोक्तता आलम्बहस्तेन स्पष्टे सर्थः। त
याविद्युधर्मोत्तरे। इत्यस्य नाम गह्वरीयादसनीति ततो वरेत्। तोयं दद्यात्ततः पाणो राने विधिरयं स्मृतः।
एतच्च त्रयं ब्राह्मणार्चनन्तरं। अमुकरानंदसनीति हि न करे जलदानरूप एव रस्तेति प्रतिवचनमपि
तदर्थमेव तस्याभिधानादिति पाश्चात्या सकल पद्धतिलिखनमप्येवमिति। यथा गोतमः। अन्नर्जानुक
रं कृत्वा सद्गुणो सति लोदकं॥ फलं समभिसन्धाय प्रस्थाच्छूद्रयान्वितः। तथा स्मृतिः। नाम गोत्रे समुच्चा
ये प्राशुखो देयकीर्तनात्॥ उरुशुखाय विप्राय रत्नाने स्वस्ति वाचयेत्। तथा यासः। नाम गोत्रे समुच्चाये
प्रद्यात् प्रहयान्वितः। परितुष्टेन भावेन तुभ्यं संप्रहरेत्ति। अथ दयसां देवताः। अभयं सर्वदेवसंभूमि
वै विष्णु देवता। कम्परासस्तथा रसी प्राजापसाः प्रकीर्तिताः। प्राजापसो गजः प्रोक्तः सुरगो यम देवतः

तथा चैकराफं सर्वे कथितं यम देवतं॥ महिषश्च तथा याप्य उष्ट्रवै नैर्ऋतो भवेत्। रोशवेनः समुद्रिष्णु च्छाप
आप्रेय उच्यते॥ मेघसुवारुणं विद्यादृष्टो वै हवः स्मृतः। आरण्याः पञ्चवः सर्वे वायवाः परिकीर्तिताः। वि
द्या ब्राह्मी विनिर्दिष्टा विद्योपकरणानि च। सारस्वतानि तेषां निपुलकानि च पंडितैः॥ सर्वे वां शिखभां
नो विश्वकर्मा तु देवता॥ दुमारा मथ पृथ्वीराणां शकानां हरितैः सह॥ फलानां मथ सर्वेषां तथा ते ये वन
स्पतिः। मत्स्यमांसे विनिर्दिष्टे प्रजापसे नथैव च॥ छत्रं रुद्राजिनं शय्यं रथमासनमेव च॥ उपानहो ज
यायानं तथा यत्पारावर्जितं॥ उज्जानां गिरसं ह्येतत्प्रतिगृह्णीतमानवः॥ गृहे तु सर्वदेवसं सर्वे वा विष्णु
देवतं॥ पत्रफलमात्रं सदानं समस्तलेपिताम्बुले वत्सराजः। तदुक्तं कपिलपंचरात्रे। जाम्बुले वत्सराज
सुदेवतं परिकीर्तितं॥ तज्यारोप्य पिपितरो देवता परिकीर्तिताः। तदेवं यथा यथा मुकुंददेवतमिति प्रज

ति शेषात्तेन नानाकारे अभितापश्च कर्त्तव्यमिति । तस्यैव मिति पश्चात्पा ऊचुः ॥ अवचरसि गानां रीयमा
 नानां वाक्यान् नरं नमो नम इति वदेत् ॥ द्विजसु अस्मन्नातेति स्थितमंत्रं पठेत् ॥ अतएव कात्यायन उ
 त कल्पसूत्रे ॥ उपवेश्य हिरण्यमस्यैव सस्मन्नातेति प्रतिग्रहश्चाग्नेयतीर्थेन ॥ तदुक्तं विश्वधर्मोत्तरे ॥
 गृहीत्वाग्नेयतीर्थेन गायत्रीं प्रपठेत्ततः ॥ कामस्तुतिं पठित्वा नैकीर्त्तयेत्तद्वदेवतां ॥ अत्र बान्तैतेनै
 व प्राग्नेयदेवस्यैव तैना नयोर्मध्ये किंचिदपरं पाठुं भवेत्तत्र पारस्करे क्तं ॥ यथा मयि क्तं चिन्तेत
 तद्गुणानि द्यौस्तारान् नृपथिवीं तामृतिगुणानि तिसहस्रान् तदीयैर्ते इति ॥ आग्नेयतीर्थं चात्र स्पृश्य
 वक्रमयेन्नावचनात् ॥ तथा हि विश्वधर्मोत्तरे ॥ अग्नेः प्रतिग्रहं कर्त्तुं तत्राग्नेः प्रसिद्धं ॥ करेण दद्यात्तथा
 कर्मांशस्य सोद्विजोत्तमः ॥ करं नृद्विभ्यस्त्वर्धमोत्तमः प्रतिग्रहः ॥ आरुह्य चासनस्योक्तः कर्त्तव्यवान्

६२

स्वीकीर्त्तितः ॥ तथा चैकशफानान्तं सर्वेषामविशेषतः ॥ प्रतिगुह्यतगां पृच्छेत्पृष्टोत्तरं कृत्वा तिनंतथा ॥ ओ
 रण्यपापशवः सर्वे आद्याः पृच्छेद्विचक्षणैः ॥ प्रतिग्रहस्तथोष्ट्य आरुह्य च तथा भवेत् ॥ बीजानां मुष्टिमा
 यरत्नाभ्यां य सर्वे ॥ वस्त्रे रत्नान् गार्द्यान् परिचायतथा पुनः ॥ आरुह्योपानहौ यान् मारुह्यैव च
 पादकैः ॥ आरुह्य नुरथं गृह्य च त्रं रं डे च धारयेत् ॥ आप्तानि समादाय तथा नृप्य विभूषणं ॥ वर्ध्म
 जोत्तथा स्पृष्ट्वा प्रविश्य च तथा गृहं ॥ समुत्तीर्य च सर्वाणि जनस्थानानि वैद्विजाः ॥ इत्याख्यमन्यथा राप
 स्पृष्ट्वा च ब्राह्मणाः पठेत् ॥ विधिं वर्ध्ममयो हित्वा यस्तु कुर्यात्प्रतिग्रहं ॥ राकारुह्य च रसेयनं रोदुर्गां स्प
 र्मोद्विजा इति ॥ अत्र च तिलपात्रं वैतरणीं गर्वाचोदुसं प्रक्षपिका ॥ पांचोरापयन्ति पयस्त्रिचमेतमुद्विज
 योदद्याद्देमगर्भस्ति तान् प्रायावन्ते स्तित्वाः सर्वे तावत्कालः सजोदते ॥ दद्यान् वैतरणीं धेनुं यः प्रपद्ये

हि ज्ञानये॥ सर्वपापविनिर्मुक्तौ वैतरणी तरे स्वर्गदिति॥ तथा हरिः सर्वपापहरस्कारी येन यास्य लायन-
 अभ्युत्थारणी गमनां वैकरजां कृत्वा मेक इति तनुदेवा गोरक वरणां वानवेति पक्षे तां ब्राह्मणा र-
 द्यादेवेति पुराणे विहितं॥ यमद्वारे महाघोरे तस्मात् वैतरणी नदी॥ तां तर्जु कामोरास्यामि कृत्वा वेत-
 रणी चणो॥ एते च सवस्वत्वे यद्यपि शृंगया हि कया प्रमाणं न श्रूयते तथापि वस्त्राणां वेक्रियाना-
 स्ति वेरायज्ञासयांसि च॥ स्नात्वा वासांसि देयानि श्राद्धेषु च विशेषतः इति ब्रह्मपुराण वचनाद-
 न्नीयते अत्र वेरायज्ञा इत्यादि प्रदर्शनाय मेव॥ अत एव गोराने याज्ञवल्क्यः॥ सुशीला वस्त्रसंयु-
 तेनिकग्राहने मनु॥ आच्छाद्य चार्चयित्वा च शुभे त्रीलवते स्वयमिति॥ तथा काचनं पुरुषं तद-
 नफलवस्त्रसमन्वितमिति वरहपुराणं॥ छंदोगपरिशिष्टं॥ दधवत्सनीयां मलं करणं वा सस-

गं वर्षा यनि वेदयेदिसा हि षपि वस्त्रदानं विधत्त इति॥ अथ रान फलानि॥ तत्र भूमिरान स्पृहन्ना र-
 दीय पुराणो॥ अद्योषो भूमिरानेन मुहवंश समन्वितः॥ प्रयेदे विष्णु भवनं यत्र गत्वा न शोचते॥ दशहस्ता-
 मही रत्ना सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ सत्यात्रिभूमिरातायः सर्वसुखफलं लभेदिति॥ अद्योषो राजविशेषः
 ॥ तथा याज्ञवल्क्यः॥ भूरीययान वस्त्रां मस्तिलसर्पिः प्रतिश्रयम्॥ नैवेशिकं स्वर्गाभूषणं रत्ना स्वर्गे म-
 हीयते॥ प्रतिश्रयो ग्रहाद्यनैवेशिकं विवाहोचित इयं भूषणी वली वर्धयः॥ तथा भविष्यपुराणो॥ न-
 रस्त्वासदानेन मानं सर्वत्र विंदति॥ विस्तराने मनु॥ वासो रश्मिन्द्रसालोक्तुमश्विसालोक्तुमश्वर-
 ॥ तथा श्वेते हनसागरलिखिते भारतवचने॥ उद्योपकरणो येनैषु वाने शेषवर्जितं॥ योऽश्वं र-
 ति विप्राय स्वर्गलोके महीयते॥ अथ यक्षुप्रयच्छेत्तदेमनि च सुलक्षणां॥ स तेन कर्मणा देवीणां

सर्वलोकमाप्रयात्। नुरगानयेत्यन्ति सूर्यलोकं व्रजन्ति ते॥ यान्ति तस्य रोमाणि तावद्दृश्यन्तानि
 च॥ श्वेतं चतुरां रत्नाफलं शतगुणं भवेत्॥ वडवायाः प्रदानं च श्वेतं तु सफलं स्मृतं॥ यस्तु वेगवती
 भव्या तथा भरणभूषितं॥ सपर्यानां रोमचित्रां वस्त्रां स्वभूषितां॥ मोदको रक्तान्मूलयुक्तां न सा
 हिजातये॥ एतदुत्तरनिस्तारकारणं पारलौकिकमिति॥ अत्र सोपकरणाश्रुतेः सर्वत्रोपयोगो
 परिरत सोपकरणाभिविदेवता प्रतीयते॥ इत्युज्ज्वलानुरोधो वापित तसहितं चैव चानं युजते॥
 अत्र यथा जलादिगतविशेषेन योपकरणविशेषेपि वैव फललाभे प्रकर्षः सकलः॥ सततम्
 लब्धेनैवोच्चेख्येन च तविशयत्वेन॥ तामूलैर्भविष्य॥ तामूलस्य प्रदानेन सोभाग्यमतिविंदतिः
 राजते स्वर्गो रूमनुरणा हरूपरो रूपमुत्तममिति॥ स्वरो नारदीये॥ हेमरो विष्णु भवनं प्रयाति

कुलसंयुतः॥ च्छेयात्तत्त्वः॥ गृहवासोपगं रत्नं च्छेयात्तत्त्वः॥ पानं वस्त्रं स्त्रियं शय्यां रत्नापनं
 सुखि भवेत् इति॥ फले सर्वर्तः॥ फलमूलानि पानानि भक्ष्याणि विविधानि चापानानि रत्ना विप्रेभ्यो मु
 रायुक्तः सरा भवेत्॥ गन्धे नारदीये॥ गन्धः पुष्पफलदः प्रयाति ब्रह्मणः परं॥ पादुका युगले भवि
 ष्या॥ पादुकानां प्रदानेन गतिमाप्नोति शोभनां॥ गोराने मनु॥ गोरैर्ब्रह्मस्य पिष्टमिति॥ अत्र यद्य
 पि स्वर्गे महीयत इत्यादौ रात्रिनिष्ठं तेष्वभ्युपगमं फलपित्राद्युद्देश्य करानस्यापि प्रमाराणां भावा
 त अनुपयन्ते तथापि शान्तां पित्राद्युद्देशेनापि कर्तव्यताया प्रामाणिकत्वात्॥ फलाकाङ्क्षा
 यो हानसामा मे न स्वोद्देश्यकराः शुभ फलान् भवेत् कल्पनाया औचित्यात् सर्वत्र वा विध्वन्ति मा
 यात्त्वर्ग एव फलं अतस्त्वेव न च कर्तुं वैश्वानरे फलनिर्देशाश्रुतेरेवं न जनकसाम्येन ब्रह्म

यज्ञाभयनेनश्रुतफलस्यैवयतनकृत्तारेः कल्पनेः विष्णुनिष्ठायात्सुखस्यवेतिवद्वर्द्धिभिर्निर्णीतं
 इत्थंचमनेपितरिपुत्रेणाक्रियाकार्याविधानतस्यादिनापुत्रादेःपुत्रादीनांसकलोद्धरेहिका
 धिकारात्तन्लाशयप्रतिष्ठादेरपिपुत्राद्युद्देशेनमहाजनैराचरणाक्रियेतदिति॥अथच
 योत्सर्गः॥तस्यफलमग्निपुण्योःएकारशाहेप्रेतस्ययस्यचोत्सर्गतेव्यः॥प्रेतलोकंय
 रित्यस्यस्वर्गलोकंसगच्छति॥अत्रयद्यपिवश्यमाणायुक्त्यासमंत्रकालंकृतवत्तन्तरीचत
 द्यपसहितव्योत्सर्गस्यैवप्रधानत्वंतत्रचह्निनेतरेषांस्त्रीशूद्राणांसमंत्रत्वेनानधिकारए
 वप्राप्नोतिनथापि॥श्वेतोदरःकुलएषोब्राह्मणस्यप्रशस्यते॥स्निग्धरज्जेनवरोनसत्रिय
 स्यापिशस्यते॥कांचनाभेनवैश्यस्यकुलोनाप्यन्यजन्मनइतिमत्स्यपुराणवचनेशूद्रस्यव्य

विशेषोपासनान्यथानुपपत्त्याधिकारःकल्प्यतेतद्वलाच्चतदर्थमूलमंत्रपाठेप्यधिकारइतिनचा
 मंत्रकल्पपरस्कारेणाधिकारकल्पनात्स्त्रीणामप्यधिकारइतिवाच्यंअन्यजन्मपदस्यशूद्रपर
 त्वेनामंत्रत्वपरस्कारेणाधिकारकल्पनायांमानाभावात्तत्रचशूद्रस्त्रियाःशूद्रत्वेनाधिकारो
 स्त्वितिवाच्यंशूद्रेनाधिकारेपिस्त्रीत्वपरस्कारेणामंत्रत्वेनप्रतिप्रसक्तत्वात्॥एवमनुयनीतहि
 जानामपिनाधिकारोमंत्रत्वात्स्त्रीवदिति॥अत्रैकादशाहक्रियमारोह्योत्सर्गंगधेनामुष
 णांतथाचारप्राप्तेःपूर्वदिनाधिवासनंचकर्तव्यमेवएकादशाहेव्योत्सर्गःकर्तव्यइतिवि
 धिनाप्रयोगमांगव्योत्सर्गस्यकर्तव्यतायावोधिनायामधिवासरूपस्यांगस्यापिपूर्वदिने
 कर्तव्यतावगमात्तदनुरोधेनतत्कर्मप्रतिष्ठितत्वात्पुनिकल्पत्वादयकारआदधीतेत्य

शंकरजातिविशेषस्य समेन काप्रिस्थापनरूपाश्च अधिकारे लोचितेन रनुपपत्त्याविद्याप्रयुक्तिक
 त्मनवदिति प्रोचः । तदर्थं प्रयोगविधिमात्रे ह्योत्सर्गे अंगविधीनां सामान्यतः प्रवृत्तानामपि
 कादशाहकालीनह्योत्सर्गेण पूर्वदिने शौचाभावरूपे वाधेन तदितरपरत्वेन तत्राविवास
 स्यागत्वाभावेन तदितररांगीरेव संगस्य कर्तव्यतावगमात् अतएव हृदि स्मृदरूपांगवाधे
 पि न वैगुण्यमिति अतएव स्वर्गकामोयजेतेति सामान्यशास्त्रस्यार्थवाधेन तस्वर्गकामपरत
 याशंकोच इति सिद्धान्तितः । रथकारस्थले त्वनमया सिद्धाधिकारवलादनुविद्याप्रयुक्ति
 क्त्वनमिति । अत्र तु तादृशविद्यभावादथकारेण वेलक्षणेयमेव किंच आचारद्वयकार
 कारणमंगानां प्रयोगविध्यविषयत्वेन प्रधानाधिकारबोधनान्तरियकत्वाभावाद्देलक्षणे

आम्यं ३

मेव अतएव प्रयोगशरीरघटकसन्निपातोपकारकांगेषु होमादिषु प्रयोगविधिवलादेवाधिकारः ए
 वेद्यायमासिको होक्रियमारोपि ह्योत्सर्गेन पूर्वदिनविहितकर्मधिकारः कालाशौचादिति
 । विधिमाह पारस्करः । अथ गवांसु समिद्धमग्निं कृत्वा रूहवति यदनु होति । गवामध्ये गो
 ष्ठे गोशालायां वा अग्निं कुशं डिकाविधिना समिद्धकृत्वा संस्थाप्येत्यर्थः । आयमिति आम्ये
 मार्यमित्यर्थान् रूहवति विद्यारिभिः षडिभ्यं वैरैश्चमारोः यजन्त्याहुतिः पायसहोमात् पूर्वमुह
 यात् न त्वान्यसेस्कारानन्तरमेवाद्यारमूर्ध्वमिति आस्थानेयुक्तं प्राडमहावाहतिभ्यः स्वष्टिह
 हाभ्याहमत्तुविच्छेदियिभायाप्राप्ताधारपरकर्तव्यतावहेत्वाभावात् आम्ये संस्थसेसस्यत
 रूहवत्याह्यहतीनामाभ्यं कृत्वा बोधनाय अन्यथा सुसमिद्धमग्निं कृत्वा आम्ये संस्थसेस

स्मिन्प्रक्रमेपायससपरां उपयमनाशनमपिनस्याततश्चायद्युयोत्सर्गो गोयजेनेव व्याख्यात इति
 गोयजधर्मातिदेशात्पायसचरोचुरवदानधर्मणा आदिशूलगवोक्तनवरेवताभोनवाहनीर्ते
 हयात्॥ अवदानधर्मश्चाज्यसेकोद्योमपात्रेत्वाधारः परिकीर्तितः॥ हव्येयआज्यसेकस्तु
 प्रत्याधारः सञ्च्यते॥ सायेहवनपात्रेचप्राग्यविहीनमवदानकं॥ पुनस्तथैवयदानंत
 त्स्यात्प्रत्यवदानकं॥ सतेहविषियदानं सताधारः सञ्च्यते॥ सतेहविश्वेयं यजुस्तथाभं
 गः सञ्च्यत इति गद्यपरिशिष्टे क्तं॥ अवचसवानामभ्येजशनाय स्वाहेत्यकारान्तोऽश
 नशब्द इति वदवः॥ अवप्रमाराणास्ति अतोऽग्निहृदयेनाशनिहृदयायेण पशुपतिं कृत्वा
 हृदयेन भवं॥ यका इति यजुर्वेदिकश्रुतिदर्शनादिका रन्त एवाशनिशब्दः॥ ततश्चाशनये

स्वाहेत्येवमयोगः॥ ततः पूषागा अनेतुनः पूषारश्नवतः पूषारजंसनोतुनः स्वाहेति प्रोक्ष्य सजुहोति पो
 क्ष्यपोषदैवतस्य पवचुरीमयचरोरित्यर्थः॥ ततः परिभाषावलात्वरुदयेन स्विष्टकृद्दोमः ततो महा
 यादृत्यादिप्राजापत्याकृत्यनेशेषंप्रास्त्रीयात्प्राशनान्ते रुदानपिलेकवर्गो हिवर्गो वायो वापृथं च्छादयति
 पंचापृथं च्छादयेत्॥ लोहितो वैवस्यात्सर्वैरूपतो जीवलवत्तायाः पयस्विमाः अतो पृथेचरूपवान्
 स्यात्तमलंकृत्य पृथमभ्याश्रुतसो वत्सतर्पसाश्चालंकृत्य एवं पुवानं पतिं आदरानितेन क्रीडन्तीश्च
 रथपिहासमानः सप्तजुह्यात्सुभगावायस्योषेरासमिधामदेमेत्येतयेव क्वचोत्तरजेरनरुदाभ्यापं
 परिस्वारकवर्गो कृत्स्नकृत्स्नेनाप्यन्यन्यन इति श्रुद्वोचरतया तस्यैव प्राशस्यमस्यपरागो दर्शितत्वा
 त्वात्स्वैयं चोत्तरजेरिति महान्तपरिहृतीतवचनादस्मद्वर्गो वादित्यर्गमिति शुक्लकृत्स्नमिधवर्गमिति

हरिभाष्यं॥ योवेति उक्तत्वेन वत्सपृथस्योपरिपोः सप्तदशमर्थः॥ न च नः वत्साहस्यमथेति यो न दृश्यते
 तदस्यर्थः यत्साहपरिशिष्टे॥ एकवर्णो द्विवर्णो वा यो वा स्यादष्टकायुता॥ एथादुच्यते रोवापि समो वा नी
 च एव वेति लोहितो वैवेति॥ अथवा लोहितवर्णा एव वायः स्यात् अत्र मत्स्यपुराणोक्तविशेषेपि हेयः
 ॥ यथा लोहितो यमुवर्णो न शंखवर्णो सुरसया॥ श्वेतः शिरसिलो गले सनुनीलवर्णः स्रज इति अत्र च
 फलभ्रमापि यथा एष्टया बहवः पञ्चायद्येकोपि गयां व्रजेत॥ यजेत वा श्वमेवेन नीलवाद्यममृतेन
 इति ते त्रैवोक्तः सर्वगैरपि अयंगदस्यर्थः॥ अयंगो जीववत्सायाः पयस्विन्याः सतो वलोति परिशिष्ट
 वचनात्तत्तमलं कथ्येति॥ अत्र विशेषाभावेपि मत्स्यपुराणोक्तसौवर्णमृगचक्राजतत्रिभूलसुर
 चतुष्टयताम्रपृष्ठकां स्योदरघंठाचामरदिपरिशिष्टे क्ता हतवा सोयुगहेमवीरपद्मदिरूपो अलंकारो

वोद्य इति हरिभाष्यं आचारेण्येवं अत्र सुवर्णापरिमाणोक्तपंचरात्रोक्तमहाशृंगीरानदष्टसुवर्ण
 चतुष्टयमुत्तमं दृश्यं मध्यममेकोऽधम इति प्राञ्चः॥ चतस्र इति लोहितमुक्तकृष्णनीलवर्णा इति सा
 शिराणायाः व्यवहारेण्येवं॥ ब्रह्मपुराणे त्वष्टो वत्सतर्प्य उक्ताः॥ यथा अष्टाभिर्देतुभिर्भ्यक्तश्चतुभि
 रपि वा क्रमात्॥ त्रिहामनीभिर्वत्साभिः सुरुपाभिश्च शोभित इति अत्र फलभ्रमा कल्पनीयः ताश्च ते
 रेवालंकारैरलंकृत्यताभिः सह एवं पुत्रानभित्यादिस्रजौक्तया न्नैव वनतुपोरुपेयवाक्येन न
 त्स्तेन न यथेष्टविनियोगाभावं प्रतिजानीममिति स्यर्थः॥ चतुस्रजे रत्नसर्वस्य सजने सयात्ता
 भावा इति प्रपञ्चितमिदं विशेषतो स्माभिर्विवेकार्णावे प्रपञ्चाभियाने ह बह्विष्यदमिति॥ न च न
 एव कारखलात्तयो रूपेयवाक्यपाठनियेनो अस्तुतावत्॥ तथापि भूदस्य संज्ञनिये बहुरूपवाच्यम

चण्डस्य विप्रो मंत्रेण गच्छत इति वराहपुराणवचनात्॥ अनुमतोऽयं नमस्कारो मंत्र इति गो-
 तमवचनाच्च आद्ये पित्रावाहनादिवन्मस्कारो रोगोत्सर्गोऽनुप्रकाशनरूपदृष्टप्रयोजनम-
 पित्राद्यरापदितमंत्रादेवास्त्विति कुतः शृङ्गाविद्याप्रयुक्तिकल्पनारथकारस्थले लापान-
 परस्य समन्त्राग्नेः स्थापनं त्वमन्यथासिद्धशब्दलादेव नया कल्पना इह नुच्योत्सर्गपर-
 स्पृष्टसम्बन्धियथेष्टविनियोगाभावहेतुक्रियायां संकल्परूपायामेव यौगिकत्वेनाभिला-
 पादीनां तत्रानुप्रवेशात्तमसा संकल्पयति वाचाभिलपतिकर्मणा चोपपारयतीत्यादि-
 विधिवत्ता ज्ञेया मंगलात्॥ अत्र कश्चिदनेये वेत्येव क्तरेण उपायान्तरवच्छेदादचं विना उ-
 त्सर्गानुष्ठानस्यासिद्धिप्रसंगाद्विद्याप्रयुक्तिकल्पनेति तन्नरवकारेण मंत्रातिरिक्तोपायस्य

योरुपेयवाक्यान्तरस्येव वच्छेदः क्रियते ननु मंत्रस्य ततः शृङ्गापि मंत्रमात्रस्य प्राप्तिर्नाभिलापा-
 न्तरस्य॥ तत्र च वाचेन स्थानाभिषिक्तनमस्कारादीनां परिभाषातः प्राप्तौ वाचकाभावात् प्रधान-
 मात्र एवोत्सर्गे शृङ्गाधिकारेण वाचिने अंगे अधिकारे प्रागेव मानाभावात् अमेत्याहुः संक-
 ल्पयति अभिलपति उपपारयतीति तुल्यफलतया भिधानादयोत्सर्गे कुर्यादित्यादिविधिरभि-
 लपितद्वयोत्सर्गे तात्पर्यादथकारतुल्यतया अनन्यथासिद्धविद्याप्रयुक्तिकल्पनेति॥ वस्तुत-
 स्तुद्वयोत्सर्गपरस्य तर्कविदुत्सर्गप्रयोगात्तात्थ्याल्लक्ष्यवानमित्यनेयेवोत्सर्गे रन्नि-
 पपत्तिविधिवत्ताच्च तन्मंत्रकरणकद्वयोत्सर्गवयमेकनादिवयौगिकत्वमतोरथकारस्यापि
 द्विद्याप्रयुक्तिकल्पनां विना प्रधानकरीणित्यनेः शृङ्गापि मंत्रमात्राधिकार इति न चैवं रुद्ध-

गदपादौतेषां गलेन प्राश्नाद्यं गमेव वन्ममस्तारुहिकम्यनमद्यमिहेति॥ अत्रयद्यपि होमाननरं
 शान्नपिलेत्तेनोक्तं विनात्सर्गः कः तथापि अरुणगंवेनमानस्तोकेत्यादि दृष्टमिदं हि मे
 भ्यां दक्षिणपार्श्वे त्रिशूलांकं॥ वामपार्श्वे चक्रं चलिखितपञ्चान्नमलौहेन तावत्कौस्थेयार्थस्य
 दृष्टितान्तजन्मैः स्नापयित्वा वा सोऽलंकारादिपरिधाप्योत्सृजेत्॥ मथाच्छंसे गपरिशिष्टं॥
 ततोऽरुणो नगं वेनैमानस्तोके इति रयन् दृष्टस्य दक्षिणपार्श्वे त्रिशूलांकं समुद्ध्रियेत्॥ दृष्टा
 सीतिसमस्य चक्रांकमपिलेखयेत्॥ तमेन वायसापञ्चास्य ह्यौतावेव कारयेत्॥ अथेनं कल
 शस्याभिरद्भिरेको हयेरावे॥ सर्वेष्वधिसुगंधेष्वस्त्रापयेदक्षिका अपि॥ परिधाप्याह ते मुक्तेन
 मसीहेमपदकं॥ सममिथा हये सोमसामभ्यां शिरसि न्यसेत्॥ इति विष्णुनाले कल्पपार्श्वे चक्रेणा

परस्मिन् शूलेन हयममंकपिलेति यद्यपि सामान्येनोक्तं तथाप्युक्तपरिशिष्टवचनात्तथा॥ शू
 लेन दक्षिणपार्श्वे वामे चक्रं विनिर्दिशेदिति पुराणवचनाच्च दक्षिणे शूलं अन्यत्र चक्रं न तु वैप
 रीत्येयं न दक्षिणे चक्रेणा वामे शूलेनेत्याश्चलायनः गच्छंतद्वद्वचविषयमेव अत्रयवहारानु
 रोधानपार्श्वपरिभागपरमेव पार्श्वयोश्च सहासुरा इत्यादिवत्सचभागः पञ्चादुरुह्यरूपरचना
 नादिचिह्नां कस्य पञ्चादुरुणागएवयवहारसिद्धत्वात् अनेत्त्वधिमोरुह्यरवांकं कने प्राथमि
 कत्वादिति चरन्ति अंकनस्य परिचयमात्रदृष्टमयोजनत्वाच्चात्र नियमे आस्था॥ अतएव
 पारस्करेणोक्तमित्यप्याहुः अत्र पारस्करेणारुह्ययमात्रमुक्तं ननु गायत्र्यद्यमर्षराप्ररुषस
 त्तागहे वा हे वै न नमित्यादि कृष्णां जै पमपलाया हयस्य दक्षिणकर्णे पिता वत्सानामित्यादि

येन जप प्रयोगेन जपयापि यातु कर्मा लेख्यत्वात् नित्यं कार्या रित्या ज्ञात्वाः अनाकांसितत्वेन वद
 संवासर्य ह्योक्तं यत्पुनर्कर्म कीर्तितं तत्पुनरावृत्तिश्चार्थकते सर्वकृतो भवेदिति गृह्यप
 रितिशिष्टवचनात् पारस्करायानामनावश्यकत्वादिति अत्र कापि स्यात्प्रयुगाद्युपचारे निष्प्र
 मारा कथं वेति प्रतीमः उत्सर्गानन्तरं च पारस्करः मध्यस्थमभिमेव यते मयो न रित्यनुवाक
 शेषेण पूर्वादिरिदु आचार ह्यो हितादिवत्सतरी चतुष्टयं स स्थाप्य तन्मध्यस्थं दयं मयो मुर
 भिमावाहीत्यादि स्वर्णसूर्यः स्वाहाद्यन्ते नानुवाकशेषपाटेनाभिमेव यते ततः पंचापि स्व
 स्थानादेशमां किंचिच्चालयेत् यथेष्टं यथेष्टं पर्यटतेति मेवैव तया छंदोगपरिशिष्टं अथोपका
 लयथेष्टं यथेष्टं पर्यटतेति अत्रावसरे आचारदेदृश्यप्रच्छोदकेन तर्पणद्वयमुति श्रव

गारिकं कुर्वन्ति अत्रावसरे द्यमनुत्पाचयोगो रक्षिणा ह्योत्सर्गकर्मसांगतार्थे देयागो यजेत स्यतु अवयोगो
 रक्षिणोऽप्यभिधाय ह्योत्सर्गो गोयजेनैव व्याख्यात इति पारस्करदर्शनात् ततश्चाद्यलंकरणं वास
 सीचाचार्या यदद्यात् तदुक्तं परिशिष्टकृता अथ द्यमवत्सतरीणामलंकरणं वाससीचाचार्या यनि
 वेदयेदिति होमरक्षिणा च होमसमाप्नोत्यत्यत्राह्यणामदेयासा च होतुर्वस्वयुग्मं कां स्पुवणं चैव
 रक्षिणोति विष्णुका पूर्णपात्रादिका वा अम्यहोतृपक्षे होतृवत्समां विभज्य देयेति तथा सर्वासां प
 यमिपाय संसृष्टित्वा त्राह्यणान्मोजयेदिति पारस्करवचनात् जमावगोष्ठस्थयावतगोक्षीरेणो
 जनमपि ह्योत्सर्गो गंकार्यं फलान्तराश्रुतेरिति अथ मय्येगं तत्र गोष्ठे गोशालायां वागत्वा सुमं
 त्रितपाणिमाद आचम्य ब्राह्मणस्वस्ति वाचमि त्वा राखुः सोमं देयादिपठित्वा ऊश ऊश सुमं सहितं

लघुर्लान्प्रपात्रंगनीलासङ्करं कुर्वीता नयोऽध्याशेन च पगमेऽसुरा यो न स्पृशेत्सामुकरासस्यपेत
 लोहपरित्यागपूर्वकस्वर्गलोकागमनका मोहमलेहपवत्सती चतुष्टयगहितेष्टयोत्सर्गकरिष्येति
 कृतान्तलिर्नमइतिवदेत्ततो हो नारं वृणयात् साधुभक्तानां सादृश्याय संकारानां नृत्तारक्षि
 रां जानुं धृत्वा अद्याशे च व्यपगमे सकल्पितवृष्टौ तर्गं कर्मणि होतु कर्म कर्तुं ममुक्तगोत्रममुक्तप्रव
 रं अमुकचेरा मुकशास्त्राभ्यायिनं श्रीअमुकशर्मा र्णप्रतिः पायादिभिरभ्यर्च्य भवतु नमहं वर्यो॥ इतो
 स्मीति प्रतिवचनं एवमाचार्यं ब्रह्मणं वद वृणयात् तत आचार्यः पञ्चकमारायकर्मोपदिशेत् होत
 वविघ्नध्वंसाय यज्ञं श्वरं गौशं च सम्पूज्याग्निस्थापनं च कुर्वीत यथा प्राजः मुख उद्दुःमुखो वा उपवि
 ष्य हस्तपरिमाणं पूर्वप्रवृत्तमभ्यर्च्य देवा स्थितिं लोकांशेन त्रिः परिमर्त्य गोमयेनोपलिप्य स्वेन कुशेन

वास्वामिमुखं प्रादेशमात्रेखात्रयमुच्चिख्यां घृतर्जनीभ्यां रेखासक्षिप्रमृत्तिकां विरुद्धसापनीयज
 लेन तारेखा अमुस्यात्मरक्षिणे न्वलनमग्निमानीय न्वलदिश्वने ओं कया दमग्निं प्रहिरामि दूरं य
 मगन्तुं गच्छतुरिप्रवाहः इति मंत्रेण कवा हांशं परित्यज्यो इहे वायमितरे जातवेद इहे ओह व्यवेह
 व्यं वहतु प्रजानन इति मंत्रेण अग्निमात्माग्निमुखं रेखापरिस्थापयेत् ततो मेरुदक्षिणे प्रागग्रजं रु
 द्धितमासनं दक्षोपवेशनार्थं स्थापयेत् तत्र पूर्वदितो ब्रह्मा ओं अहो रैषि सद्यो दत्तस्तिष्ठान् स
 देवसीदयोऽस्मत्पाकतर इति मंत्रेण अग्निं प्रहृषणीकृत्य गत्वा ब्रह्मसदनमीक्षते ततस्तस्मात्त
 शमेकं वामहस्तो गच्छानाभिक्ताभ्यां गृहीत्वा निरुक्ताः पापासहतेन दयं हि नः इत्यनेन निरस्य ओं
 ररागहं हहस्यते सदसि सीदमिष्टं ततो देवेभ्यः न विजातं यद्ये प्रह्वीमि नृदाय वेतत पृथिव्यै

रयेनेनामिमुखउपविशति ततो येरुत्तरेस्तराणां विगती मकुशावातीयेननुदरकाकाष्ठमयपदं गु
 लविस्तारविशतंगुलरीर्धचतुरंगुलस्वानचतुरंगुलरं डासकचमसस्थमन्यपात्रस्थं वाकुश
 छादितं सर्वकर्मायं मुदकं ब्रह्मणो मुखमवलोक्य स्थापयेत् ॥ तत उपमूलमूनवर्हिभिरग्नेः प्र
 गाग्नेयादीशानां तं रसिरास्यो ब्रह्मणो निपर्यन्तं पश्चिमायानेर्जीतादिवायुकोणान्तं मुत्तर
 स्या अग्नेः प्रणीतो रकान्तं परितरेत् ॥ तत उत्तरस्यां स्वसमीपादारभ्य प्रांचं प्रांचं हेमद्रव्याणां
 सादयेत् ॥ यथा पवित्रच्छेदनायं त्रयः कुशाः पवित्रार्थं सायकशपत्रद्वयं प्रोक्षणीयात्रे अज्य
 स्थालीचरुस्थालीद्वयं खलमुषले सूर्यं दशदुपलं व्रीहिसौक्ष्मीरं संमार्जनं कुशाः उपयमनज
 शाः समिधः शुभः आज्यद्वयो कणार्थं मरुताय त्वरं डोपलरं दं स्थापनं द्वादीनि स्थापयेत् ॥ त

तः कुशपत्रद्वयं प्रादेशमिदं गृहीत्वा ओं पवित्रे स्थो वै हव्या वि तिमंत्रेण पवित्रच्छेदेनैः ऊं शोष्णि
 त्वा प्रोक्षणीयात्रे निधाय तत्र प्रणीतो रं संस्थाप्य वामहस्तानामिकागुष्ठाभ्यां पवित्रार्थं रं शि
 राहस्तानामिकागुष्ठाभ्यां तन्मूलं दत्त्वा प्रह्नीरुत्तपवित्रमध्ये न ततः कियन्तं लं वाक्षेयममे
 क्षिपेत् ॥ ततो वामहस्ततले प्रोक्षणीयात्रं कृत्वा सपवित्रं रसिराहस्तेन प्रोक्षणीजलात् कि
 चिन्तं लं वारत्रयं मुजुत्तपवित्रं पुनरुत्थेव प्रक्षिप्य तदुरकेना सारितं द्वागिसकृत्यो क्षणस्त
 वामे प्रोक्षणीयात्रं स्थापयेत् ॥ तत आज्यस्थालामाज्यं निरूप्य पूर्वा सारितं व्रीहीनानीय ओं अ
 यदेत्वा जुष्टं गृह्णीति नेभ्योऽपि मेकं गृहीत्वा ओं अयदेत्वा जुष्टं निर्वपामीत्युदखले नि
 रूपा ओं अयदेत्वा जुष्टं प्रोक्षणीति प्रोक्षेत् ॥ स्थापनीयं तेषु च हव्या सारन प्रोक्षणीदिम

न्दरेन तास्य इति सांख्यायनसूत्रात् ॥ एवं रुद्राय त्वाओं सर्गात् त्वाओं प्रपते त्वाओं उद्याय त्वाओं अशनाय
 त्वाओं नवाय त्वाओं महारेवाय त्वाओं ईशानाय त्वाओं अग्रये सिद्धिं कृते त्वां ह्रीं देसादिग्रहणासादनप्रो
 क्षणानि त्वां ह्रीं कुर्यात् ॥ ततो पुन शनेनावहस्य सूर्येणाग्निः प्रस्फोट्य तं दुलान कुर्यात् ॥ एवं मवाना रास्य
 ओं प्रसोत्तामित्येकस्यैव मुहूर्तग्रहणासादनप्रोक्षणा निष्कृता अग्रये सिद्धिं कृते त्वां ह्रीं देवतेयैव कृता
 त्रीहि पवते दुलान कृता एयं भयमपि प्रणीतो रकेन विः प्रक्षालय वते दुलान पूर्वासादित दशदुपला
 म्पां पिष्ट्वा च रुस्था लीह्ये ह्यं निवायत वशीरं पेक्ष चरौ प्रणीतो रकं च पाको चितं रत्नाग्रे रुत्तरतोऽग्रा
 न एयं कृता तत्र घृतमधिष्ठित्वा ग्रिमये चरुं तदुत्तरतः पौक्ष चरुं चाधिष्ठित्वा यथाविधि अग्रये त्वां पक्ष
 जालान् च लदग्निं गृहीत्वा योपरि चरुद्वयोपरि च चामरारूपं पर्यग्निकरणां कृता तमग्निं पुनरग्नौ क्षिपेत् त

नः पूर्वासादित शुचं शुचं च गृहीत्वा तावन्नो प्रतप्य संमार्जनं कुशेरयान्मलं मलादग्रं यावत् संमार्ज्यं संमार्जनं
 कुशान् ओं सलन्नो अग्रैरदमपि वरुणाभ्यां ओं अयाश्चाग्रैरदमग्रये ओं ये ते शतं रं वरुणा यस्य विवे विस्ववे
 विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्वाः स्वकेभ्यः रंतु दुत्तमं वरुणाय ओं प्रजापतये स्वाहा रं प्रजापतये इति रत्नाग्रिमभ्य
 र्च्यं पूर्णाहुतिं कृत्वा च हिं रत्नाच संश्रवं प्राचम्य ब्रह्मरोरक्षिरां दद्यात् ॥ यथानमो अद्येमादि कृते तद
 योत्सर्गं गेहो मकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं रक्षिरां मि रं स्वयं गं स्य सुवर्णं अमुकगोत्रायामु कर्मणो ब्राह्म
 णाय ब्रह्मरोतुभ्यमहं सम्प्रददौ स्वस्तीति प्रतिवचनं ॥ अमहोत्तपसे ब्रह्महोत्तमा मुत्तरमरक्षिरां दद्या
 त् ॥ ततो होता समसारुद्राभ्यां येषु ब्रह्म रक्षिरां करोष्विदेत् ॥ ततोऽरुणो नगं चैताचारं दोषलं देन ह्य
 स रक्षिरां शक्तिप्रमानस्तो कुरति मन्त्रैः ॥ जिह्मं लिखेत् ॥ नमो देवायुसीति मन्त्रेण चक्रं कंसिखेत्

॥ ततस्तमायसात्तावत्सौ स्यष्टौ ह्यरेन अत्रावसरे आचारान्मपसारोपयन्ति ततो वत्सतरी चतुष्टय सहि
 तं दृष्यते चेत्ते मन्त्रैः सर्वैषधि सुगन्धिजलेन स्नापयेत् ॥ ते च ओहिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाया स्वज्ञानः
 काश्यपोयास्विन्द्रोयाग्निगर्भे रश्मिरे सुवर्णास्तान आपः संशयो नाभवन् ॥ ओं या साराजावरुणायातिम
 ये सत्यान्ते अवपश्यन् जनानाया अग्निगर्भे रश्मिरे सुवर्णास्तान आपः संशयो नाभवन् ॥ शिवो न
 माचक्षया पश्यतापः शिवया तन्नो स्पृश्यत हवंच मे धत्त शुतः शुचयः पावकास्तान आपः संशयो ना
 भवन् ॥ ओं शन्नो देवी मासि ॥ ओं शन्न आपो वन्न माः सुमनः सन्तु कृथाः शन्न समुद्रिया आपः शम
 नः सन्तु नृणाः ॥ ओं दुपरादिव मुमुक्षानः आपो हि द्येतादितिसः ओं क्रोतं च सत्यं चेति अद्य मर्षणं च
 सत्यं चेति एते मन्त्रैः स्नापयेत् ॥ ततः सितवाससाजलमपनीय गन्धपुष्पांजलिना सिन्दूरगोरोचना

दिमंगलद्वयैः सुवर्णशृंगचक्रोष्णसुरविश्रुतामष्टसंकासोदरघराय चामरैश्च दृष्यं वत्सतरीश्चा
 लं कुर्यात् ततः कालं कार्म्यासे मन्त्रानपि पठन्ति ॥ ओं ह्रस्वाविश्रुतामष्टसंकासोदरघराय चामरैश्च दृष्यं वत्सतरीश्चा
 दन्ति रजतसुरां ॥ ओं असौ यत्नामदन्ति तामष्टसंकासोदरघराय चामरैश्च दृष्यं वत्सतरीश्चा
 नतविश्रुतां ॥ ओं रश्मिरे सुवर्णचक्रं ॥ ओं भास्वनेति रर्षणं ॥ ओं नातो वावेति चामरं ॥ ओं
 मनो नयेति घंटो न्यसेत् ॥ ततो यथा कामं गायत्री मद्यमर्षणं रुद्रानुरुधसंक्तं यदेवादेव हेलनमिति
 अकवयं कृष्णं दीप्तिं जपेत् ॥ ततो वृषस्य रश्मिरो करोति ॥ ओं पिता वसानां पतिरघोनाम योपिमह
 तो गन्धर्वाणां गणेशो नरायण इति धृक् पीयूषमादिश्यात् ततः दृश्यते ॥ ओं ह्योहि भगवान्धर्मश्च तेषां
 रः प्रकीर्तितः दृग्गोमितमहं नत्वा सगौरसनु सर्वतः नेनो यदो वध्नन्निति आचारद्वये दृष्यमुप

ज्जलनरीचतुष्टयवाससाद्विलाच्छित्तिविग्रहाः कृत्वा वसाच्छ्रितः ॥ अथर्वः कृत्वा कशनलान्या
 राया ॥ ओं एनेयुवानयति आदर एनिनेन कीडनीश्चरथपिरेणानेना समयनुयासुभगावायस्यो
 षायसमिधामरेन इति पठित्वा पंचस्योणिद्वयपरद्यात्ततः ॥ ओं मयो भूरभिमावाहो नारिस्वर्गस्य
 र्यस्वाहेत्यनेनानुवाकशेषेण होतृद्वाराभिमेव येन ॥ स्वयंचनमइति वदेत्ततो वन्ध्यामचापि
 विमुच्यैशामां किंचिच्चालयेत् ॥ तत आचार्यस्य हयोत्सर्गः क्रियते तस्य पूर्वोक्तवाक्येन तिल
 कशहयपुच्छजले स्तर्पणं कृत्वा तर्पयेत् ॥ ओं स्वदापितृभ्यो मातृभ्यो बभ्रुभ्यश्चापितृभ्ये मातृप
 ताश्च ये केचिद्ये चापितृपक्षकाः ॥ गुरुश्च पुरवंधनां ये कलेष्टु समुद्रवाः ॥ ये प्रेताना वमापन्ता
 ये चामेष्वाहवर्जिताः ॥ हयोत्सर्गेण ते सर्वे लभन्तां पीतिमुत्तमां इति मुत्तमामिति द्विजपाठानन्तरं

नमस्त्यनेनावावसरे योस्तचरुशेषेण पिंडं हनमपिच्छन्ति केचित् ॥ ततः पंचापिप्रदक्षिणीकृत्य
 द्विजं पारयेत् ॥ ओं धर्मोऽसित्वं चतुष्पादं चतुस्ते प्रियास्विमाः ॥ चतुरांगो यो यत्नार्थममयोत्तरष्टा
 स्त्वया सह ॥ ओं देवानां च पितॄणां च मनुष्याणां च यो धितः ॥ मृतानां तृप्तिजनना त्वया सा ईदृज
 न्तिमाः ॥ नमो ब्रह्मण्यदेवेश पितॄन्तर्षियो यकृत्वपिमुक्ते क्षया लोकाममसन्तु निरामयाः ॥ मा
 मेऽक्रणोस्तु देवो धर्मो मे त्रौ भौ तोयमा नुषः धर्मस्त्वं तत्पुनस्त्यया गतिः सा सुमेधुवाः ॥ यावन्ति सन्ति
 लोमानि भवतीनां च गोपते ॥ तादृश्यं सहस्राणि स्वर्गे वा सोऽसुमेपितुः ॥ मोचितोऽसिमयानाथस
 च्छंदगतिरमुतोऽमृतपितुः स्वर्गसिद्धयं तस्त्विदं वसागया इति पाठयित्वा यथेष्टं मूष्यं पर्यटनेत्युक्त
 स्थात् ॥ ओं वस्तादेः परशस्यादिनाक्रमेगर्जिणी च गामिति द्वयमुक्त्वा हस्तिगोदद्यादिति ॥ अथे

यादिकेतेतत्तदं कृतवत्सतरीचतुष्टयसहितद्योःत्सर्गकर्मणःप्रतिष्ठार्थंरक्षिणाभिमां गोरुद्वैवतो
 द्यतुल्यवयस्कांतमूलंवाविद्युदैवतंअमुकगोत्रायमुक्तकर्मणोब्राह्मणायसंप्रदेदस्यत्स्याच्छि
 द्रावधारणंकृत्वाद्यवत्सतरीचतुष्टयालंकारवासोयुगसहितरक्षिणागवीआचार्योपनिवेद
 येत॥ तदभावेकलद्विजेतदभावेसंहितायब्राह्मणायवेदविदेदद्यात्॥ततोयजमानस्ययावेमो
 धेनवःसम्भवन्तितासांययोभिःपायसंकृत्वेत्युपादानात्॥ययोभिपायसंश्रयित्वाब्राह्मणानभो
 जयेत्तगोपालादिभ्योवेतनंदद्यात्इति॥तेनकीडनीश्वरयेतिमन्त्रलिङ्गाच्चालंकृतवत्सतरीस
 हितद्योःत्सर्गदस्यभिलापःपाश्चात्स्यपतितोपानादिपृहतिपृहः॥अत्रचद्योःत्सर्गश्चकर्तव्य
 एवंमात्रस्यमत्स्यपुराणादिविधिदर्शनात्॥यद्यपिद्योःत्सर्गमहंकरिष्येइत्येवंसेकस्मभिलाप

उच्यतेनयापिपूर्वल्लिखितपारस्करीयविधिवाक्येनज्ञानतिलेखनपरमिति॥अत्रहोमानन्तरं
 रक्षिणायांब्राह्मकर्मप्रतिष्ठार्थंइतिसाम्प्रदायिकंलिखनंचित्संब्रह्मकर्मणःकृताकृतावेस
 णारूपस्यरक्षिणायांमानाभावात्॥होमस्यनुययितुंसांगत्वेनरक्षिणाप्राप्तिस्यपिहोम
 रूपतापन्नस्यैवसांगप्रधानसांगत्वेदोषमन्त्रविधिरेवकृतोयनेस्वरक्षिणारूपस्यरक्षिणायां
 मानाभावात्इतिविन्याजसारादिग्राह॥स्थिताहोमांकृतयारक्षिणामुपपरिणतिरुद्दिष्टा
 हारादिवेतिताचब्रह्मणेरक्षिणादेयायत्रयापरिकीर्तिताकर्मोनेऽउच्यमानायांपूर्वापात्रा
 दिकामवेदिनिच्छंदोगपरिशिष्टवचनाहस्यणेदेयाअन्यहोतृपक्षेचान्होत्रेपिविनम्यदेय
 मितिस्नानमंत्रालुयद्यपिपारस्करेणलोकाज्ज्ञानयापिस्नानांशेषादप्युद्गृह्यदेवनमन्त्रायइत्ये

तन्मलकारावचमुत्सर्गाः पूर्वमपि ह्यसकरो गायत्र्यादिप्रावरणं यातुं कर्णायुक्तमनावश्यकं जनानां
 क्षितिलेन वदसंयासस्योक्तं यस्य मत्कर्षकीर्तिर्जनस्य तानि प्राप्नुयैकते सर्वैः कृतो भवेदिति ग
 र्गपरिशिष्टवचनविषयत्वादिति दृष्टाद्युल्लेकारप्रतिपत्तिश्च यद्यपि पारस्करेणोक्तं तथापि दृष्ट
 वत्तत्तरीयमलंकरणं वा ससाश्चाचार्याय निवेदयेत्ततो चेति च्छेदो गपरिशिष्टवचनात् अत्राप्या
 कांक्षितलेनाचार्यावकार्याय द्यपि म्हाणमुपनयनसंस्काराभावात् पारिभाषिकस्याचार्य
 स्यात्ता संभवः तथापि याकरणादियापकस्य मन्त्रस्य वा तदाहवेति वेदार्थान्नोति विद्याः स्मृ
 तिरपि समापन्नमाचार्ये तं प्रचक्षत इति प्रतिपत्तिविधनं तयोक्तं च्छेदो गपरिशिष्टवचनात् पातय
 रायुक्तस्यैव प्रतिपत्तिस्थानता सरवकौषेदे दृष्टापि तादृशभावेत्ताचार्यप्रतिनिधिकृतत्वात् तस्मै

तिपत्तिः कार्येति अत्र कृतोपयोगालंकारादिसाहचर्यात् कृतोपयोगो ये वरक्षिराणां गां चेति गोपदेनो
 पादानमिति सर्वमनवद्यं दृष्टोत्सर्गानन्तरं मत्स्यपुराणोक्तं कमानुरोधेन कपिल्लादानोऽत्र प्र
 योगः कपिल्लावेन प्रादुर्भूतमनवस्थापपादयेत् ॥ ओं यालक्ष्मीः सर्वभूतानां याचदेवेष्ववस्थि
 ताः चेनुरूपेण सा देवी मम शान्तिं प्रयच्छतु ॥ देहस्थाया च रुद्राणी शंकरस्य च या प्रिया ॥ चेनुरूपे
 ण सा देवी मम शान्तिं प्रयच्छतु ॥ विष्णोर्वससि यालक्ष्मीर्यालक्ष्मीर्देवदस्य चापालक्ष्मीर्लोकपा
 लानां सा चेनुर्वरराज्यमे ॥ चतुर्मुखस्यालक्ष्मीः स्वाहा चेव विभावसी ॥ चन्द्रार्कनाक्षशक्तिर्यावे
 नुरूपास्तु सा प्रिया ॥ स्वधा त्वेति मत्स्यानां स्वाहा यज्ञधुना च या ॥ सर्वपापहरो वेनस्तस्माच्छान्तिं
 प्रयच्छ मे ॥ सर्वदेवयो देवताया सर्वमुखपरा सर्वलोकनिमिन्नाय सर्वलोकप्रदामपि प्रयच्छ

महाभागमस्यामुमुखायतः॥ स्वयंच प्रतिभन्वेनमइतिवदेत्॥ रामःसवत्सकोयेकपिलवेनवेनमः॥ एत
 त्तेमरानवाह्यणायनमःइतिनौयथाहंपाद्यादिभिःसम्पूज्यकपिलावेनुरानीतिरद्वैतिनानुज्ञातो
 जलेनवेनुं प्रोक्ष्यपुच्छंयत्नानमोऽद्याशौच्यपगमेऽमुकगोत्रस्यप्रेतस्यामुकरासस्येतत्कपिल
 गवीरोमसमसेस्यवत्सरवच्छिन्नस्वर्गसममकुलनारणकामोहमिमांकपिलवेनुहेमभ्रंगरो
 प्यगुरुताम्रपृष्ठास्योपरोहधरर्शचामरघुलंलतांवस्त्राच्छादितांसवत्सामर्चितांरुद्रदेवता
 काममुकगोत्रायामुकशर्मणोवाह्यणायार्चितायनुभ्यंसंपदरेस्वस्तीतिप्रतिवचनं॥ नमोअद्याशौ
 च्यपगमेअमुकगोत्रायामुकशर्मणोवाह्यणायलनैतत्कपिलवेनुशनस्यप्रतिष्ठाार्थंरक्षिणामि
 दंकांचनमग्निदेवतंनुभ्यमहंसम्पदरे॥ ओअस्मत्तातरेवत्रागच्छप्रशान्तरमाविशेतिहिनेपठति

नमइतिहिजकरेजलेरघात॥ प्रतिग्रहीतांस्वस्तीत्युक्तागोपुच्छंयत्नागयत्री॥ ओंरुद्रमत्तामहंवरुणाय
 दरातुसोमृतत्वमस्यांप्राणारात्रधिमयोमहंप्रतिग्रहीत्वेति॥ ओअग्नयेत्तामहंवरुणोदरातिसो
 मृतत्वमस्यांआयरात्रधिमयोमहंप्रतिग्रहीते॥ ओंरुद्रस्यतयेत्वेत्यादि॥ ओंकोरातकस्मादरातका
 मोरातकामायारातकामोराताकमःप्रतिग्रहीताकोमेतजैतवक्ताममजातमजामहेदोस्तादरादि
 त्यादिपदित्वाकपिलावेनुरियंरुद्रदेवताकाइतिपठेत्॥ यथायातवल्गुः॥ स्वर्गभ्रंगीरौप्यगुरुताम्रपृष्ठा
 यलंलतांरातास्याःस्वर्गमाप्नोतिवत्सरानलोमसंमितान्॥ कपिलाचेत्तारयतिभयश्चासप्रमंकुलमिति॥
 रक्षार्थंकुरुकृतंयत्प्रमारादुपजायते॥ तच्छेदनियंकृतिभिर्गुणलेशनुरागिभिः॥ इतिमहामहोपाध्याय
 ः॥ मच्छीकरचार्यात्मजश्रीमच्छीनाथचार्यचूडामणिहतायामाचारचन्द्रिकायांपूर्वखंडःसमाप्तः॥ अमु

Indira Gandhi National
Centre for the Arts